

MORIJOS SODO LAPAI II

PRATARMĖ

Kai Žmogų vargina nepritekliai, kai tiek daug rūpesčių dėl vaikų, tėvų, ligonių, atrodytų, kad gyvenimas be išeities. Tačiau vienas kelias visiems ir visada laisvas kelias aukštyn. Šito kelio gaires nurodo Gyvoji Etika, arba Agni Joga, mozaikos pavidalu išdėstyta keturiolikoje knygų. Agni Joga Sintetinė Joga. Tai Mokymas apie dvasinį ryšį su Dievu. Jis teigia, kad reikia gyventi sąmoningai, kad būtina ugdyti savybes, kurios padėtų siekti dvasingumo. Ne intelektu, ne kalbomis, o tik nuoširdžia veikla, paremta mąstymu ir vaizduote, maitinama Dievo Malonės, - galėsime pasiekti gražesnio gyvenimo apraiškų. Svarbiausia būti kuriančiu, atsakingu visuomenės nariu.

Plačios sąmonės žmogus tarsi voras ant vandens nepaskęs audringo gyvenimo jūroje. Todėl ir mes, pokario rerichiečiai, daug kalbėjome apie dvasinius žmogaus idealus, apie jų taikymą gyvenime, apie natūralų, nedirbtinį, žmogaus tobulėjimą per darbą ir maldą, apie kančios prasmę. Todėl kiekvienas teikėme dvasinę pagalbą ir kalėjimo kamerose, ir lagerio barakuose, nes, išmokę džiaugtis sunkumais, ir kitus galėjome uždegti. O kas yra kilniau už dvasinę pagalbą?

Antroje Morijos Sodo Lapo Knygoje rasime trumpą, visų knygų esmę - svarbiausias Gyvosios Etikos tiesas. Todėl antrosios knygos vertė yra ypatinga. Kitose knygose plačiai ir giliai vystomos čia pateiktos idėjos.

Padėkime gyvenimo pagrindan keturis kertinius veiksmų akmenis, ir gyvenimas nušvis, nes kanonas — Tavuoju Viešpačiu - padės įsitvirtinti artimo meilei.

Danutė Stukaitė

Sveikinimas leškotojams.
Sveikinimas Visuotinės
Gėrybės Nešėjams!
Sveikinimas Rytų!

Paklaus: „Kas davė jums Mokslą?“ — Atsakykite — „Rytų Mahatma.“ Paklaus: „Kurgi Jisai gyvena?“ — Pasakykite — „Mokytojo gyvenamoji vieta ne tikrai negali būti pasakoma, bet net negali būti ištariama. Jūsų klausimas parodo, kaip jūs esate toli nuo Mokslo prasmės. Net pagal žmoniją jūs turite suprasti, koks jūsų klausimas yra žalingas.“

Paklaus: „Kada gi būsiu reikalingas?“ — Pasakykite — „Nuo šios valandos ir amžinai.“

Paklaus: „Kada gi pasiruošti darbui?“ — Pasakykite — „Negaišdami laiko.“

„Kada gi bus šaukimas?“ — Pasakykite — „Net miegokite jautriai.“

„Kaip gi dirbti šiuo metu?“ — Pasakykite — „Padidinus darbo kokybę.“

Reikia parodyti dvasios discipliną, be jos nesugebėsite būti laisvi. Vergui ji bus kalėjimas, laisvajam ji bus gražus gydantysis sodas.

Kol dvasios disciplina pančiai, tol durys uždarytos ir pakopomis pančiuose nepakilsi.

Galite suprasti dvasios discipliną, kaip sparnus.

Kas dvasios discipliną supras, kaip busimųjų pasaulių apšvietimą, tas jau pasiruošęs.

Įžvelgęs į evoliuciją, nueis į ją apdairiai, šviesiai šalindamas iš kelio šiukšleles. Svarbiausia, jis neturės baimės. Ir, metęs tai, kas nereikalinga, jis įgys paprastumo.

Suprantama, kad evoliucijos įsisąmoninimas visada gražus.

Dar paklaus: „Kodėl kelio pradžioje duodama

daug malonaus ir daug kas atleidžiama?“ — Todėl, kad pradžioje įpūkstomos visos ugnys ir pašauktasis eina kaip švyturys. Nuo jo priklauso savo ugnies kokybės pasirinkimas.

Suprantas dvasios discipliną supras ugnies kryptį ir prieš Visuotinės Gėrybės kooperaciją.

Kelio galas gali būti apšviestas tūkstančio Visuotinės Gėrybės ugnių. Tas tūkstantis ugnių įžiebs auros vaivorykštę — Štai kodėl dvasios disciplina sparnai! —

PIRMOJI DALIS

V.

1. Kadaisė šimtinė karių buvo laikoma jau jėga,
Paskui tūkstantis jau buvo kariuomenė.
Ilgainiui šimtas tūkstančių pasaulį nugalėdavo.
Po to pakilo milijonai, bet ir jie nepakeitė Dvasios Orbitos.
Taigi Surinksiu po Dvasios ženklą 1.000000000 —
Tai bus Mano kariuomenės ženklas.
Skaičiuokite, kada išsipildys šis ženklas
Ir septynios vėliavos įsitvirtins!

2. Dvasia tikrai tobula, kai supranta Kosmosą. Ir būna dažnai, bet nemokame Bendravimo su Tiesa sąmonėje įsitvirtinti.

Ir dangus atrodo gyvas ir mes sakome — musės skraido, taip aiškinami geriausiai neregimųjų sparnų prisilytėjimai.

Tuštuma yra Prado saugykla, bet jūs jaučiate Prado kelią.

3. Galvokite kiekvieną dieną, kaip pabaigti Mano darbą.
Mokykite įpėdinius — grožio mokykite. Sustiprinkite jų akis.

Kodėl metai, kai galima pabaigti per savaites. Lengviau pakelti vienintelį niaurojimą, negu leisti mintims pelėti.

Todėl Sakau — eikime, todėl Padidinsiu jėgas.

4. Aš Pasiūsiu — tą Mano Valią kurkite. Atsargiai lytėkite tai, kas žemiška; kai kelionėje — nereikia patiekalų.

5. Vidaus darbui tegu parduos melo skydą.

6. Noriu pasakyti apie švairią ir apdairiai praeitą karmą.

Atsargiai lytėkite smaluotus likimo mazgus. Žymiai pavojingiau prisilytėti jau sustingusių, praėjusių įvykių, kurie paskui jus tęsiasi. Todėl Įspėju: nurodymų nevykdymas, Prado negerbimas kenkia daugiau, kaip atrodo.

Karmos srovę galima padengti supratimo ledu Bet bijokite sunaikinti šią apdangą neišmanymu arba įtūžimu, Mūsų skyde uždraustu.

Kartoju — laikykitės duotojo kelio.

7. Kam pasakyti? Asilėnas gali vežti vežimą, Argi žmogaus dvasia neprivers kūno džiaugtis dirbant?

Asilėnas neša raitelį pasislėpti nuo darganos, Argi žmogaus dvasia nerimastauja dėl karmos tekėjimo?

8. Mokytojo apraišką reikia atsiminti, skydą reikia švairiai laikyti. Pasiūsiu visą apsaugą, Pasiūsiu visas galimybes, bet laikykite laidą tvirtai. Beprotiškoje minioje uždenkite dvasios ugnį. Skaitykite Mano knygą ir nesibaisėkite nelaimių balsais, nes aklas nemato to, kas parodyta jums. Bet dėl naudos Sakau, dažniau minėkite Mano Vardą. Manote malonu matyti negyvas šalis? Bet pastebėkite melo pasaulio griuvimą.

Melas, melas, melas — žūki!

9. Reikia geriau mokslą suprasti, reikia mokslą atgodžiai taikyti. Šypsokitės dėl mažų akmenų.

VI.

1. Mokytojas nurodo: mokėkite justai saitus, sujungusius jus stebuklų reiškiniu.

Įstabiais apivaraus surištas jūsų apavas ilgai kelionei.

Kaip praeitis, taip pat susiklos ir ateitis.

Atsipeikėti negalima nuo lemtųjų susitikimų,

Ir neapskaičiuoti darbų gyvenimo puslapiuose.

Taip yra paruošta, bet neplėšykite Mano audinio.

Neišmanymo sukūrys nuneša Mano pasiūstųjų geriausius piešinius. Nereikia išbarstyti brangenybų, atiduotų pasauliui suteikti.

Jaunas amžius nėra pasiteisinimas.

Geriau švęsti pergalę po pirmojo mūšio,

Negu klaidžioti po žeme.

Todėl sakau — eikite kartu ir užsidenkite vienu skydu.

Kiekvienas tegu išvalo kvėpavimą, nesukeldamas pykčio dulkių.

Ir, rinkdamas atsidavimo gėles, supras Mano kelio naudą.

Ar prievarta Vedu jus? Prievarta nėra Mūsų savybė.

Bet jeigu einame kartu, kaipgi neduoti patarimo!

Todėl sakau geriau, todėl sakau geriau galvokite ir nesuklupkite.

2. Ant Mūsų svarstyklių dvasios veržimasis sunkesnis už viską.

Gyvenimo pasisekimas sutvirtinamas tik žygio maldos elektra.

Dvasios Mokslas sukuria kūno šarvus.

Jausdami pasaulio žaibus, paruoškite naujus knygos apmatų žiemai. Mokau išmintingai suprasti ateitį.

Pasisekimas turi sekti paskui Mano žmones.

Galite išmintingai priimti Mano varstinius stulpus.

3. Auka, auka, auka; paskui — gavimas ir paskui — dvasios triumfas.

4. Kiekvienas eina į tikslą — Aš siunčiu tinkamus dvasiai vartus, per juos galima įeiti į pakeistąjį pasaulį, kur protas įgyja namus visose žemėse.

Dvasia išmoksta skraidyti, kai vargas pastiprins regą.

Begalybės supratimo spindulys nušviečia pasiūstąją Gėrybę.

Yra žemės kelias ir sparnų kelias, susivoki ir atmatuoki.

5. Debesys aplinkui, bet Aušros žvaigždė teka.

6. Kiekviena dvasios supratimo minutė deda deimantą į galimybių lobyną.

7. Dažnai per ligas pasiekos pastiprinamos.

Šv. Pranciškus ir Šv. Teresė dažnai sirgdavo. Pitagoras turėjo širdies ligą. Ir geriausios zurnos nustodavo stygų.

8. Motinų išmintis numato okultines sąlygas vaikui gimstant. Motinos dvasia žino, kaip priešas bando pakenkti naujam keleiviui. Pereinamuoju užgimimo metu lengviau atsiųsti nuodus. Lengva padidinti motinos pyktį ir pripildyti namus nepasitenkinimo šiukšlių.

Išmintingai bando motinos nukreipti akis į šventųjų paveikslus arba nusiraminti gamtos prieglobstyje.

9. Atiduodami, gauname. Niekindami daiktus, įgyjame dangiškąjį apdarą.

10. Forma atgyja turiniu ir nepamirštama.

11. Dorinosimo, drįskite paimti į rankas savo skydą. Vieno Prašau — nesusiulpinkite jėgos aukso. Mano Mokslas nemėgsta aukso.

12. Pasigailėjimo negali būti, kai karmos dėsnis turi išsipildyti ligi paskutinės raidės. Karma pavys, tačiau jos kokybė gali būti pakeista savanoriška auka nepažįstamiems žmonėms.

13. Geriau sėkite sėjėjai! Žemė bus greit paruošta! Jeigu nebus padėta pasauliui ypatinga apraiška — tvirtynė neatlaikys.

14. Pašauksiu į Savo namus, ką Matau besitariančią.

Kabantis kardas pripildo dvasią skausmo.

15. Sėkmingai atlikite Man tinkamą darbą, patogų jums, draugišką darbą, paruošiantį Mano Namus.

Rinkite meilės vaizdus. Iš meilės pagaukite supratimą geriau įrengti Namus. Paklauskite gėrį, koks turinys dera Namams.

Iš garbės sužinosite tyrųjų Namų sąryšį su grožiu.

Jūsų darbo išreiškimas panašus į gėles.

Nepaimsiu nė obolo, bet Atlyginsiu dešimteriopai, šimteriopai.

VII.

1. Net paprasta šeiminingė pasakys — neterškite laiptų, kitaip teks nuvalyti savo šiukšles.

Taip pat, praduriantieji Mokytojo ir surištų su Juo žmonių auras, padaro sau skylių ne bausme, ne atkeršijimu, — bet priešingoji kibirkštis.

Todėl, tegu pasisaugo paliesti Mūsų darbus, ypačiai dabar, kada elektra įtempta. Tegu pasako — geriau nelieskite. Tiems ir kitiems, kas netiki, kad saulei šviečiant būna griaustinis.

Bet bus palaiminti stiprinantieji auros šarvus.

2. Atsakymą galima duoti tik švarioms širdims.

Mokėkite meilės galią su grasa sujungti.

3. Gėrybė ir sveikata pasitikėjime, paruošta spindulio visada tai, kas reikalinga.

Paklydimas plėšo kūno audinį.

4. Nereikia laikyti pragaištimi nuolaidos klatingoms rankoms.

Išminties pasekėjas mėgsta žiūrėti priekin ilgiems laikams.

Sulaikykite negražias apkalbas šypsena be dirginimosi.

Nualsintų žmonių sėkmė panaši į trumpo fontano čiurkšlę, bet išmintingas namų šeimininkas darbais įves vandenį iš vandenyno ir pasigėrės amžina fontano vėsuma.

5. Gana kalbėti apie priešus, kai žygis gali uždegti didžiąją šviesą.

Vienuma nuneš žinių geriau už minių paskalas.

6. Pasaulio rėčkelė perpildyta bacilų. Uždengiantis audeklas virpa, bet burtininkiškas žiedas žemėje turi būti nuskintas žmonių rankomis. Aš su jumis, bet kai nutylu, vadinasi Priimu į skydą strėles, pasiūstas jums.

Vienybėje žiūrėkite į apsiareiškimo dieną, kai žinojimas įeis į Mano Namus. — Jau pagimdyti žinojimo nešėjai.

VIII.

1. Kalbu apie svetimuosius tiltus ir vartus. Pakeliui sutinkami svetimi tiltai, skubiai reikia pereiti, nežiūrint žemyn, turint vieną norą greičiau prieiti krantą.

Taip pat nesusimąstykite prie svetimųjų vartų, bet reikalaukite praėjimo, nesudrumsdami savo ramybės, nes jūsų kelias nuspręstas.

Porus nuo blogo oro reikia uždaryti švriu sumanymu.

Bet kai sunku, kartokite — vis dėlto einu į gražųjį sodą, nebijau skirtųjų vartų.

Kodėl skydas viršum manęs? — Kad apsaugotų mane.

Jeigu atsiras naujų užtvankų, per jas pereisiu, nes nebijau!

2. Kodėl leistis į astralinį pasaulį? Nukentėjusieji, degusieji dvasia ir dirbusieji džiaugiasi. Bet sėjėjai čia ir pjovėjai ten. Pasirodo gausus derlius visų žemės grūdų. Branduolys auga; supratimas užkariauja naujus busimųjų grūdų dydžius.

Todėl kam klausti astralinio pasaulio!

3. Dabar apie žinianešį — net gyvenime skubate pasitikti laiškanešio, taip pat reikia ištiesti ranką į Mūsų siuntinį.

Spygliuotųjų kliūčių frontas kliudo Mūsų žinianešiams, bet jūs turite stebuklingas žirkles užtvarams karchyti. Padėkite skaisčia aura pasiekti jus.

Karveliui sunku skristi migloje.

Vedu greičiausiu keliu, ir užtemimo minutę Pasiruošęs pasiūsti žinianešį, bet atsklęskite jam duris, Lietuje sunku belstis.

Pamėkite minties vienatvę, kada išmanymo kibirkštys pina pažinimo vainiką.

Ir kaip Aš laidavau už jus, taip pat atsiduokite Man, Galybės ranka tvirtindami kelią į Aukštumas.

Priimkite Gėrybę, kai Mano pasiuntiniai duos žinių — Jis atėjo!

Laimės valanda suteikta, ir kelyje — gėlės.

Kam jums rūpi ilgos rankos, šunys ir tigras, kurkite gyvojo Dievo didįjį darbą.

4. Prasmė susiklos tvarkingai, kai pažiūrėsite iš kalnų.

Reikia pastebėti kibirkštis, greitai jos pradės susiliesti į naujo pagrindų supratimo liepsną.

Pastatyti arką tarp visiško saulės nusileidimo ir patekėjimo kelių nėra lengva.

Dvasios nešėjai nepažįsta kits kito.

Įsiklausykite ir užrašykite keistų pavidalų balsus jūsų kelyje. Paskui suliesite žinias, parodę

praktiškų galimybių laiptus.

Dėmesio peilis aštrėja, ryšys tvirtėja, kai įgudusios kibirkštys įtempia galią, nepaliesdamos karmos.

5. Paaiškinsiu, kodėl svarbu pastebėti duodamuosius žodžius ir vaizdus.

Mūsų mokiniai turi minties pratimą, kai iš viso pranešimo duodama dalis ar vienas žodis. Ir pajutęs minties kryptį, kiekvienas papildys pagal savo išmanymą, jusdamas sau artimesnį reiškinį. Bet ilginiui tai, kas asmeniška, išstumiamą visuotinės sąmonės, ir pagal vieną žodį statomas sudėtingas sandaras — gaunamas dvasios slaptaženklis.

6. Okultiškai ratas yra įsmeninimas žmogaus organizmo, galimybių praplėsto. Vidurinės figūros eina garbingas širdies pareigas.

Organizmo augimas ir jo sužalojimai atsiliepia širdyje. Rankų mostagavimas sukelia nuovargį, juo labiau veržimusi neįsąmoninimas.

Jau žinote prilyginimą apie žaidimų ratelį ir apie skydus. Jau žinote, kad geriausias ratui skaičius yra septyni. Penki yra kūno galūnės. Priedėliai gali būti tik ypatingoms funkcijoms, arba karminių sąlygų pateisinimui.

Sunku sudaryti ratą, bet dar sunkiau pakeisti, nes negalima pakeisti širdies galūne. Ir negalima įvesti neorganizuotos dvasios.

Šiam atsitikimui yra artimi liudininkai, kurie neapsunkins tolimosios širdies arterijos.

7. Dabar apie karmą — jeigu prie atspėtosios sunkenybės pridėti karmos ryšius, tai kaip būna sunku pakelti visą nesuorganizuotą mąstymą.

Galima palengvinti, atsargiai prisilytint viršum nervų pagavos. Bet žmogaus mąstymas taip lengvai meta į svarstyklės svarsčius, kad tiktai numetus savo svorį, traukiantį prie žemės.

Bet už kiekvieną rankos judesį skauda vargšė širdis.

8. Sunkus yra uždavinys nepadauginti priešų. Reikia žinoti akmenis prie slenksčio, bet nereikia dėl jų sielvartauti.

9. Ne viena, ne dvi, o daugybė širdžių į jus nukreipta. Ir galimybių tinklas mezgamas įgudusių rankų, tik nedraskykite tinklų. Skaičiuokite kiekvienos dienos reiškinį.

Prabanga turi jus apleisti.

Rasite ypatingą paveikslą, ateisite patys per Mano šalies prigimtį.

Ligi smegenų galiuko turite pasinerti į Mano galimybių įsąmoninimą.

Rūgti niekam nedera.

10. Nepatenkinti uodai vėjo pūtimu — nepriskirti ir neįgelti.

Nereikia naujų priešų, prieis patys, kurie jums paskirti.

11. Tiktai baterijos harmoningumas gali kontroliuoti jėgą. Spindulys gali turėti reikšmės, tik kai veikiate pagal Nurodymą. —

12. Kai kalbėsite Mano Vardu, pasakykite: Kūrėjo Ranka yra judėjime visada, todėl viskas juda. Matote žiede dvi spirales: kaip viena galima pakilti, taip antra galima nusileisti.

Net Archatas gali nusileisti piktnaudžiaudamas stebuklu.

Turėkite pastovumo ne tiktai Mano bendravimo metu, bet ir kada esate palikti pačių veiksams, nes tiktai tada užgrūdinamas dvasios atgodumas.

Ir kai įtars meilę Mums, nusivalykite Mano skydu.

Pasiųsiu septynias progas parodyti atgodumą. Daug stiklų galima sudaužyti, bet žalingas namas be dangčio.

Pradų valia galite išsaugoti patikėtąją brangenybę.

Apsisupkite reikalinguoju noru ir žiūrėdami į žiedą pakartokite — „nususileisiu!“

IX.

1. Žavėjimasi laikykite galingu reiškiniu kelyje į Mus.
Kas sena seniems — Mano Ženklą reikia saugoti naujojoje knygoje, naujojoje dvasioje, naujajame veikime.
2. Kai lietaus lašas beldžiasi į langą — tai Mano ženklas!
Kai paukštis virpa — tai Mano ženklas!
Kai lapai lekia sūkuriu — tai Mano ženklas!
Kai saulė tirpdo ledą — tai Mano ženklas!
Kai bangos nuplauna sielos skausmą — tai Mano ženklas!
Kai apšvietimo sparnas palytės sumišusią sielą — tai Mano ženklas!
Skaičiuokite pakopas, kai einate į Šventovę, nes kiekviena septintoji pakopa turi Mano ženklą!
Kai parodysite naują Mano ženklą supratimą, pamatysite Pasaulių žaibavimų blyksėjimą.
Duris jums atidariau, bet įeiti galite tiktai patys.
3. Nesugriaunamai Sakau: kol su Manimi, kol be susidirginimo, kol be abejojimo — neišskaičiuojamos yra galimybių srovės.
Neišpasakytos Jėgos, tarnaujančios jums.
Nesantieji akmenį išspinduliuoja gėrybės žvaigždes. Naujosios duotos kiekvieną dieną.
Pintines pinkite žvaigždėms surinkti.
Išskėskite šėtrų drobę dovanoms sugauti — taip Vedu.
4. Ryto valandomis darbuokitės, vakare džiaukitės Mano Vardu. Į naują kelią!
5. Mano Spindulys — jūsų kvėpavimas.
Mano Ranka — jūsų vėliava.
Mano Skydas — jūsų pasididžiavimas.
Mano Namai — jūsų prieglobstis.
Mano Kalnas — jūsų stebuklas.
Mano Noras — jūsų įstatymas.
Mano Pasirodymas — jūsų laimė.
Mūsų Brolijos Dvasia tebūnie su jumis.
6. Per Mokslą įsigilinus į pasiūstosios laimės esmę, reikia eiti tvirtai žengiant, žinant kaip prisikelia didžiausioji žmonijos viltis, ant akmens įkurta.
Maldingai lauksime mūsų dalios.
7. Klatingieji reiškinio balsai bando priteršti, bet atsiminkite, susidirginimai yra nedaugiau kaip dulkės ir venkite jų.
Mokau gyvenimo reiškiniais, duodu ženklus kiekvieną dieną.
Kaip rožių lapeliai byra ženklai, nes laikas arti.
Galvokite apie Naująjį pasaulį, galvokite apie tautų žygiavimą.
8. Apmoku šimteriopai, bet tai, kas prarasta, šimteriopai velkasi.
O, likimo sviediny! Kur pateksi ir kur atšoksi? Šviesa tau skirta — suskubk, sviediny, nulėkti!
Sulaikyki klatingą sukimąsi!
9. Kai atsistosite prie raudu sienos, atsiminkite — džiaugsmas eina!
Jums sakau — į Rytus atsikreipkite, Mano aušrą paregėkite!
Kaip puiki mira, įsigyta laiku!
Brangi gėlė, pasodintoji Mano valandą!
Mano valandos taurės neišlaistykite!
Stebuklas eina! Paveldėkite, laukiantieji!
Senovės laikų indas sugrįžo!
10. Kodėl stebitės duotais terminais? Ne Spėliojame, bet Matome.

Paklauskite, kaip jums rinktis? Pasakysiu — susieikite maldingai. Geriau nutylėkite, netrinkskėkite daiktais, balsu nerėkaukite, nes dvasios sparnai auga tylumoje.

Maldingai skirkite laiką Mūsų Bendravimams, nes Atnešime tai, kas geriausia Bendravimui.

Bendravimo laidas jungia nuostabius laiptus ligi aukščiausių Kūrėjo apraiškų — Dvasios laiptai.

Galite gyvenime kovoti, galite suvokti, kai yra metas pašaukti Mano Ranką.

11. Kaip laukti darbų raidos?

Kaip bangos turi ritmą, taip darbai auga pakilimo saiku ir sklindaus priaugimo laukimu.

Supratę būgno valandą, pagaukite gyvenimo žingsnį.

Tylumos minutėmis dėkite mokslą į patyrimo lentynas.

Kaip skaityti išmintingųjų raštus? Reikia atsiskirti ir pritaikinti tai, kas skaitoma, prie įvairių savo nuotaikų.

Štai aš naujagimis,

Štai aš senis,

Štai aš išstremtasis,

Štai aš Viešpats,

Štai aš nematantis,

Štai aš pažinusi pasaulius.

Prie visų ištakų pridėkite galimą pažinti Lotoso didybę.

12. Maivytis negalima, kaip liūtai eikite —

Gėris puošia jūsų ginkluotę.

Aš pasiūsiu jums meškeriojančio j o reiškinių ir ranką kišiu į grasinimo ratą.

Tariu, reikia mokytis iš užpuolimo pavyzdžių.

Žemės ugnis nori prasiveržti.

Mano Nurodymas mokiniams: Mano prašymas yra teisėtas, eikite rūščiai, tačiau be dirginimosi.

Dirginimasis padaro jūsų indą stiklinį ir trapų.

Sidabrinė taurė labiau tinka Akmeniui.

Sulaikau smulkių strėlių liūtį.

Dabar taip arti, kada senovės laidavimas išsipildo.

13. Dvasia pasilaikykite dvasinį mokslą, tiktai dvasia gali duoti Dievo Karalystę žemėje.

Taip pat paprastai, kaip Mano žodžiai, prisiartins Dvasios Karalystė,

Taip pat paprastai bus nublokšti praėjusios žiemos sausi lapai.

Nėra praeities, yra ateities šviesa — ja eikite.

Aš pašaukiau jus nuo gyvenimo verpeto.

Aš, Aš, Aš jūsų dantis paaštrinau.

Aš padėjau prieš jus vėliavos spalvą.

Supraskite mokslą visu sparnų užsimojimu.

I Mane veda tik aukštutinis kelias, apačia nepasiekti.

Mano Nurodymus laikykite išmintingomis spynomis.

Mintimis kilkite, pačiomis narsiosiomis, nes Aš žaibu pakėliau jūsų šėtros kraštą.

Dvasia pamirškite apie niekingumą,

Lemtoji šviesa didi! — taip eikite.

14. Švariausias mintis užteršia vietinių žmonių nereikalingi samprotavimai. Už girių blogai girdėti.

Reikia išlaikyti Mano įstatymus jūsų mėgiamuose darbuose.

15. Noriu pasakyti jums — visa dvasios jėga eikite drąsiau. Žemės saitai nesukliudys. Sėkmė ves

narsiuosius.

Kaip kalnų gėlėms sunku nors naktį išbūti pelkėje, taip jums nelengva.

Priešo užgavimas skamba stygomis, tačiau nagai nesukurs simfonijos.

Mano skydas nukreipė daug iečių nuo jūsų.

16. Duobę kasti lengva, bet sunku pastatyti namą.

Svetima pajuoka teršia kampus.

Tačiau sparno plunksna nušluostysite dulkes, todėl sparną saugokite.

17. Mano ženklas gali jus atvesti.

Pastatykite prieš save Mano namus. Tik šiuo

žygiu pasieksite.

Jūsų dalia — išvengti minių, siunčiant joms aukščiausiąją Gėrybę.

Grynas sidabras iš kalnų, tiktai jam reikia kelių rasti. Bet šių dienų purvas menkas palyginus su ateitimi.

Galima suprasti tą apkrautą mintį, pažvelgus į žmonių kvėpavimą: kaip dūmai užklostoją orą.

Kankinimas perduodamas eterio bangomis.

Neturi žemė greičiau nustatyto termino sutraukti retežius, pačių nukaltus.

18. Didis šviesa, Mūsų mokslo suteikta.

Naujiesiems tik tai, kas nauja.

X.

1. Pakanka patikėti ženklais, kad sukūrus jėgos bangą; taip savitarpiskai padedame prie šviesiojo reiškinių.

Įstabią apšviestą mintį neškite savyje — pamatyti Mūsų Namus.

Kai jaučiate žygio reiškinį, tada atsiminkite — įstabusis siūlas užsidega.

Mano sielai lengva suprasti, kad niekas jūsų nesulaikys.

Siunčiu džiaugsmo, parodykite dėmesio. Parodykite nusiramino, mėšlungis pasibaigs.

2. Lengvo proto sprendimas rieda ratu.

Narsusis prašo lanko, paukštį pats suras.

3. Reikia sėkmę kaip gėlę auginti.

4. Mano akys — jūsų šviesa!

Mano ranka — jūsų apsauga!

Mano širdis — jūsų inkaras!

Vieninga meilė laiko dvasios pasiekos siūlą.

Verpetas neprarys ugnies.

5. Šovinys lekia priekin — kelio nėra atgal.

6. Pasisekimas suteikia sparnus.

Žygio ieškotojai, išsaugosiu jus ant bangos keteros ir Pastatysiu viršum prarajos, kaip ant nepasiekiamo bokšto.

7. Norėdami kitiems blogio, patys užgęsta.

Tamsūs laikai. Tvirtai laikykite skydą.

Ištikš, kas atsimes.

8. Parodykite tvirtą žengseną, saugokite širdį, nes kai ji talpina visą pasaulį, reikia atsargiai nešti indą. Paprastai eikite priekin nesispardydami.

Sulaikydami dirginimąsi, kuriate naują apvalkalą dvasiai.

Net žirgas geriau lekia be putos.

9. Kaip kibirkštys sukuria ozoną, taip dvasių darbas audžia pagalbą.

Tiktai atidarykite švarų langą ir pagalba lekia.

XI.

1. Neregimasis mokslas vyksta be paliovos.

Dvasios skirtumas patiriamas tik ant pakopų ribos.

Dvasios augimas patiriamas neregimu termometru.

2. Drąsą reikia sukaupti, liūtais praeiti — taip auga žygis. Nesigailint praeities, esant pasiruošusiems skydą pakelti bet kurią valandą.

3. Drąsą visiems įsakau — net karvelis tebūnie liūtu. Jūsų drąsa reikalingas ne Mums, bet jums.

Šypsena sulaikykite šventovės griovimą. Skridimą galite nugalėti tiktai drąsumu.

Viskas įvyks geriausiu metu.

Atspėkite, kas reikia kartoti: drąsa ir kantrybė. Tegu pažiūrės akmens poliravimo darbo, kaip tvirtai ir apdairiai veikia darbininko ranka ir tiktai už padienį atlyginimą — nepalyginamai vertas Kūrėjo darbas.

4. Ir žinojimas ateina tiktai dvasiai pasiruošus. Įsakymas ir baimė tik priešams.

5. Duosiu visiems pagal nuopelnus — didesnis aukotojas daugiau gaus. Pasidabruosiu kiekvieną pasiaukojimą. Sutramdysiu kiekvieną užsimiršimą. Suteiksiu džiaugsmo!

Kam ugninis kelias pavojingas, tam geriau sušalti su tarakonais.

Pasitenkinkite įstabiosios Palaimos srove, nes kruša skaudžiai plaka — geriau gauti Mano Spindulį.

6. Kas seka Naująjį Pasaulį, gaus sidabrinę krivulę.

7. Sakau: viskam paskirtas uždavinys, kas nepabūgs pakilti pas Mus.

8. Siūlą Galime duoti, bet pasmailinti adatą turite patys; medžiaga duodama, bet pradurti turite patys.

Eikite pačiu aukštesniu keliu. Burės turi būti sniego baltumo.

9. Per ugnį, per dūmus, per stebuklus, per tikėjimą eikite. Spindėkite dvasios jaunyste, būkite jauniausi ir paslankiausi.

Žygio burės yra patvariausios.

10. Tiktai dvasios džiūgavimu pereinamas spindintysis tiltas.

Sėju ženklus, atgodžiai surankiokite.

XII.

1. Jūsų galia augs, tiktai uždengdami liepsną, nusideginsite rankas. Tikėjimo liepsna tegu šviečia laisvai.

Mokytojas seka kiekvieną sumanymą, pasiruošęs atrinkti geriausius vieningosios dvasios grūdus.

2. M . . ir Budos Mokslo supratimas priveda prie gyvenimiškojo supratimo įstatymo, sugalvoto ant Šviesos Kalno.

Jo Įstatymas geriau padės kelyje į žinojimą.

Jo Mokslas — Man džiaugsmas. Mano Ranka nuves į žinojimą.

Šypsokitės, kai dvasios elgetas pavadinis mokslininkais.

Šypsokitės, kai kalba apie dvasios supratimą nepagarbiai, kai skaito suklastotas knygas; kai švarios mintys gąsdina silpnadvasius.

3 Mokykitės Nurodymą laikyti tikru.

Nustebsite, kai tautos bangos iškels senovės patikinimą.

4 Kūno ligos taip pat užkrečiamos, kaip ir dvasios — paprastas moksliskas samprotavimas. Trenk į stalą, ir daiktai sudrebės; juo labiau dvasios smūgis sukrečia nervus.

Galite lytėti senus daiktus, nuvydami sąmonėje sukaupimų žalą.

ANTROJI DALIS

I.

1. Meilėje kalkite mokėjimo susivaldyti viršūnių teigimą. Mano Mokslas negali pašalinti svetimų šmeižėjų neišmanymo. Matau — skaudžiai kaktą pramuš, bet duokite laiko.

Kai prisiartiname prie Kristaus ir Budos Įsakymo, kas mums slenksčio šiukšlės? — austrių kriauklė be turinio.

2. Parodykite paskubą — pamestus grūdus sunku surinkti.

3. Mokykite stebuklo nukreipti į Mokslą, kad davus skydą visuose keliuose. Jaučiu kiekvieną akimirksnį, jums naudingą.

Mūsų frontas stovi kaip siena; šypsena, kaip žaibavimas lekia per visus Veidus dėl kiekvieno jūsų sėkmingo judesio.

Kaip sodininkas leidžia sodui pasipuošti žiedų pumpurais, išvydamas tamsą, taip ir Mes sekame išrinktųjų rankų judesius. Džiugus kiekvienas at- godumas, nes skydas kalamas iš abiejų pusių.

Platus Mano darbas, visiems duota vietos. Žvilgsnio platumu atmatuosite savo gabalą. Negirdėtų galimybių apraiška už durų, leiskite Mums džiaugtis.

4. Gera būti saulėje, bet žvaigždėtas dangus taip pat suteikia nervų harmoniją. Mėnulis, priešingai, ne Mums. Gryna mėnulio šviesa naikina praną. Mėnulio magnetizmas didelis, tačiau poilsiui jis nėra geras. Dažnai mėnulis sukelia sunkumą, kaip ir žmonės, ryjantieji gyvybinę energiją. Stebuklingosios jėgos apraiška mėnesienoje didėja.

Grynoji prana turi atitikti trauką, kitaip ne stebuklas, o gyvybinio lobyno griovimas. Besiilsint gera juoktis, — juokas išvalo skydines liaukas. Išvalyti liaukas — pirmas reikalas.

5. „Šambala“ yra būtina vieta, kur dvasinis pasaulis jungiasi su materialiniu. Kaip magnetė būna didžiausios traukos taškas, taip dvasinio pasaulio vartai atverti į kalnų Būstinę. Skirtoji Gaurisankaro aukštuma padeda magnetinei srovei.

Jokūbo laiptai — Mūsų Būstinės simbolis.

6. Prietaringumą galima išvyti tik įgimtų žmogui jėgų gerbimu.

Kaip žmonės laukia Mano atėjimo, — reikia žinoti. Žmonių noras kala naują laiptams pakopą.

7. Materijos standumas kliudo kiekvienam dvasios patyrimui. Tai liečia kaip žmones, taip ir visą gamtą.

Priėjimui reikia lydyti materiją. Lydant gaunamos ypatingos dujos, kurios asimiliuojasi su dvasios substancija. Žmogaus nervų centrai išskiria dujas esant bet kokiai laimės ar nelaimės ekstazei. Jau turime dvasios dirbtuvę. Todėl negerovę vadina Viešpaties atsilankymu. O kiekvieną mieguistą gyvenimą — dvasios mirtimi. Gamtoje ekstazę sukelia: perkūnija, žemės drebėjimas, ugnikalniai ir potvyniai. Tokia dvasios dirbtuvė pradeda dirbti, todėl palaimintos visos ekstazės kibirkštys. Būdama sulydyta, materija pasiduoda gerinimui ir duoda naujų formulių. Vietoje ilgai trunkančių tyrinėjimų pakanka atspindinti elementus Mūsų veidrodžiuose ir sudaryti naujas formules.

Tada lieka antroji darbo dalis, kad kantriai ir laiku davus jas žmonėms. Ekstazės ugnimis slankioja Mūsų spindulys, belsdamasis į širdį — kur toji laimė ar nelaimė, atvėrusi jėgimą? — Bet lytėdami išlydytąją materiją, jaučiate žemės pulsą, ir širdis turi atlaikyti trauką. Tie, kurie

dalyvaus šiame darbe, turi saugoti širdį.

Todėl Sakau, saugokite širdį, visa kita pataisyti lengva. Ji atstovauja materiją, kai nervai priklauso dvasiai. Į dvasios beldimąsi atsidaro saulės pynės durys. Bet kiekvienas materijos smūgis suduoda į širdį. Kiekvienas, norįs susiliesti su materijos formule, turi saugoti širdį. Mūsų medicina moko, kaip kvėpavimu šarvuoti širdį, bet apie tai kitą kartą.

8. Nervų emanacija neturi svorio, neužuodžiama, neregima, nes ji iš dvasios. Kraujas — širdies gaminytis — su visais žemės matavimais, todėl, kai sako, reikia pajauti širdimi, vadinasi, reikia pritaikyti žemiškajam planui.

Vienintelis tiltas tarp dvasios supratimo ir žemės priėmimo yra baltieji kūneliai. Bet jūs žinote, kokios kautynės lydi jų gyvavimą. Baltieji kūneliai, veikiami žemės jėgų ir nešantieji dvasios žinią, ar neatrodo jums Baltieji Broliai. Todėl taip sunki harmonija žemėje. Bet darbui toje vietoje, kur dvasia nužengė į materiją, reikia turėti abiejų planų sąlygas. Negalima nutolti nuo žemės ir reikia pasilikti dvasioje.

Žemės formulių nugalėjimui reikia turėti patvarų širdies kanalą, nes žemės ženklų atrėmimas sukelia pavojingų kibirkščių. Bet žemei viskas turi įvykti žemės plane. Tokia yra svarbiausioji čia Brolijos buvimo priežastis.

Todėl žeme reikia priėti ligi Mūsų, atrasti Mus, kaip sidabrinę rūdą, geriausią po žemės pluta.

9. Dabar vyksta didysis aukštybių Mokslo apraiškos supratimas.

Gera suprasti daiktų valdymą be nuosavybės jausmo. Gera turėti daiktų, kad juos saugotume ir net juos pripildytume gerosios auros, turint mintį perduoti juos kitiems. Kūrybos rankos reiškinytis gyvena namuose be nuosavybės prisirišimo, ir pagerintąjį nuneš toliau. Ir duodančiosios rankos ženklas pasiliks tolydus — čia yra daiktų pateisinimas. Šitą supratimą išsprendžiamas sunkiausias klausimas. Kalbu pasauliui, nes svarbiausia pasaulio pražūtis yra dėl prisirišimo prie nesančios nuosavybės. Tatai atverti naujiesiems žmonėms, vadinasi, išgydyti senatvės baimę. Parodymas valdymo be nuosavybės atvers visiems besąlyginio paveldėjimo kelią. Kas gali pagerinti, tas ir valdo. Tai liečia ir žemę, ir miškus, ir vandenį — visos mechanikos ir įvairių rūšių išradimų pasiekos priklauso prie to paties. Lengva įsivaizduoti, kaip ims dirbti tautos kūryba, ypačiai žinant, kad tik dvasia suteikia geriausią sprendimą. Į dvasios židinį bus nukreipti klausimai, kaip geriau? Ir dvasios kalavijai perskros bet kokį klasingumą. Iš tiesų naudinga padaryti geriau — dėsnis paprastas, kaip ir viskas dvasioje.

10. Tiek susikrovė įvykių, kad jautrių žmonių apvalkalai dreba. Nervų sukrėtimą reikia priskirti prie Kosminių perturbacijų.

Nieko negalima išstatyti liūtyje, bet paskui salė ypatingai spindi.

11. Piniginė išmalda turi būti panaikinta, pagalba darbu arba daiktais. Neturi būti bedarbių, kai žmonės pasuks dvasios keliu. Mūsų reikalas parodyti gerąjį tobulumą ne neregimajam pasauliui, bet patiems sau. Šaukiame Mūsų keliu.

12. Surinkite nelaimingiausius, nežinomiausius jaunos mokinius, suteikite jiems dovaną apdovanoti žmoniją. Patarkite jiems įstatus rašyti Šventovėje. Jau senai pasaulis nematė susirinkimo Šventovėje. Ir Kristus suteiks malonę įgyjantiems pažinimą. Norime matyti Šventovę gražią ir gyvą. Ir niekas neišvairys einančių į šviesą, nes tam pražūtis. Stebuklai bus priimti ant žinojimo įstatymo lentų.

Tegu kiekvienas dvasios apšviestas eina drąsiai į Šventovę. Nes Mūsų kelias — žemės į rūmus perkūrimas. Nėra vargšų. Kas nepanorės priimti turtų?

13. Džiaugiuosi matydamas, kaip jūs suprantate Mano Nurodymų detales. Ruošiu įvykį, numatydamas visas smulkmenas, taip elkitės ir jūs — lengviau susitikti.

Negalima daugelį to, kas lemta, leisti vėjais, bet sumaniai galima nepakeisti tako. Svarbu įtemptas dėmesys — budinti dvasia eina supratimo priekyje. Mano Spindulys paruoštas

uždegti minties žaibavimą. Taip ir praeisime tarp visų pavojų ir nepasisekimas virs pasisekimu.

II.

1. Maitrėja siunčia drąsą. Maitrėja priims dovaną. Maitrėja jaučia jo meilę. Maitrėja laimina džiugiam darbui. Maitrėja darbą siunčia į žemę stebuklo vardan. — Eikite šviesiai. — Man džiugu palydėti besišypsančius. Šviesos Mokslą įžiūrėkite kiekviename reiškinyje. Atgodumas Mano mokinių savybė.

2. Aš nurodysiu jums paregėti stebuklą, reikalingą tautoms. Sužinosite, kaip prieiti prie žmonių širdies.

Ranka gali tik iš peties pajudėti, taip sąmonė iš smegenų. Reikia išsprogdinti smegenis, tada sąmonė bus nusviesta pirmyn, kaip iš patrankos.

Mokslas lekia ant įvykių sparnų — pasakykite; palauksiu šiandieną, nes ir be manęs rytojus eina ir todėl reikia pasistiprinti. Kaip pasakyti, kada kurias senienas parduoti turguje? Neparodysime, kada naujai apsilivksime. Tegu galvoja — nėra kuo apsilivkti. Net skrynios raktai neturi žvangėti, langų užuolaidas užtrauksime.

3. Perėjimo į dvasios pasaulį dėsnis nėra sudėtingas. Palyginti negalima nė vienos būsenos. Kaip ugnikalnio dulkės nesuskaitomos dvasios, grįžtančios į dvasinį pasaulį. Žinoma, materija yra dvasios būseną, ir kraujas, arba jo ekvivalentas, taip skiriasi nuo dvasios, kurią peni prana, jog ribos nutrūkusios visuose pasauliuose. Dvasia sunkiai įsisąmonina materijos apleidimą. Dvasia, pririšta prie žemės, apsivelka astraliniu kūnu, kuris sukuria jai žemės iliuziją, čionai geismų ir susigrauzimų židinyje. Bet dvasia, išlėkusi tik su viržimusi aukštyn, gali išvengti astralinio plano, nes astralinis kūnas tikrai nereikalingos šiukšlės. Juo mažiau šiukšlių, juo švaresnė sąmonė. Sunku žemėje įsivaizduoti, kaip apleisti materiją, neniekinant jos, atidavus naujam formavimui. Tačiau bet kurio daikto atidavimas yra geriausias pavyzdys. Geriausias dovanotojas sugalvos ir geriausią dovaną. Todėl materija, kuri buvo apvilkiusi aukštą dvasią, duos didesnės naudos, nes niekas neišsenka. Žinoma, sąmoningas bendravimas prieinamas aukštoms dvasioms, jeigu kreipimasis pakankamai laisvas nuo materijos ir kraujo klausimų. Dvasia, kuri minta prana, netalpina kraujo, todėl pasaulį galima skirstyti pagal kraujo lygį, kitos ribos nėra.

Dvasios grūdas tolydžiai tęsia gyvenimą ir nervų emanacijų oro pūslė neša dvasią į jo sukrautą aukštumą. Todėl, kalbėdami apie nemirtingumą tik kaip apie mokslinį faktą, esate giliai teisūs. Paskutinė mintis apleidžiant materiją panaši į strėlę. Šis momentas nusprendžia skridimo kryptį, visa kita prisideda pagal norą. Mokėkime norėti. Sukurkime vaivorykštę dvasios kilimo pakopoms surišti.

4. Pakalbėkime apie mirtį. Mirtis ne daugiau kaip plaukų kirpimas, taip pat atiduodama materija. Klausimas apie Vadovus sprendžiamas tuo pačiu traukimo ir atstūmimo dėsniu. Atidavimo ir pagalbos principas yra stiprus dvasiniame pasaulyje, todėl kiekvienos, materijoje esančios, dvasios kreipimasis iššaukia atsakymą. Svarbu tai, kas klausia. Galima pritraukti ir sulaukyti prie savęs aukštas jėgas. Taip pat gali būti įtvirtintas ir žemiausių dvasių apsireiškimas. Norintysis tegauna. Kai žmonės supras tyriojo atidavimo naudingumą, jie įgys lobį.

Dvasia — žvaigždžių gražybių šviesa. Tačiau mažai dvasių susilieja su šviesa, daugiau yra astraliniuose kūnuose. Geriau degti žvaigžde, išsaugant žinojimą ir galimybę grįžti į planetas pagalbai. Galima pasirinkti geriausią dalį, argi duodantysis neturi duotų galimybių?

Galima veržtis aukštyn į šviesą, kaip suteikti pagalbą ir tada nėra persiskyrimo. Jeigu pasilikusieji laikytų išėjusiuosius pasiūstaisiais į šviesą ir šviesos, tada bendravimas būtų teisingesnis. Juo aukštesnė dvasia, juo daugiau ji mato, — priklauso nuo dvasios. Aukštoji

dvasia jaučia, kur veržiasi — lekia, kaip strėlė. Tamsioji gi trinasi užkrosnyje. Todėl vertingas yra drąsus noras ieškoti, nes kiekvienas ieškantysis ras. Jeigu dvasios norai aukšti, gali rasti aukštų vaizdų, ir, kurdama juos, pagelbėti tobulinimui.

5. Erdvės pripildymo dėsnis panašus į cementą. Legendų, pranašysčių, visokių ženklų buvimas turi reikšmės ne paskiriems asmenims, bet erdvės cementavimui.

Mūsų pašnekesių apraiška atskleidžia dvasios augimo supratimo knygą. Ne stebuklu, bet kiekvienos dienos santvarka dirbame. Laiduoju, iš ikry užuomazgų galima mokytis. Ikrai turi rutulyje paruoštą organizmą. Taip įvairiaspalvis minties apvalkalas prisotina erdvę.

6. Debesys ne stebuklas, niekšybė ne žygis, griuvimas ne protas, bet pabudusi dvasia tuojau įgyja supratimą. Todėl Brolija panaikino stebuklų apraišką. Ir ženklai, kaip vėliavos, gali tik lydėti įvykį. Bet reikia palikti stebuklą, kaip įtikinimo priemonę, nes niekada stebuklai neįtikindavo.

Kažkas kalba apie asmeninį bendravimą, tačiau oras visiems, nors daugelis nenori suprasti jo naudos — ypačiai naudos.

Nauji veržimaisi gali būti ant senų prietarų kapų — dar vienas užkariavimas.

Jau Kalbėjau jums apie supratimą dvasia, kada spindulys jungia Mokytoją su mokiniu, tada svarbiausias supratimas perduodamas per dvasios jutimą. Ir ne raštas, ir ne ženklas, bet tikras dvasios žinojimas vadovauja mokinių poelgiams. Šitas tikras žinojimas yra greičiausias laidas. Taigi, ne proto sprendimai, bet dvasios žinojimas.

Siunčiu jums paprastų pasiekų strėles. Ne visų pasiekiamas paprasčiausias takas, bet jeigu galima jį suvokti — gėrybė jums.

7. Ir Motinos šaukimas išgirstas. Ne magija, bet dvasia pereisite. Argi gali magija įtvirtinti akmenį? Ir tauta negali magija įsitvirtinti. Bet kai kiekvienas supras, jog dvasios kelias yra paprastas ir atneša Pasaulio Motinos šaukimą, tada kiekvienas ras Vartus atkeltus.

Be raudų ir iššaukimų kiekvienas gali palytėti gyvenimo aparatą ne protu, bet dvasia. Rankos išsities ne maldauti, bet paimti.

Motinos šaukimas parodys Vartus, kur metas įeiti — kaip tik, Motinos šaukimas. Kai vaikystės keistybės užmirštos, tiktai Motina gali pašaukti.

Vaišės paruoštos — atėjo metas, kai nauji valgiai paruošti! Eikite, kol indai nėra per karšti!

Daugelis nesugebės nuryti degančių valgių, bet pats narsusis, kaip gražusis karalaitis, nuryt pasaulio ugnį. Ir ugnies kelias nušvies artimiausiąjį kelią.

8. Mūsų Mintys apie jus, Siunčiame mokslą, kaip eiti skardžia uola, paverčiant ją gražiuoju slėniu. Žmonija jaučia, kaip kardu nėra kelio. Ir paskutinė galimybė siunčiama Vartų nurodymu.

Pasisekimas yra tiktai teisingos krypties ženklas. Sėkmingumas tiktai momento supratimas. Mokslas yra tik teatro uždangos pakėlimas. Kaip įstabu būti pasaulinės misterijos vaidila!

Eikite šviesiai! Pilna grandinė turi vertę.

Mano Ranka teikia kalno spindulius. Naująjį erą Pradėsime tuojau. Mokau ne svajoti, bet klausyti įvykių eigos.

9. Atmintis ir sąmonė. Jeigu atmintis praeičiai, tai sąmonė ateičiai. Todėl atmintį keičiame sąmone. Atmintimi Negaliu įsiskverbti į saulės sritį, o sąmonė atkelia vartus. Muziejus ir biblioteka Mums pakeičia atmintį ir todėl mokinys neturi priekaištauti dėl senos atminties netekimo. Stačiai mažas daiktas pakeičiamas dideliu. Sąmonė panaši į dvasios supratimą. Jinai auga, apimdama visą būtybę, kaip liepsna. Šiame vyksme atminties skeveldros, kaip šlakas, trukdo degimui.

Žinoti nereiškia atminti. Siekiantysis bėga neatsigrįždamas. Žmonijos atradimų vieta yra priminimas perkurti į sąmonę.

Iš kur Mūsų bandymų jėgos? Iš saulės sąmonės, išliejamos pranos pavidale. Viršum žemiško

susiklostymo minčių teka saulės išminties srovės ir šiose ribose prasideda didysis pažadėtasis mokslas. Šaukiame pasaulį aprėpti. Tačiau tik sąmonės instrumentas leis daryti naujus dvasios su materija suliejimo bandymus.

Karma negali sukomplicuoti harmoningo kūno.

Todėl kopimo kelias praktiškai naudingas.

10. Už amžinosios tiesos šaknų yra daug dulkių. Atėjo metas pašalinti navikus.

11. Reikia geriau Mano knygą suprasti. Mokslas, kaip žeme vaikščioti duotas tiems, kas garbina gyvą dangų. Mokytojas tas, kas gali tvirtai žemė vaikščioti.

Aš kartoju, kaip labai reikia suprasti apraišką gyvenime, neapleidžiant žemės. Jautriai reikia gilintis į kiekvienos dienos reiškinius. Kai terminas ateis, net skruzdėlė ateis žygūnu.

III.

1. Gilinantis į Kosmoso aukštybes, reikia rasti žemės santykiavimą. Kiekvieną momentą Mes esame pasiruošę apleisti visa tai, kas žemiška, ir tuo pat metu mylime kiekvieną gėlę. Čia ir yra išmintis, apie ką išsinešti atsiminimą: apie karūną ar frezijų kvėpėjimą, apie pergalių šūkavimus arba apie piemenų dainas. Tai, kas mieliausia, tai, kas labiausiai mums nepriklauso, yra geriausias kroviny s kelyje. Daina siunčia mums sveikatos ir spalva užgydys žaizdas. Todėl Sakau, laimingi, supratusieji garsą ir spalvą.

Nuo seno pranašai prisilytėdavo prie skambėjimo ir žydėjimo. Senovės mokslas apie skambesį kupinas reikšmės. Vainikai ir girliandos pamena gydomąjį supratimą. Kiekvienas pagal spinduliavimo spalvą spalvų pritraukiamas. Baltoji ir alyvinė yra gimininga violetinei, mėlynoji mėlynajai, todėl Patariu daugiau laikyti kambaryje šių spalvų. Galima laikytis gyvų gėlių. Parinkti pagal spalvą augalai yra labiau gydantieji. Patariu daugiau frezijų. Mūsų Spindulys sidabru daugiau primena baltas gėles. Spalva ir garsas yra Mūsų geriausios Vaišės.

2. Viesulas, sukeltas nusikaltimų, smaigia senąją žemę. Smalkės sklinda, užtemdydamos protą. Geležinis dušas nepakeliamas. Reikia apdairiai apsaugoti — sėkmingumas ne skubume, bet laiko supratime. Likimo ranka veda prie neišvengiamų terminų. Norėkite Naujojo Pasaulio apraiškos. Ne Mes sukrečiame Valstybes, bet tik nuvalome puvėsius.

Svarbu suprasti potvynio taktą — arba aukštas išmanymo džiaugsmas, arba pražūtis.

3. Ne traktatas, ne protas, bet dvasios kanalas suteikia Kosmoso jutimą. Mūsų laikų gyvenimo santvarka atskyrė žmoniją nuo bet kurio pasaulinės galybės supratimo. Įžvalgumo į antžemines sferas reiškinys pasireiškia tik miego ribos akimirksniu.

Kas gali įvertinti šį šventąjį akimirksnį, tas jau truputį pakėlė uždangą. Ne regėjimas, bet sąmonė svarbu. Ne prievartaujama treniruotės, bet laisvu atsivėrimu vertinga.

Artėjantis laikas turi suteikti pitijos trikojį kiekvienai jautriai dvasiai. Tam tikros rūšies aristokratiškumo požymių sudemokratinimas. Bet kiekvienas neišvengiamai turi svarstyklės užantyje, ir apgauti jų neįmanoma. Kiekvienas atsvers užtarnautą gabalą nedelsdamas. Tatai atitinka naująją erą ir lengvai pasiekia tautos psichologiją. Suprantant žmonių minčių tekėjimą, lengva spręsti pasekmes.

4. Sugebėkite nutikimus paversti nauda. Norėkite daug priešų, tačiau nedarykite jų.

Pabaigsime tai, kas pradėta vakar: — Blogų ir gerų veiksmų atpildas turi būti pagreitintas. Pirmoji religijos sąlyga turi duoti praktiškąjį gyvenimo sprendimą. Dangaus atpildas yra atsietas, reikia priartinti atpildą žemėje. Tauta gali suprasti dabar juntamą pasauliui prieinamą galimybių atnaujinimo stebuklą. Iš čia Neregimojo Draugo ranka arba aštrusis kardas. Ir atsimindama greitą atpildo naudingumo reiškinį, tauta suras naująjį taką į Šventovę.

Nereikia prašyti Dievybę. Reikia pačiam sau duoti geriausią dalyką.

5. Kosmoso didybė nepalieka vietos samprotavimui, bet parbloškia ir iškelia. Dvasios

žinojimas suvokiamas dvasios žinojimu.

Atkreipkite dėmesį į sidabrinį siūlą, rišantį su dvasia Vadovu su duotuoju sidabru ligi planetos Vado. Turime tarytum tinklą, skolinantį laidą ligi Aukščiausiosios Dvasios. Aukščiausia individualizacija nebijo vienybės ir siunčia atradimų dovanas sidabrinio siūlu ligi Aukščiausiųjų Sferų.

Tas pats gali būti, kai susikuriant siunčiamas savo laidas.

Įsidėmėkite, kiekvienas atvejis galimas dvasios pasaulyje. Ne išgalvota formule, bet neaprašoma dvasios galybe susidaro naujos galimybės. Ir sunku ir įstabu.

6. Džiaugiuosi pranašiškomis galimybėmis, nes tik per jas apdraudžiama geresnė evoliucija ateityje. Praeities pažinimas neveda pirmyn be numatymo Prado.

7. Religijų valymas numato naują betarpišką santykiavimą su dvasiniu pasauliu. Kristus, Buda ir Artimiausieji pagalbininkai nesinaudodavo magiškomis formulėmis, bet veikdavo ir kurdavo visiškai susiliedami su dvasia. Todėl naujojoje evoliucijoje ankstyvesnieji dirbtiniai būdai turi būti palikti. Priežastis ir pasekmė. Jogizmo mechanika daugiau nebeatitinka pasaulio atnaujinimą. Sėdintis po medžiu ir draudžiantis Mokytojas neatitinka reikalą.

Iš kur imate jėgos ir supratimo? Susijungdami su Didžiąja Dvasia, pripažindami priežastį ir paskatą kuriame nedelsiančias pasekmes. Šaukiame tuos, kurie anksčiau ėjo didžiuoju asmeninės sąmonės ir atsakingumo keliu. Ir Mūsų atsišaukimai pasiekia tūkstančio rankų iškelti. Nereikia reikalavimų, nereikia siaubo, bet susiliejęs kilnoja kalnus. Norėdami gėrybės, priimame Didžiųjų Gėrybės Nešėjų palikimą. Paliekame dvasinį indą atvirą gerosioms pagalboms priimti. Ir joks blogis neprisilytės, nes norime gėrio, patvirtinto dvasios. Ir atsargiai nunešime raštų voratinklį į saugyklą, nes nuėjome prie lštakų.

Būti pasiruošusiam, būti atsakiusiam, būti išryškintam, būti suspaustam, būti džiaugsmingam, būti džiūgaujantiems, būti tylinčiam, būti atnešančiam ir duodančiam ir būti šiame gyvenime Saulės šviesa pamokytam, tokius Mes norime matyti jus, tokius ir siunčiame jus. Taip jūsų dvasia priėmė uždavinį.

Ne karališką viešpatiją, ne alchemijos rūsiu, ne iššaukimų magija, bet iš gyvenimo einame ir užeiname pas Jus, Vyresnieji Broliai ir Seserys, gauti Jūsų išsaugotas skrynias, mūsų pripildytas, nes einame į Didžiosios Dvasios paprastą Šventovę. Ir atgal grįšime pas Jus, nes tokius Jūs norėjote mus matyti. Ir Jūsų uždėtą krovinį nunešime, kaip Nemirtingumo taurę.

8. Spinduolių dalys ne atsitiktinai atleikia į gretimas sferas — tam tikros rūšies susisiekimo keliai. Šie ženklai šių dienų mokslo nepastebėti. Ne tas svarbu, kad aerolitas gali savyje turėti deimantų karatus, o reikšmė psichinio magneto. Tuo keliu tautos gali padidinti susisiekimo sferą. Koordinuojant materiją ateityje ta psichinio magneto savybė svarbi. Juk materija, pagaliau, turi susiliesti su dvasia; kaip stiklas gali būti kalus.

Naujosios evoliucijos pradžia galima pritaikinti naujuosius gydymo būdus, skirstant žmones pagal spinduolių spindulius. Išėiti už planetos ribų — artimiausias atradimas. Ne pasaulių žiūrovas, bet sąmoningas dalyvis žmogus, ir jo kelias ne per klanus, bet per sferų spindėjimą.

Tik jausti, kam ieškoti šviesos? Dvasia žino, jai prieinama, jai lemta. Kitaip kam Mūsų Brolijos laiptai? Jie įsirėmė į žemę ir išnyko danguje.

9. Drąsingai sutikite klaikius užpuolimus. Jūsų dvasia turi džiaugtis kiekvienu veiksmu. Kai vištos kudakuoja — bus lietaus ir derlius geras. Prie klijimo daug dulkių, bet iš klijimo gauname duoną.

10. Kartojimas yra jėga, neteisingai pritaikyta religijoje, bet gyvenime šie šarvai yra būtini. Reikia pakartotinai apsupti save.

11. „Kuris suskubs išgirsti savo dvasios balsą, pakils viršum bedugnės“ — Taip kalbėdavo Sergijus. — „Ir išėjęs į girias negali girdėti žmonių šnekos, ir guolyje užmigęs neišgirs paukštelio, saulės skelbėjų. Ir dėl apreišktojo stebuklo tylintis atsisakys regėjimo. Ir tylintis dėl

brolio pagalbos, neišims rakšties iš savo kojos.“ — Taip kalbėdavo Sergijus.

Apie Sergijų teks pasakyti, tauta norės sužinoti apie Jį. Taip uždėsime dažus ant Sergijaus Veido. Nuspalvinę, papasakoję Jo gyvenimą ir patarles.

12. Pakalbėsime apie auras — Kiaušinio pavidalo aura būdinga astraliniam kūnui. Paprasčiausia, siaura, iš viso kūno išspinduliuojama, ligi dviejų colių. Didėjant dvasingumui ji pradeda augti nuo viršutinių centrų. Pirma nuo saulės pynės, bet paskui pakyla prie smegenų centrų, sudarydama vadinamąją saulės aurą. Kraujo antplūdžiai būdingi auros persikėlimui, tarytum įtampos srovė perkelia savo spaudimą. Net galimi apalpimai. Pagaliau, spinduliuavimas iš žemutinių galūnių išnyksta ir susirenka aplinkui. Gyvenime esantis organizmas lieka ypatingai jautrus. Ypačiai garsams ir spalvoms. Galima ramybė reikalinga šiuo pereinamuoju metu. Dešimties, penkiolikos colių būna saulės aura. Žinoma, jos dydis auga. Nežiūrint auros perėjimo nepatogumo, galima pasveikinti, kas gauna viršutinį spinduliuavimą. Atsargiai reikia sudaryti ramumo galimybę. Paskui tarytum nauji šarvai užauga, ir odos nervai sutvirtėja. Lygiomis negalima padalyti į fizinį ir dvasinį. Svarstyklės svyruoja ir bangos eina organizmu. Nereikia šito vadinti liga, bet kiekvieną minutę padėti organizmui sutvirtėti naujame stovyje.

13. Kaip anksčiau jautėte vienatvę, taip dabar turite jausti dvasios žinojimą. Patarimai kiekvienai naujai pakopai. Įsileiskite dvasios norėjimą. Lavinkite apdairumą, lygindami su dvasine sąmone. Klauskite savęs, kaip nori dvasia. Dvasios žinojimo pakopa svarbi. Prieinant prie jos, atrodo, kad dvasia yra toliausiai, bet taip tik atrodo, priešingai, dvasia beldžiasi stipriai. Svarbu tiesiai veikti, gauti dvasios žinojimą. Kaip norisi, taip ir veikti. Taikyti galima geriau detalėse, nekaip rizikuoti kalnais.

14. Palyginkime dabar dvasios žinojimą ir valios įsakymą. Žinojimas pražysta, suteikdamas apsaugą ir nušviesdamas pagrindus. Valios įsakymas veržiasi į svetimas sferas ir nugali ir prijungia. Įsakymas žymimas kardo ir strėlės simboliu. Dvasios žinojimo simbolis — gėlė. Įsakymas gali būti mokiniui perduotas iš oro greituoju siuntiniu, tada, kai dvasios žinojimas pražysta iš vidaus ir jokia krivūle negali būti iššauktas. Kaip tik, kaip gėlė nustatytu laiku pražysta žinojimas.

Kaip gi pagelbėti gėlei? Pastatykite ją ramioje vietoje, duokite jai saulės šviesos ir uždrauskite liesti ir rašyti lapus. Be dvasios žinojimo negalima pastatyti aukštai žinojimo, lemto žmonijai.

15. Darbų augimas panašus į lelijas. Prie vienos tvoros prisiglaudė baltoji sesuo. Ji neturi draugių, bet stiebeliai jau ruošia naujųjų atsiradimą.

Įsikūnijimas gėlėmis nėra dažnas. Kiti veržiasi į griozdiškesnes medžių formas, bet gėlių žavumas ne visada pasiekiamas, kad dukart kreiptųsi į jas. Negali būti draudimo sutrumpinti vieną gyvulinių įsikūnijimų augalų pagalba. Nepasakysiu, kad daugelio vabzdžių sąmonė būtų pranašesnė už gražių gėlių sąmonę. Išmintinga išlaukti kai kuriuos įsikūnijimus gėlės pagalba. Skubėkite, skubėkite, aš palauksiu po gražiąja pastoge, kad pralenkčiau jus. Taip grožio kelias trumpina kelią.

16. Apgaunančiam pasakyki — kaip man naudinga tavo apgaulė. Grobiančiam pasakyki — matyti atėjo metas gauti man naujų daiktų. Bet iš tiesų geriau tau nepaliesi mano daiktų. Piktžodžiavimas ir grobimas išlies ant tavęs žaibus. Tavo peilis atšips į neregimus šarvus, sugadinsi savo stipriausią ginklą. Ir kur eisi špukėtas ir pelenais virtęs?

Aš jums pasakiau apie šypseną ir tvirtybę. Ir plaukiantiems su Manimi galima duoti kardą metinių atsiminimų dieną. Atidavimo dėsnis triumfuoja ir atidavusieji gaus.

Kodėl einate su Jais? Lengva ir naudinga su Jais eiti. Greitai, kaip sakalo skridimas; nelauktai, kaip Jonos pasikeitimas; neišsemiamai, kaip liepsna! Tiktai vienu atidavimu dvasioje, ir žemėje pasiekiate šviesos ir tiesos apraiškos. Neišsenkamas tasai šaltinis! Žemėje tarp bauginimų, pagalbos netekę ir tarytum parbloškiami, jie duoda, siūlo ir apdovanoja ir

seka paskui žvaigždę. Ir todėl Mums linksma metinių naktį. Ir ne tiktai eina ir nušviečia auras, bet ryžtasi eiti nesulaikomai, todėl Mums linksma.

17. Baigiame šventę ir pradėdame darbu. Nustatykime, ką daryti? — veikti. Tasai amžinasis veikimas — Mūsų šventė. Bet jūs, Mūsų pavyzdžiu, veikite be širdgėlos. Norėkite veikti ramybėje, žinodami kaip Mūsų šaltinis sunkiasi į jus nepaliaujamai. Ir kai jūs galvojate — kur gi Jie, pažadėjusieji? Mes stovime už jūsų ir džiaugiamės, matuodami jūsų auros gėlės augimą. Juk tai Mūsų sodas. Už tolių ribų Šviesa jungia širdis.

18. Regėjimai realūs, taip pat kaip fototelefonas. Galima juos laikyti realesniais, negu fizinis pasaulis. Tiktai toks klausimas, iš kokio šaltinio eina, bet dvasia kontroliuoja. Į gerą paklausą bus geras atsakymas.

Pasakysiu, kas labai svarbu — žmonės mažai tyrinėja regėjimus. Kaip tik pagal regėjimų pobūdį galima rašyti geriausią intelekto istoriją. Tyrinėdami net šiurkščius regėjimų paminklus, matome kažkokius periodus. Žinoma, jautrios dvasios turi būdingas formas. Kai iš Kristaus pradėdavo daryti nepasiekiamą stabą, atėdavo periodas Kristaus regėjimų gyvenimiškiausiose formose. Jis pasirodo artimas, įeinantis į gyvenimą. Trumpai tariant, kiekvienos visuomenės klaidos atsiranda korektūra. Moters pažeminimo dienomis galima susekti Dievo Motinos apsiareiškimą.

Dabar, kai reikia parodyti tarp žemės ir dangaus grandinės tolydumas — reiškinų vienybė visuose planuose.

Po Augustino bažnyčia pradėjo grimzti į vidurinių amžių tamsą ir Kristus pasirodė esąs uždarytas auksine užtvara. Jos sulaužymui — Pats Kristus nužengdavo net tarp pažemintųjų Pavidalų, kad tiktai vėl parodytų vieningumo bendravimo didybę. Senovės išmintis gerai asimiliuodavo pasaulio reikalų bangas.

Žinoma, vienas yra kelias iš Vienatinio Šaltinio. Kaip aukščiausiosios dvasios, taip ir jautrūs žemės aparatai žino tą vienybę. Ir Aukštosios Realybės pasaulis mirga planetų sukimosi verpeto viesulo languose — planetų, pritraukusių dvasios dalis.

Esant materijos pusiausvyrai ateityje galima bus turėti šviesias akis. Tačiau dabar tik skeveldros matomos. Todėl taip apdairiai saugojo senovėje tą natūralų teleskopą. Ir stipriausieji teleskopai buvo moterys. Ir pirmutinė jų išsaugojimo sąlyga buvo ramybė.

19. Čia Palaimintasis praneša: „Viskas viskam ir visada“. Įsidėmėkite keturis dėsnius — Aprėpimo Dėsnį — Bebaimiškumo Dėsnį — Artumo Dėsnį — Gėrybės Dėsnį.

Nereikia aiškinti Bebaimiškumo ir Gėrybės dėsnių, lengva suprasti Aprėpimo dėsnį, bet reikia paaiškinti Artumo dėsnį. Priartėjus prie vaizdų, skirtaisiais terminais, susidaro ypatingai prisotinta atmosfera, lyg dūmų kamuoliai, užklojantieji dangų ir žemę. Tai, kas ką tiktai buvo aišku, pradeda smulkėti ir tarytum viesule suyra. Net kūnui šitas periodas sunkus. Bet tam metui paskelbiami kai kurie terminai, esantieji kelio gairėmis.

Bet žinodami, kad lemtieji žmonės neatskiriama priklauso terminams, mes turime ramiai praeiti tą per j odą, tarytum aklimatizuotis naujose dujose. Atsiminti, kad šituo laiku ne tiktai Mokytojas, bet visa Brolija seka ir jeigu paskiri balsai pasiekia — nereikia stebėtis. Tuo metu gera arti turėti gėlių.

20. Senovės magiškose knygose galima rasti terminą — „Illuminacio Regale“, kas reiškia Karališkąjį Apšvietimą. Taip svarbus principas, jog Hermesas užbaigia traktatą žodžiais — „Palaiminti pasirinkę Apšvietimo kelią.“

Karalių patepimo simbolis taip pat turi pagrindą. Visiškai visi Slaptosios Jėgos žinovai sutaria teigdami aukštąją harmoniją Apšvietimo galybės pasireiškimuose. Todėl karalius pateptasis — simbolis, kad, nenutoldamas nuo žemės, išreiškia dangaus valią. Viršum sąlyginių formulių, sustingusių prietarų plutoje, yra žinojimai tarsi paplitę ore.

Pastatyki perkūnsargį ir sugauki dangaus strėlę. Vienam ji pavojinga, bet kitam ji geriausiai

ginklai. Ir visa ateitis pagrįsta apšvietimo apvaldymu. Kebliausias telefonas bus žmogaus rankose.

IV.

1. Ne juokams paminėtos planetos už Urano — dažnai dvasia, apstulbinta kosminio viesulo, negali apsibrasti ir stebėti, bet tai yra tik laiko ir technikos klausimas. Mūsų trukus bandymas daug kam paruoš. Taip pat ir trukiam darbui. Daugelis Mūsų bandymų trunka amžiais. Taigi, jeigu jūs jaučiate darbo begalybę, jūs žinote dar vieną Mūsų jausmą — bet kuris laikas užpildytas.

Ir garsai ir gėlės yra būtini tolesniems skridimams. Sferų gyvenimo garsai ir gėlių gyvybinė emanacija iš tiesų įeina į Amritos receptą.

Vertinga, nesant mediumu, neapleidžiant gyvenimo, priėti prie aukštųjų kelių. Kur aumuo, kur bijojimas, kur prietarų pradžia, ten sunku baltosioms gėlėms. Paprastai, paprastai, paprastai, statant meilę, drąsą ir pasiruošimą. Ne laiku pripūsti burbulai, ne vietoje puikumas, kai Kristus žvejams kojas plovė.

Gyvenimo paprastume, supratęs Naujajam Pasauliui tarnavimo pranašumą, meilė vertingam atkelia Vartus.

2. Taip pat, kaip jus, Mes sekame išsivystymą, sekame vaikus nuo lopšio ir vertiname jų geriausias mintis visame pasaulyje. Žinoma, ne dažnai dvasia pasiekia išsivystymo ir atkritusiųjų skaičius didelis, bet kaip gražiuoju sodu — Džiaugiamės tyriąja mintimi. Todėl nesistebėkite, kad Didysis

Mokytojas kartoja paprastus posakius. Fiksuodami šitas mintis, Mes kai kada leidžiame sutvirtėti puikiai dvasios gėlei. Todėl greta didžiųjų kosminių atradimų ir pasaulinių įvykių, Mes taip pat atsargiai auginame dvasios gėles. Taip įvairus Mūsų Brolijos darbas.

Yra mintis, vedanti vidun ir dvasios paviršius nejudą, kita mintis, lekianti į erdvę, kaip šovinys, nešantis užtaisą sprogimui. Spindulys lydi lekiantį šovinį. Kiekviena dvasia žino, kada mintis lekia, kaip bumerangas. Ypačiai pageidaujama, kad mintis būtų nudažoma savo spalva, tačiau tikrai atverti centrai duoda ne minties spalvą, bet apgaubia mintį žmogaus spalva, tada prasideda tikrasis individualumas. Ne minties turinys ją nudažo, bet viskas, kas siunčiama, prisunkinama individualybės spalva. Taip fiziškai sudaromas spindulys.

Vaivorykštė yra geriausias ženklas, kiekvienas užuominas į vaivorykštę parodo trečiosios akies išsivystymą.

3. Kristus sakydavo: ne šventovėje, bet dvasioje melsitės. Ištiesu religinis prietaras yra skaudžiausias vulgariškumas. Dažnai net religinės ekstazės atneša su savimi daugiau žalos, negu naudos. Iš jų minia padarė vulgarišką procesiją, todėl svarbu parodyti gyvastingumą Stovinčių visose laiptų pakopose.

Metas mesti deimantus, profanuojančius šventąjį atvaizdą. Metas sudeginti relikvijas, sekant Kristaus įsakymą. Metas įeiti į Dvasios Išmanymo Šventovę, pašvenčiant jėgas, tobulinančias dvasios tikrosios galybės žinojimą.

Ne tolimose laboratorijose, ne celėse, bet gyvenime jūs rinksite teisinguosius užrašus, kur Kristus ne Chitono klostėse, bet darbo grožyje renka ieškančius dvasios laisvės.

Kiek kartų Šventieji grįždavo į žemę, nes per daug išnešdavo į minią savo žavėjimąsi užot statę gyvenimą.

Mes griežtai prieš vienuolynus, kaipo gyvenimo antitezes; tikrai gyvenimo daigynai, geriausių darbo išryškinių bendrabučiai suras Mūsų pagalbą.

Taigi, iš gyvenimo reikia priėti. Kaip tik, nereikalingas visų įprastas religingumas. Reikalingi sąmoningo bendravimo su Šviesos Būstine faktai. Štai mes norime atnešti naudos, einame

sąmoningai, be magijos į praktiškąjį Šaltinį. Šitame paprastume glūdi visa eilinė Paslaptis, dar taip neprieinama žmonėms, braidantiems iki juosmens prietaruose.

Nejmanoma suprasti paprastumo, grožio ir bebaimiškumo.

4. Bebaimiškumas — Mūsų vadovas. Grožis — Mūsų supratimo spindulys. Paprastumas — Mūsų raktas nuo slaptųjų laimės durų.

Galite rašyti apie paprastumą ypatingai, nes niekas taip neužkerta kelio, kaip išsipūtimo storumas. Keikia bet kokiomis pastangomis vyti kiekvieną savimanos atsiradimą, neįpuolant į šventeiviškumą. Rodos sena tiesa, bet dabar reikia ją teigti. Kiekvienas turi suprasti pats, kur nukenčia jo paprastumas.

5. Kaip palaimintas savimi pasitikėjimas veikime, taip pražūtinga savimana. Savimana priešiška paprastumui. Net dideli protai išstinkami šios ligos, ir darbe turi grįžti dar kartą, kol sutrins šitą lukštą. Viena kliudančių sąlygų — paprastumo nebuvimas. Galima avėti vyžomis ir nebūti paprastu. Būnant paprastu galima didžiausią šventovę pastatyti.

Paprastumas, grožis ir bebaimiškumas — Kristus ir Buda nieko kito nekalbėjo. Ir gėrybė, jeigu dvasia virpa dėl šių įsakymų.

Pastebite, net kalbėti Stengiamės paprasčiausiais žodžiais, kad tiktai priartinus Babelio bokštų griuvimą. Taip ir pasakykite — žodynus Paversime į pelenus, jeigu iš Kristaus kalto žodžio jie padarė žvėriškų sąvokų krūvą. Paprastai pasakyta — „Nesimelskite bet kaip, bet dvasioje.“

Buda pasaulį perėjo — ir užmiršo. Kristus nukentėjo — ir užmiršo. Tegu dabar pakelia savo kardą viršum savęs, kiekvienas pagal norą.

Pasiraukite žmonės savo skarmaluose, baltieji drabužiai visiems paruošti. Beždžionišką jį tualetą atiduosime į cirką ten, kur ir pasipūtusius kvailius. Taip, — taip, — taip. Geriau su laukiniais, negu netikrų priemonių vaistinėje — taip ir pasakykite.

6. Dėl to, kad Mūsų mokiniai neša savyje Brolijos mikrokosmosą, nebūna dėl jų abejingo nusistatymo. Taip pat juose laipsniškai atskleidžiama Mūsų Buities smulkmenų — darbo begalybė. Net žinojimo baigtumo jutimo nebuvimas. Vienatvė ir namų nebuvimas žemėje. Džiaugsmo supratimas galimybės įsisąmoninimo prasme, nes geriausios strėlės taip retai pasiekia. O kai matome širdis žmonių, besiveržiančių prie to paties sodo, kaip neparodyti džiaugsmo!

Tačiau bebaimiškumas darbo nebaigiamumo akivaizdoje ypatingai svarbus. Tiesa, nuo žmogaus aparato nebaigiamų galimybių įsisąmoninimo būna lengva.

Saulės pynės angis padeda nugalėti centrų sąmyšį. Todėl angis buvo karaliaus simbolis. Kai angies žiedai pradeda suktis, organizmas būna ypatingai jautrus. Gėlės perduoda savo gyvybinę emanaciją audinio pluoštais baltųjų kūnelių, ginančių angies citadelę. Gamtoje angis mėgsta gėles, taip pat ir saulės pynės angis minta jomis.

Kiaulės taip pat mindžioja gėles, tačiau be išdavų. Todėl nevarojant gyvybinės emanacijos galima aplenkti geriausius vaistus. Todėl noras matyti gėles neskintas.

7. Spindulių lūžimas, — šitie garsai įeina į sferų muzikos orkestrą. Galima įsivaizduoti subtilumo kristališkumą su viesulo galybe.

Smegenyse yra centras, vadinamas varpu, kaip rezonatorius, jis suima pasaulio simfoniją ir giliausią tylą sugeba paversti į griausmingą akordą. Pasakyta — „Turintis ausis, tegu girdi.“ Taip pat, kaip stuburo smegenys vadinami ietimi, nes norėdami atremti smūgius, mes turime įtempti šitą kanalą. Taip pat, kaip pečių centrai vadinami sparnais, nes atsižadėjimo žygyje spinduliai sustiprėja. Legenda apie sparnus labai pavaizdi. Taip pat, kaip senųjų noras nešioti ant krūtinės apskritus nauginius ženklus.

Momuo yra vadinamas šuliniu, nes svetimų poveikių bangos prasiskverbia šia kryptimi. Senovėje visur matome galvos apdangą, susietą su dvasininko simboliu, o dabar ji pakeista

firmos pavadinimu, taip žmonės dvasiniai nupliko.

Pabaigsime kreipimusi į naujuosius, atvykusius: Tiek jums reikia sužinoti, kad įgytumėte ramybės ir veikimo išminties. Kaukių veidus reikia išnagrinėti ir sugebėti Mano Vardą padaryti kiekvieno veiksmo šarvais.

Juk Ateisiu į nurodytąją žemę — ir šioje aušroje reikia nepramiegoti žvakės, todėl mokykitės jautrumo. Ir mokėkite laikyti prie savęs šviesius drabužius. O kai imsite pavargti, atsiminkite — Mes nežinome dykinėjimo. Pasistenkite turėti tuos pačius papročius ir mylėkite gėles ir garsą.

Eikite kaip liūtai, bet saugokite mažuosius, nes jie padės jums atidaryti Mano duris. Turėkite išmanymo!

8. Kada teks panaikinti daugelį žemės aparatų dėl jų žalos, tada ateis metas priartinti žmoniją įgimto aparato pagalba.

Aparatas yra pirminė pakopa. Tikrasis užkariavimas, kai dvasia pakeis visus aparatus. Apginkluoti žmogų be jokios mašinos, argi tai ne užkariavimas?!

Raštingasis raide gali veikti tiktai žemės paviršiuje, — raštingasis dvasia gali veikti anapus ribų.

Naujų pasaulinių kombinacijų kūrimas nevyksta lengvai. Išnykstantieji centrai mėgina apsunkinti naujųjų pastangas.

Pergyvensime audrą ir liūtį — Mūsų veidrodis šviesus.

9. Buvo jautrus jautimas, jog reikia sutelkti visą drąsą, kad prieitume. Būna nuobodžių ir pavojingų perėjimų ir pakelti juos galima tiktai pasitikint Vadovu. Jis turi nuvesti ir nepalaužti jėgų. Jeigu Jis palauš jėgas, kuo jas pakeis?

Aukštasis moterų uždavinys turi būti duotas moters. Ir Pasaulio Motinos Šventovėje turi būti moteris.

Pasaulio Motinos apraiška sukurs moterų vienybę. Kaip tik dabar yra uždavinys sukurti moteriai dvasinę - karališką padėtį. Ir betarpiškojo susižinojimo su Aukštosiomis Jėgomis perdavimas moteriai reikalingas, kaip psichologinis postūmis. Žinoma, per naująją religiją ateis neišvengiama pagarba. Jaučiu kaip įtempta srovė, kaip atmosfera įtempta, bet greitai žvaigždžių spaudimas pasikeis. Net draugingos planetos artėjimas sunkus, nes naujieji spinduliai skrodžia naujus atmosferos sluoksnius. Žinoma, jie yra geresni už mėnulį, bet naujasis spaudimas dar nėra paskirstytas.

10. Su giliu simboliu Kristus nurodė vaikus, taip pat paprastai prieisime prie Didžiosios Žinijos Vartų.

Tiesa, Mes sudarome sudėtingas ir tikslas formules, bet radimo metodas glūdi dvasinėje sąmonėje. Kaip tik per šią sąmonę Randame naujų kelių prijungti naujas pasaulių sferas prie prieinamo mąstymo ir ligi mąstymo ribų, nes kaip į bedugnį vandenyną pasineria sąmonė, užgriebdama naujas sferas. Taip yra didis ir galingas Kosmoso kūrimas.

11. Svati — metas pasakyti, jog taip vadiname žvaigždę, kuri nesulaikomai artėja prie žemės. Nuo seno ji buvo Pasaulio Motinos simbolis ir Pasaulio Motinos epocha turi prasidėti, kai Josios žvaigždė priartės prie žemės taip, kaip dar nebuvo.

Didžioji epocha prasideda, nes dvasios išmanymas yra susietas su Pasaulio Motina. Net žinantiesiems terminą įstabu žiūrėti į fizinį artėjimą to, kas lemta. Reikšmingas yra atėjimas labai didžios epochos, kuri iš esmės pakeis žemės gyvenimą. Didžioji — Aš taip džiaugiuosi, matydamas, kaip naujieji spinduliai perskrodžia žemės klodus. Jeigu jie pradžioje net sunkūs, tai jų emanacija įneša naujų elementų, taip reikalingų postūmiui. Naujieji spinduliai pasiekia žemę pirmą kartą nuo jos suformavimo.

Šiandien yra moterų pabudimo pradžia, nes naujoji banga pasiekė šiandien ir užsidegė nauji židiniai, nes spindulių medžiaga prasiskverbia giliai.

Džiugu justi naujosios epochos artėjimą.

12. Reikalas meluoti verčia senųjų religijų žynius stumti tautas į tamsos bedugnę. Taigi, juos galima, kaip Mozė, palikti prie kalno papėdės, bet reikia duoti įsakymų lentas.

Kaip viskas atrodė tuštybė! Mūsų mokiniai, ateidami paskutinį kartą į žemę, patiria vienatvės ir atitrūkimo jausmą. Tikrai sąmone suprantame žemės vertę, bet niekas neverčia dairytis atgal, jeigu dvasia jau prikrovė savo skrynelę. Svarbiausia yra žmogaus džiaugsmo jausmo pakeitimas. Ir koks gali būti džiaugsmas, kai supranti gyvenimo netobulumą? Bet kai dvasia prisilyti prie Kosmoso dydžių, tai džiaugsmas pakeičiamas galimybių supratimu.

Ir kai Aš pakuždėjau — Tavasis džiaugsmas išeis — turėjau galvoje žmogaus džiaugsmo perėjimą į duotąją kosminę koncepciją, lyg patenkame į beorę erdvę. Naujojo gyvenimo spinduliai apgaubia geriau kaip užuolaidos nuo moskitų ir nereikia tempti savęs prie žemės — tatau harmonija, kai dirbame žemei. Pašaliečiams tai yra tikra nesąmonė, bet jūs suprasite, kaip galima gaudyti ir ugdyti kiekvieną tyrią žemiškąją mintį, neprisiliečiant prie dabarties.

Ir kai nuo Kristaus ir ligi žolytės pratiesta linija, tikrai tada užsiėmimų erdvė pripildyta.

Didis yra mirties nebuvimo žinojimas. Visi užmiršo — kitaip gyventų.

13. Marijos Magdalenos pasakojimas. „Jūs žinote mano gyvenimo būdą, kai naktimis mus pažindavo, ir dieną nusigręždavo, taip pat ir pas Kristų naktimis vaikščiodavo, o dieną veidą nukreipdavo.

Aš pagalvojau — štai aš esu žemiausioji ir manęs gėdinasi saulei šviečiant, bet Aukščiausiojo Pranašo taip pat dieną vengia. Taip žemiausioje o ir aukščiausiojo vienodai vengiama.

Ir štai aš nusprendžiau surasti Jį ir dieną ištiesti Jam ranką. Apsivilkau savo geriausią himatijų ir užsidėjau Smirnos karolius, ir iššlaksčiau plaukus kvepalais — taip nuėjau, kad pasakyčiau žmonėms: — saulės šviesoje jūsų vengiamieji žemasis ir aukštasis susitinka.

Ir kai pamačiau Jį, sėdintį žvejų tarpe, tikrai drobule apsidengusį, pasilikau kitoje gatvės pusėje ir negalėjau priėti. Tarp mūsų vaikščiojo žmonės, vienodai vengdami mūsų.

Taip buvo išspręstas mano gyvenimas, nes Jis pasakė savo mylimiausiajam mokiniui — „Paimki dulkių žiupsnelį ir nuneški šitai moteriškei, kad būtų į ką pakeisti josios karolius. Iš tiesų šiuose pelenuose yra daugiau šviesos, kaip josios brangakmeniuose, nes iš pelenų galiu sukurti akmenį, o iš akmens tikrai dulkes.“ Jis nenuteisė manęs, bet tikrai pasvėrė mano grandines, ir gėdos grandinės subyrėjo į dulkes.

Jis spręsdavo paprastai, niekada nebūdavo sunku pasiūsti paprasčiausią daiktą, išsprendžiantį visą gyvenimą. Šituos siuntinius Jis paliesdavo tarytum sudvasindamas juos.

Jo kelias buvo tuščias, nes žmonės, gavę iš Jo dovaną, skubiai išbėgiodavo. Ir norėdavo Jis uždėti rankas, ir būdavo tuščia.

Gėdos furijos lėkė paskui Jį ir nuduotai mosavo šakomis, kada Jis buvo jau nuteistas. Plėšiko kaina pasirodė verta minios.

Iš tikrųjų sudaužė grandines, nes davė žinojimą, nepriėmęs atpildo.“

14. Kaip skirtingai vyksta statymų planai. Kadaisė Mes sakydavome — atiduoki viską. Dabar Einame toliau ir Sakome: — paimkite viską, bet nelaikykite savu.

Paprastas protas supras, kaip negalima paimti su savimi žemiškųjų daiktų. Bet jie sukurti dvasiai dalyvaujant ir todėl nereikia jų niekinti.

Kaip galima praeiti pro gamtos gėles, bet darbo kūriniai taip pat žmonijos gėlės. Jeigu jų kvapas ir spalva netobuli, tai reikia pasigailėti.

15. Taip kiekviena naudinga mintis randa pritarimo — Smūgis į stygą sukelia sąskambį. Aiškus ir drąsingas minties formulavimas labai naudingas.

Mus gali džiuginti kaip viduramžių liutnia, taip ir Wagnerio „Valkirijos“. Taip pat geras senovinis kiniečių kristalinis instrumentas. Tono švarumas atitinka spalvų švarumą. Jį vadina

vaivorykštine arfa. Spinduliai puikiai duoda trimito garsus ir sūkuriniai žiedai nepakeičiami, kaip stygų akordas. Tikrai, verta gyventi turint tokių perspektyvų.

16. Pagal pasaulinio judėjimo ritmą reikalingas priaugimo kartojimasis. Skubumo reiškinys priešingas pasauliniam kūrimui.

Kristalų ir gėlių santvarka nurodo, kaip priauga tobulumas.

17. Blankiai dega Kristaus ryšys su Buda žmonių supratime.

18. Apie Mano vaistų pritaikymą. Visos augalų karalystės jėgos turi būti nukreiptos į vieną, dėl ko jos ir egzistuoja — į gyvastingumo stiprinimą. Galima gydyti visas ligas priešais pastatant gyvastingumą.

Tarytum pranos rezervuaras kai kurių augalų buvimas. Spygliai surenka, kaip elektros virbalai. Ir kaip ryšys tarp dangaus ir žemės gelmių, pripildyta žemė gyvų čiuptukų, surenkančių ir saugančių tikrąjį dvasinio audinio atnaujinimą.

Tamsuoliškumas gali slėpti ligą, bet geriau ją sudeginti gyvybės ugnyje. Ne dirbtiniu varginančiu jaudinimu, bet gyvybės galia atstatant pusiausvyrą.

Nereikia ieškoti mineraluose, nes jie senai neteko pranos poveikių. Jų paskirtis kitokia. Bet saulės apraiška suteikia gyvybę.

Tiesa, mineralinė dirva teikia panašumo į gyvenimo papėdę, bet tai tiktai pedalas, kuris be stygų nenaudingas.

Taigi Mano vaistinė bus nukreipta į visuotinę žmogaus esmę, ji tvirtins gyvastingumą nežudydama, nes augalai lengvai pereina į kitą būseną.

Skiepijimai geri, jeigu juos atitinka gyvastingumas, kitaip jie yra ardantieji pleistrai. Gyvastingoji būtybė nereikalinga skiepijimų, nes ji turi taip vadinamą saulės imunitetą.

Kaimuose maža gyvastingumo, nes prana pagelbsti sąmoningai priimta. Dvasios maitinimas gali vykti tik sąmoningai.

Prie nurodytų vaistų reikia dar pridėti, jog Lemurijoje buvo vertinami muskusinių gyvulių kailiai.

Taip pat senovės Chorasano karalių pašventinimo ritualuose būdavo kedro sakų taurė.

Druidai taip pat kedro sakų taurę vadindavo gyvybės taure. Ir tiktai paskiau, netekus dvasios sąmonės, ji buvo pakeista krauju.

Zoroastro ugnis kilo dėl sakų deginimo taurėje.

19. Pusė dangaus užimta nepaprasto ženkle. Aplink nematomąjį Spinduolį, tarytum neaprėpiamas ratas ėmė spindėti, jo kraštais ėmė sklisti spinduliai. Siaubo furijos išsislapstė į urvus, ženkle spindėjimo smaugiamos.

Geriau tauta ėmė nešti gebėjimą. Duodančioji ranka išmintingai gyvena ir vietos tegu pasilsės.

Kam gi atiduoti naująją žemę? — Kas atneš senojo žinojimo žiupsnį. — Tautų mazgas sustiprintas tuščioje vietoje. Išėjusieji tegu ateis.

Jeigu jūros gali padengti kalnus ir dykumos pakeisti jūros dugną, argi neįmanoma įsivaizduoti dykumos apgyvendinimo stebuklo? Artojas, paprastas kaimietis, leidžia pasilsėti laukui, užleisdamas jį tamsa — piktžolėmis.

Taip pat plane reikia keisti derliaus vietas. Naujam dera būti naujoje vietoje.

Jaučiu, žmogaus dvasia pakils, bet priimkite ne- laimingiausiuosius. — Ateikite plikieji, mes apvilksime jus; ateikite mažieji, mes išauginsime jus; ateikite nebylieji, mes suteiksime jums žodį; ateikite aklieji, nes pas mus apžiūrėsite lemtąjį dvarą. Kieno ranka tiesiasi į Mano namų užraktą? Keleivi, neturi savo, todėl įeisi. Taip prieisime.

20. Materijos netobulumą metas šalinti. Dėl to žmonės turi įsąmoninti dvasią, kitaip bendras stovis tarytum sulygina su savimi paskiras galimybes, tarytum vandenyno bangos saugoja bendrąjį ritmą.

Todėl metas sukelti tautas kardų arba žaibu, kad tikrai pažadintų dvasios šauksmą.

21. Jeigu jūs matytumėte pirmųjų kūrinių klišes, jūs pasibaisėtumėte. Svarbiausias sunkumas, nes materiją tikrai materija galima veikti.

Žmonės, kaip papūgos, kartoja įžymią formulę — „Mirtimi mirtį pamynęs“ — bet apie jos reikšmę negalvoja.

Nuspręsta busimąjį likimą įstatyti į gyvenimiškas dvasios kooperacijos sąlygas. Sunkumas dėl naujojo žmonijos paskirstymo. Ankstyvesnysis primityviškasis skirstymas į kastas, į klases ir į užsiėmimus pakeičiamas sudėtingu skirtumu pagal šviesėsėlį. Apraiška, kaip išvalytasis komunizmas, atrinks geriausius žmonijos sluoksnius. Be smulkmenų reikia įvykdyti bendrąjį šviesėsėlį, lyg šaukimą į naująją armiją.

Kaip sunku atrinkti, nepavartojant ypatingų priemonių!

V.

1. Srovių bangos spirališkai priauga. Spirališkojo sūkurio principas visur.

2. Pasaulio Motina yra moteriškojo Prado simbolis naujosiose epochose ir vyriškasis Pradas savanoriškai atiduoda Pasaulio brangenybę moteriškajam Pradui. Jeigu Amazonės buvo moteriškojo Prado jėgos simbolis, tai dabar būtina parodyti dvasinę tobuląją moters pusę.

Kristaus vardu vyko didieji nusikaltimai, todėl dabar Kristus apsivelka kitokiais drabužiais. Reikia nuvalyti visa tai, kas pagražinta. Nekalbant apie lengvai pagražintus veikalus, bet net Origeno tomis šokinėjo pataisos. Todėl metas pakeisti pasaulio padėtį.

Spyruoklės anksčiau termino negali veikti, paskubinti vadinasi įjauti stygas.

3. Mes nežinome dvasios užkariavimų galimybių ribų. Dvasios grūdas savaimingas, bet pagal aurą galima spręsti apie kryptį.

Yra minčių, nukreiptų vidun ir sugertų dvasios potencialo. Yra minčių, kurios nėra išreikštos žemės plane.

4. Galima pastatyti miestą, galima suteikti geriausią žinojimą, bet sunkiau už viską atmazgoti tikrąjį Kristaus atvaizdą. Mąstykite, kaip nušluostyti Kristaus kūną.

Surenkant liaudies išganytojo trupinius ir pakeičiant Chitoną darbo drobule, galima gauti apšvietimą.

Žmonių rankomis turi būti pastatyta Šventovė.

5. Allahabado žvaigždė nurodė kelią ir taip Mes aplankėme Sarnatą ir Gają. Visur radome religijų koneveikimą. Kelyje atgal, pilnatyje, įvyko atmintinas Kristaus posakis.

Naktinio žygio metu vadovas pametė kelią. Aš, po ieškojimų, radau Kristų, sėdintį ant smilčių kalvos ir žiūrintį į smiltynus, apšviestus mėnulio. Aš pasakiau — Mes pamėtėme kelią, reikia sulaukti žvaigždžių padėties.

„Rossulai Morija, kas Mums kelias, kai visa žemė laukia Mūsų?“ Paėmęs bambuko lazda, Jis apibrėžė kvadratą aplink įmintą Jo pėdą, pridurdamas — „Iš tikrųjų Sakau — žmogaus koja.“ — Paskui, atspaudęs delną, taip pat patalpino jį kvadratu. — „Iš tikrųjų Sakau — žmogaus ranka.“ Tarpe kvadratų Jis nubraižė nelyginant koloną ir tarytum puse sferos padengė. Jis kalbėjo: — „O, kaip Aum įsiskverbs į žmogiškąją sąmonę! Štai, Aš padariau piestelę ir viršum jos lanką, ir padėjau pagrindą į keturias šalis. Kai žmonių kojomis ir žmonių rankomis bus pastatyta Šventovė, kur pražys Mano padėtoji piestelė, tegu Mano keliu praeis statytojai. Kodėl laukiame kelio, kai jis prieš Mus?“ — ir atsistojęs, lazda sumaišė tai, kas buvo nubraižyta.

„Kada Šventovės Vardas bus ištartas, tada iškils brėžinys. Įsidėmėjus Mano žvaigždyną, kvadratas ir devynios žvaigždės suspindės viršum Šventovės. Pėdos ir rankos ženklai bus

nubrėžti ant kertinio akmens“ — Taip tatai pasakė Pats jauno mėnulio išvakarėse. Dykumos karštis buvo didis.

Aušros Žvaigždė yra ženklas Didžiosios epochos, kuri pirmuoju spinduliu suspindės iš Kristaus mokslo, nes Kas gi išaukštins Pasaulio Motiną, jei ne Kristus, nes Kristus buvo pažemintas pasaulio.

Duokite Mums skliauto Lanką, kur jeiti!“

6. Brolijos spindulio lietimasis sustiprina pojūčių įžvalgumą, todėl reikia imti į dėmesį kiekvieną jutimą.

Kaip maži, taip ir svarbūs įvykiai užgauna aurą, kaip stygas. Auganti aura turi savo pirmenybių, daugiopai skamba šitie Eolo Sparnai. Pasaulio sunkumas groja jais savo simfonijas. Negalima pasakyti, kad žmogus, apšviestas auros, būtų nejudamas. Išorinis auros apvalkalas, kaip jūra banguoja. Koks uždavinys mokslininkui susekti auros stiprinimą iš vidaus ir atrėmimą iš oro. Iš tikrųjų pasaulinės kautynės!

Pasaulio sunkumo simbolis — žmogus, nešantis rutulį. Visi sudėtingi pojūčiai sustiprėja ligi skausmo. Įspūdis gali būti lyg tarp kūjo ir priekalo. Todėl vaivorykštinės auros pasiekimas yra taip praktiškas, nes ji turi savyje visos esybės asimiliaciją. Net geriausios, vienspalvės auros turi užlieti, savimi gaisrus, sėdamos iš savo vandenyno. Tuo tarpu kai vaivorykštinė aura lengvai atremia ir priima spindulius. Todėl praktiškiausias veiksmas — tai žygis.

7. Dvejojimo atveju tylėdami pasėdėkite kartu ir galvokite vieną mintį. Greitai suprasite kaip toks tylus patarimas praktiškas. Paleiskime dvasios jėgą viena vaga. Turime nepaprastą išsikrovimą, sustiprintą magneto ir suderintą ritmo. Dėsnis, kad dvi suderintos mintys septyneriopai padidina jėgą. Tatai ne magija, bet praktiškas samprotis.

8. Mokėkite gražiai sutikti bangas. Ne saldžių pyragaičių gavimas, bet kardo kalimas. Ne cukruoti pirštai, bet dvasios kovotojo dešinėsios galia. Eiti pasitikti priešą, nepripažįstant jo, ir ateiti prie Vartų, neatsigrįžus — Mūsų Kelias. Mes žinome lemtųjų nugalėtojų žengseną. Svarbiausia, nešokinėkite kelyje. Svarbiausia, kad Mes galėtume žavėtis jūsų žingsnio nenugalimumu. Spinduliui labiau dera nušviesti einančius, negu šokinėti paskui šokinėjančius. Daug ką mokėdavo žmonės, bet retai mokėdavo gražiai baigti. Ryto arba vakaro aušroje, žygiuodami ir traukdami, skirdami ir pasinerdami, pagalvokite apie Mus — Stebinčius. Bus gražu ir vertinga. Argi atskleisti Istorijos puslapį, kai milžinai nedrįsdavo peržengti upelio? Kada tai, kas lengva, būdavo užtemdoma to, kas negražu, ir protas svyrudavo, prarasdamas sprendimų gražybes. Bet sudėtingų uždavinių buvimas yra tikrai džiaugsmas matematikui. Tada pasilieka tylėjimo galia, apie kurią jau pasakyta.

9. Ugnis apdegina netobulas mintis. Kaip kitaip pririnkti tikrų pasiekų lopšį? Labai svarbus yra minties perkošimo per spindulį bandymas. Kiekvienas išreiškia savąją auros esmę, bet paskiros mintys būna įvairios vertės dvasinės konsistencijos atžvilgiu. Tada minties kūnas gali būti išbandytas tam tikru spinduliu. Vidinio dvasingumo buvimas apšviečia mintį auros spalva, bet jeigu mintis žema, ji spindulyje sudega. Turime ne tik minties bandymą, bet ir erdvės dezinfekciją.

Galima įsivaizduoti, kaip spindulys prasiskverbia per erdvę ir randa gražių brangenybių ir raudonų bei oranžinių ugnelių, tarytum nusižengėlių nuodytojų.

Kaip gi išvalyti viršum žemės sluoksnius, kai net akiai jie yra dūminės oranžinės spalvos?

Svarbiausia — sunaikinti žemų minčių bacilas, kurios labiau užkrečiamos kaip visos ligos. Reikia rūpintis ne ištartais žodžiais, bet mintimis. Vieno žodžio metu dešimt minčių gimsta.

10. Reikia pasakyti apie pagrindų teisingumą. Jūs pastebėjote, kad Mes vadiname astralinį pasaulį užgriozdinimu. Pabrėžiame, kaip Mes jį aplenkiamo.

Jau žinote, kaip astraliniai kūnai turi ir apimtį, ir svorį, ir nusineša daugelį žemės gyvenimo savybių. Žemės žinojimo lygstamumas yra žinomas. Žinoma, ne mažą lygstamumo dalį

nusineša astraliniai kūnai, bet, išsivadavę iš žemiško apvalkalo, įgyja dvasios kūrybos.

Bet galite įsivaizduoti, kaip žinojimų lygstamumas atsispindi šiuose sandaruose.

Šalia išgalvoto Olimpo galima užtikti sudarkytą fabriką, nepastatytą žemėje.

Būna harmoningų oazių, bet aplamai vyrauja fantastinės žmonių išgyvenimų kapinės.

Negalima pasinerti į astralinę klišę, nes turėsime tikrai klaidingą vaidinį. Tuo žalingi paprasti mediumai.

Neskaičiuosime žeminės virtuvės tvaiko padarinių, bet svarbiau yra suprasti, kaip galima sumažinti lygstamumo padarinius. Jį galima sumažinti tikruoju teisingumu, bet teisingumą galima įsisąmoninti tikrai dvasingumu, todėl dvasingumo atbudimas yra kosminė sąlyga.

11. Džiaugsmas yra ypatinga išmintis — taip pasakė Kristus.

Niekas nesurenka pranos esencijos lygiai su augalais. Net pranajama gali būti pakeista bendravimu su augalais. Ir dera suprasti, kaip įdėmiai reikia gilinti žvilgsnį į augalų sąrangą. Augalų porai plečiami ne tik naujų lapų ir žiedų, bet ir apmirusių dalių pašalinimu. Augalų čiuptukų pagalba žemės maitinimo dėsnis teikia galimybės iš šito rezervuaro, per uoslę ir regą, semti vertingą gyvastingumo kokybę, vadinamąją Naturovaloris, gaunamą sąmoningai veržiantis.

Kaip vertingi gyvi augalai, nepraradę gyvastingumo, taip pat gali būti naudingi preparatai, džiovinti saulėje. Bet reikia vengti gedimo stadijos, nes gedimas yra vienokis visur ir patraukia daugiausiai netobulus dvasias. Todėl reikia sekti nuskintųjų gėlių stovį. Gedimo kvapą reikia pajusti, ne išvaizda, bet kvapas parodo.

Kai ne gėlių metas, naudinga turėti mažus spygliuotus medelius, jie, kaip elektros mašina, kaupia gyvastingumą — pralenkia kvėpavimo taisyklumą. Ir vietoj ritualinių kvėpavimų galima gauti kondensuočiausią pranos atsargą. Žinoma, taip pat ramybės sąlyga sustiprina veikimą.

Gyvas gamtos galybės supratimas suteiks be magijos galimybių pagyvinimą.

12. Negalima atskirti žemės sąlygų nuo aplinkumos, nes mentalinis pasaulis neturi ankštų ribų.

Vėl reikia pasisakyti prieš astralinį pasaulį, nes ateityje pageidautina žymiai sutrumpinti šią stadiją. Dabar ji neišvengiama, bet dvasiai vystantis priartės mentalo pasireiškimas.

Deva Chan — malonios sąmonės Vieta, bet kartu ir pavojinga, nes silpna dvasia nenori persiskirti su tokia malonia stotimi, nes šita stotis suteikia didžiausią nenorą vėl darbuotis. Ir kai ateina metas apleisti šią Valhalą, mentalas stumia į žygį, bet astralas laiko šią vietą sau patogią.

Kaip tik dvasia neleidžia sustoti, nes dvasia kažin kur giliai atsimena gražiuosius pasaulius. Už visų atsiminimų gyvena neišreiškiamą, tvirtą grįžimo į šviesą galimybių sąmonė — į šviesą, iš kur kibirkštis išlėkė.

Kaip gali jaučiančioji dvasia išvengti pasaulinio ilgesio priepuolio? Nebuvo atsitikimo, kad žmogus būtų atsiskyręs dvasia nuo žemės plano, be centrų susitraukimo. Tarytum narsusis lakūnas patiria, atsiskirdamas nuo žemės, vien drebėjimą širdies krytyje.

Buvimo tikslas ir prasmė yra veržtis už ribų to, kas žinoma aukštyje ir pagelbėti vienas kitam.

Jeigu be jokios mechanikos atsiminsime jausmą stovinčiojo ant uolos prieš gamtos fenomeną, jeigu besižavint širdis nesusitrauks, — po šitos stadijos ateis Neaprepiamybės įtalpinimo jutimas.

Kai kurie lengvai susitaiko su Astralo puošnumu, bet nerasite kas jums tikėtų, tikrai žinojimo kelės suteiks kelią.

13. Jūs pastebėjote, kad kiekvienas Didysis Mokytojas kalbėdavo apie gyvenimo toly durną. Taip pat galima pastebėti, kaip šitas, būtent, nurodymas yra išguitas iš kiekvieno mokslo, nes

materializmas turi gintis. Žemėje šita sąlyga ypačiai reikšminga.

Reikia žinoti, kad žemės materija yra labai standi. Planetose, esančiose žemiau žemės, materija labai šiurkšti, esančiose aukščiau žemės, materija harmonizuojama su dvasia, todėl žemė yra grįžtamasis taškas.

Aukštesnėse planetose yra netobulumų, bet nėra materijos atkaklumo. Ten lengviau ieškoti, neieškojant jėgų nereikalingai kovai. Materija ten tampa neperskiriama su dvasia be priešingumų.

Niekas neneigia materijos vertingumo, bet negalima suprasti, kam garvežio tekiniai ir garo katilas turi ginčytis? Atrodo, juo geriau dirba garo katilas, juo geriau tekiniams. Bet tekinių užvaizdą galvoja, kad jie yra svarbiausioji organizmo dalis ir kviečia visus važinėti tekiniais, nutylėdamas, kad tekiniai be variklio gali riedėti tikrai į pakalnę.

Materijos ir dvasios sandaras neturi pagrinde nesantaikos. Kam stabdyti judėjimą į gražiąją Begalybę? Ir kam griozdinti prie žemės vaiduokliškas užtvankas?

Gaila be reikalo sulaukytųjų keleivių, nes šitos žemės stotys jiems vis dėlto nepravėrs ilgiau žinomo termino.

Kam šimtas įsikūnijimų, jeigu dešimtimi galima peržengti slenkstį?

Kaip galima atsimiti paskutinį Didįjį Mokytoją, priėmusį gėdingą mirtį už tai, kas atrodė jau senai žinoma žmonijai!

14. Reikia turėti galvoje, kad patobulinta materija turi imlumo savybę. Jei kas artėja prie materijos dėliai jos dabartinio stovio, jis neįgauna dvasios imuniteto ir pasineria į vadinamąją mają, nes be daiktų esmės tobulinimo, jų apvalkalas būva nuodingas.

15. Dvasios supratimo augimas pritraukia ir bendradarbiavimą mažųjų padarų, gyvenančių ore. Štai kodėl galima apgailestauti materijos priešiškusumą. Buvo galima anksčiau pasiekti sąmoningo bendradarbiavimo su materija.

Magu nedelsiant gauti materialinių pirmenybių. Net protingam žmogui ne pro šalį gauti kategoriją, nesvarstant jos pasekmių. Kapinės yra pilnos aukštų kategorijų, tai materijos apsiribojimo užtvarai paminklas.

Žinoma, materija yra labai reikšminga, bet tikrai šalia dvasios jinai įgauna savo šventąją reikšmę. Taip pat, kaip ir aukščiausias materijos garbintojas be dvasios neraštingas, taip ir adeptas be intelekto. Bet dvasioje vis dėlto galima skraidyti, o materija sparnų neturi. Nes dvasingumas žemėje gali atverti aukštus Vartus.

Ir kada žmogui negresia baimė, tada jis gali žinoti tikrovės kilmę.

16. Spindulių kokybė be galo skirtinga, bet dvi spindulių rūšis lengva atskirti. Viena, kuri gali būti atidengta dabarties žmonijai, kita talpina spindulius, reikalaujančius iš žmonių dvasios supratimo ir be šitos kokybės šitie spinduliai gali būti naikinantieji.

Kiekvienas spindulys gali apginti tikrai jo giminingų spalvų ribose.

Jeigu violetiniam spinduliui net labai aukštas geltonasis yra nemalonus, tai kaip pažeidžia išorinį auros apvalkalą visų skaisčiai raudonųjų šeima? Tobulinantis atsiranda nauja apsauga, kai mes suvokiame įvairius spindulius, susiurbdami juos savuoju spinduliu. Mes lyg užsidengiame savo spalvų gama nuo įvairių nuovargio žybtelėjimų.

Pavyzdžiui: kas nors, turįs violetinę aurą, pradės matyti viską violetinės ir mėlynos spalvų bangose, tai vadinasi jo skydas stiprėja. Tai vadinasi, kad vietoj įdūrimų ir sužeidimų, jis užlieja savo vandenynu, ir svetimos spalvos lyg paskęsta savosios auros sukaupimuose. Bet šitų sukaupimų sunkumas yra tas, kad jie negali būti pasiūsti iš lauko ir gali būti iškelti tikrai iš vidaus. Ir todėl geras ženklas, kai dvasios ugnis šviečia savąja spalva.

Kiekviena vienspalvė aura turi savyje tris bangas, atitinkančias tris svarbiausias prigimtis — kūninę, astralinę ir mentalinę.

17. Matome lemtųjų įvykių slinkimą priekin ir pasireiškimą tylių figūrų, lyg praeinančių

anapus gyvenimo, nors Mes įvertiname jas pagal žygį. Bet jų gyvenimas vyksta kažin kokiame šalinimesi ir žygyje, pasirodančiame, kaip kibirkštis tamsoje.

Paskesnieji ir ankstyvesnieji įvykiai prabėga visiškai nepastebimai. Sostas arba vienuolyno celė ir batsiuvio kampas neturi reikšmės, anksčiau sukauptoji aura lydi šitoje paskutinėje kelionėje. Žinoma, jinai auga ir lyg padengia negirdėtą jautrumą, bet jos kokybė jau nebesikeičia ir nuo mažens galima atskirti tuos saviškus vaikus, nešančius savąjį dvasios pasireiškimą pasaulį.

Labai retai, beveik niekad, jie neapsiriboja viena specialybe. Kaip tik specialybės nebuvimas yra būdingas, rankos lyg ištiestos į taurę.

Peržiūrinėjant praėjusius gyvenimus galima matyti religijos, karalysčių, mokslo, dailės ir mechanikos atstovą belaukiantį ir pasirengusį į kelionę ir pasiruošusį išvykti kiekvieną valandą be apgailestavimų.

Materijos grožio teisingo įvertinimo kombinacija, pasiruošus įsigilinti į dvasios pasiekas, padaro žygį lyg pribrendusį. Gyvenimo sąmyšis daugiau nebepatrukia ir, žinoma, atsiranda supratimas, kad toliau taip tęstis nebegali.

Žygis būna arba palyginamai trumpalaikis arba akimirksniškas. Išreikšti tam tikrą veiksmą būtinumo įgijimas atsineštas iš seno, ir kaip paprasta — gyvenimo žingsnis įvyksta.

Taigi, sunkiausia sutalpinti žavėjimąsi materija ir dvasios apraiškas. Ir kiek gražių ieškojimų materijos apgailestavimu arba dvasiniu apsiribojimu buvo sulaukyta! Kartais dvasios giminingumas su materija įsivaizduojamas lengvai, tąsyk reikia ieškoti priežasties praeituose išrinktuose gyvenimuose.

Rafinuočiausias atsiskyrėlis, prakeikiantis pasaulio grožį, uždaro prieš save Vartus. Taip pat mokslininkas, užmirštantis Šaltinį, praranda polėkius į užkariavimų kraštą. Vaikai supras tą paprastą sąlygą, bet suaugusieji atmeta, kaip kvailystę.

Tiktai ypatingaisiais susisiekimo keliais galima važiuoti žygio traukiniu. Ir laukti to, ką dvasia skaičiuoja ir žino pagal laiką, būna taip skaudu, tarytum laikas sustojo ir kažkoks gaisras sunaikino įgytą turtą.

Iš tiesų Kristus pasakė: „Nežinote nei valandos, nei dienos.“ Jis taip pat atidengė ir kitą formulę, pasakęs: „Kam apleidai Mane, Viešpatie?“ turėdamas galvoje dvasios žinojimą, nes paskutiniu momentu pasineriame lyg į beorę erdvę — taip būna prieš baigiant žemės ratą, kad tučtuojau įsidegus visomis įgytomis ugnimis. Praeities sąmonės sulaukymo keliu gaunamas šuolis viršum bedugnės.

18. Net žemės daiktų apraiška išsaugo prie jų ypatingą atmosferą. Dar prieš skaitydami galite persiimti dokumento nuotaikos esmę. Mokslas bus *žymiai* pagilintas, kada pirmiausia galima perteikti reiškinių esmę. Laiduoju, labai greitai galima apsiprasti su jautriaisiais aparatais. Jautimas išsivysto normaliai dvasios prileidimu.

Ypačiai žmonės dažnai kalba — „niekuo daugiau nebesistebime“ — ir čia pat nustemba dėl pirmų nesuprastų šlamesių.

Dabar paklauskite, kodėl reikalinga paskutiniojo įsikūnijimo vienatvė? Tatai žemės požiūriu labai sunkiai paaiškinama sąlyga, bet tikra ir paprasta, kaip tiktai peržengiate žemės būties liniją. Net paprasto priplaukimo prie uosto reiškinyje galima pastebėti panašų reiškinį. Laivo gyvenimas sustoja, baigiasi kelionės reiškinys, ir keleiviai užimti iškrovimo klausimu, ir neseniai buvę bendri užsiėmimai atrodo nesančiais. Daug didesnis jausmas organizmo, artėjančio į visiškai pakeičiančią sąlygą. Kaip veržimosi tekėjimo jutimas į paskutiniojo veiksmo išreiškimo priemones.

19. Ir dar būna, kai prieš išeisiant nutyla visi balsai, ir net, žinant tą dėsny, pasidaro klaiku.

Egipto Misterijose nustatytas momentas, kai įšventinamąjį stato prieš absoliutinės tamsos slenkstį ir jis turi, nesulėtindamas žingsnių, įeiti į Nežinomybę.

Ypačiai dabar, kai Kristus atsisakė nuo stebuklų, reikia šitą momentą į Nežinomybę praeiti ypatingu būdu. Todėl kad busimoji epocha turi panaikinti pasaulių ribas. Ir Egipto misterijos virto formule žmonių kojomis.

20. Apsaugos tinklas turi apsupti kūną. Labai svarbu, kad aura baigtųsi gyvastingų kibirkščių tinklu, todėl net alyvinės ir mėlynosios auros turi turėti aplinkui rubinines kibirkštis. Reiškiny, tikrai nutolusių nuo žemės tonų, teikia savininkui per didelį jautrumą žemės pasireiškimams. Auros plotis dažnai auga, išstumdamas žemės ženklus. Terosas ir Tamasas turi dirbti, kaip broliai, nes Tamaso ir Teroso atstovai turi būti nedalomi.

Dvasia pripildo spinduliavimu, kurį tinklas daro kompaktišku. Tinklą įsisažmoninant galima apsaugoti spinduliavimus, bet ištiesti tinklo negalima be Teroso, kurio spindulys, kaip žibintas, turi susekti pralaužimą. Dėl to lytėjimas gali neatitikti išorinį pasaulį. Ši paprasta taisyklė turi būti ypačiai išmokta. Nes tinklas yra reguliuojamas paprastos sąmonės ir valios įsakymo.

Iš pirmo žvilgsnio šokinėjančios kibirkštys tik primena aparato veikimą, bet jos yra sargybiniai, pasiruošę atremti priešą.

VI.

1. Galima pasakyti, dėl ko nutarta atsisakyti nuo stebuklų. Stebuklų kelias yra pats toliausias nuo harmonijos. Arba stebuklas dinga, tada jis stačiai žalingas, arba jis išmeta žmogų į aukštumą, kurioje negali išlaikyti aplinkos atmosfera, arba, patekdamas į pavyduolių akis, jis pagimdo blogį.

Drąsingai žinoti galimybę pereiti pilną šviesą ir sąmoningai uždengti nepaprastuosius pasireiškimus, vadinasi, priartinti harmoniją. Eiti sąmonės plėtimo keliu, vadinasi, prisiartinti prie tikrojo veikimo.

Galybės apraiškų lemtosios neapbrėptybės supratimo spindulys gali sujungti pasiruošusias sielas, ir be šito pasiruošimo bet kuris stebuklas virsta smalsumu.

Galima turėti jėgų savo žinioje, bet ne demonstravimui, o pažanginiams veiksams. Kada miniai esmė nematoma ir nesužadina dėmesio, užstota sekmens, tokia esmė prasiskverbs į tautos sąmonę, pratindama ją prie žmogaus rankos sukuriamo fakto. Tokiu būdu aukščiausiosios dvasinės kūrybos sekmuo bus žmogaus rankos sukuriama veiksmas. Dvasiai dera gyventi dvasioje. Tegu ranka parodo žemės kryptį, rankų kūryba nesukelia neapykantos.

Senovėje, pranešdami Dievo įsakymus, uždengdavo veidą, paskui, neužkariautųjų jėgų paskelbimu, ėjo palaužti materijos. Žinoma, tatai pagimdė inkviziciją. Inkvizicijos esmė yra persekiojimas to, kas nepaprasta.

Jei tai, kas nepaprasta, padarytume lemtu, kaip kooperacijos sekmenį, tas priverstų priimti net bukiausiuosius. Todėl tegu stebuklai palieka sąmonėje nedaugelio žmonių, pajėgių įžvelgti į Begalybę. Turime priešybę senovei — anksčiau žyniai saugojo stebuklus minioms, dabar stebuklai žyniams.

Veržimasis į tikrąjį kooperatyvą glūdi evoliucijos pagrinde. Panaikinti tamsuoliškumo kelią galima tikrai pažadinus kūrybą. Tegu jos formos bus net baisios, tegu galukiemėse iš balanėlių saulę daro. Bet verdanti srovė prasimuš pro materijos sienas. Naujieji atradimai pajautrins rinkimą. Vieloje biržos lošimo, tebūnie atradimų veržimasis, paremtas kooperatyvo.

2. Skeveldrų chaosas gali būti suprastas per grožį. Koks kitas matas gali būti pritaikomas prie minties šlakų margumo? Ir kai rasite gerumo, pasiruošimo ir paslankumo krūvą, tikrai grožio vėtykle galite pradėti. Stebuklinga ugnis glūdi bendravime su tauta.

Nepasitenkinimas yra tikrai galimybių žinojimas. Pasitenkinimas yra dvasios mirtis.

3. Ten, kur tauta laukia, Mes siunčiame Mūsų išrinktuosius. Viršum žemės spindulių dega dvasios spinduliai. Deginkite buvusios dienos drabužius. Kurmis nėra kelionės draugas. Tariu, ligi pasirodymo visi pasaulio kurmiai neišraus duobės. Šalin rankas, šalin rankas, šalin rankas!

Mūsų skydas kalamas žemės rankų. Per žmones ateis duotoji galia, nereikia Angelų, trimitais draskyti ausų, kai yra žmonių dešinėsios, galinčios priimti taurę.

4. Gyvenimo standartą reikia mokamai apeiti. Geriausieji žmonės pralenkė pasaulį, debesų apsunkintą.

Norintysis pasiekti Naująją Šalį turi ne tikrai atmesti visus prietarus, bet ir įeiti nauju keliu.

Gyvenimo tvirtinimą reikia statyti, pritaikant vietos sąlygas. Jeigu kur šimtas kalbų — reikia suprasti šimtą psichologijų. Viena išraiška visiems yra panaši į valdinio namo koloną.

Vienatybė įvairume suteikia derliaus sekmenį. Vaisius reikia auginti įskiepijant naujų reikalingų srovių, todėl dažnai kalbėsime apie Naująją Šalį — tatai skubiausia.

5. Nuo mažo ir ligi didžio, nuo kasdieniško ir ligi pasaulių klaidžiojame, bet niekas nepavadins niekingu, ir niekadės sekmuo nepasirodys netikru.

Kas paklaus — kodėl mokslas išbarstytas, kaip grūdai? Atsakykite — tikrai iš įvairių siūlų galima sukurti sudėtingąjį raštą.

Paklaus — kodėl moksle nėra baigtų taisyklių? Atsakykite, nes baigtume mirtis.

Paklaus — kodėl negalima logiškai sujungti mokslo dalių? Atsakykite, nes bjauru auginti vieną galvą arba vieną ranką.

Paklaus — kodėl neištarti pirma dangaus formulės, o paskui žemės užkeikimo? Atsakykite, nes kiekvienas Motinos aprėdo siūlas praeina nuo viršaus ligi apačios ir priešingai.

Paklaus — kodėl negalima iš karto duoti to, kas lemta? Atsakykite — namo kolonos yra statomos tam tikra tvarka. Ir kai darbininkai pasakys — duok mes pastatysime iš karto. Statytojas pasakys — sugriauti sumanėte! Taip lašas talpina visą pasaulį.

Neribotų galimybių buvimas suteiks jums pagavos ramybę.

Kaip gi žemės drebinimas atsiliepia esybėje — įvairūs vėjai, audros? Kaip įvairi žmonių aura veikia augalus? Galima ištisą naują institutą pastatyti.

Tikrai, galima rasti kosminės koordinacijos siūlą, palyginus įvairių elementų pulsą, čia nieko naujo nėra, bet visos pasaulinės kooperacijos reikšmę galima vaizdžiai manifestuoti net skaitovams, kurių dvasia lyg tarakonai, įsimetę į kampus.

Plačiau už platųjį siūkite. Paskirkite mokykloje dovaną už pastatytųjų klausimų kiekį. Anksčiau mokėdavo už atsakymus, dabar už klausimus.

6. Prieš Astralui išeinant būna tekėjimas iš stuburkaulių. Įvairūs centrai įvairiai išsivysto ir ateina metas, kada šitą skirtumą reikia normuoti ramybe. Taip pat, kaip suderinto rojaliao reikia laikinai neliesti ir nestuksenti jo metaliniu daiktu.

Ištisa uola suskyla, jeigu į ją suduoti išderinto tono metalu. Nors reiškinys gerai žinomas, bet sunku jį įsivaizduoti žmonių organizmui. Tikrai patyrimu galima pajusti, kaip koks nors šnabždesys yra sunkesnis už sprogimą. Be to reikia atsiminti, kad nervų kombinacijos taip įvairios, jog sunku dėsniais nustatyti sekmenį.

Fizinė būseną taip susieta su dvasia, kad tikrai asmeninis patyrimas gali nurodyti, kaip apsaugoti teisingą ugnį atėjimą. Ugnys yra spindulių šuliniai.

7. Pasaulinė mintis praneša pasaulinį pranešimą, ir Naujosios Šalies statymas gali būti tikrai visuotiniame supratime.

Ar Mes reikalingi iškalbingumo? Dvasios prisilytėjimo kelias daug galingesnis. Kada pamatysite, kaip vienu mostu padaromi stambūs sprendimai, tada bus aišku, kaip žodžiai vertingi ne kiekiu ir ne išorine forma, bet vidaus esme.

Reikia dar trumpiau kalbėti. Kalvis neturi tarškėti kūju. Kristaus mokslas gali būti surašytas delne.

8. Dvasios skridimas nėra skaičiuojamas valandomis, — reiškinys anapus laiko, kai dvasia lekia tarp planetų. Momentas, nes negali būti pratęstas, kitaip įvyktų nutrūkimas tarp sustandinto kūno ir mentalo. Bet reikia atsiminti, kad dvasia, veikdama anapus laiko, suvokia

taip pat be skaičiaus. Ir ligi keturioliktosios klausos suvokia dvasia, tuo tarpu kai žemės sferoje galima pasiekti tiktai devintosios.

Klausos laipsniai duoda galimybės įvairiems elementams būti žmogaus bendradarbiais. Lietaus šniokštimas taip pat nėra be reikšmės. Daug kelių praturtins žemės kūrybą.

9. Tamsą galima išblaškyti, pakeitus minčių kryptį. Ne žodžiai, bet greitakojės mintys audžia aurą. Norime padaryti Mūsų darbus pelningus dvasine ir materialine prasme. Tikinu, kad minčių kokybė turi tam didelės reikšmės.

Reikia pabrėžti gerą ir naudingą vienybę ir kad kvailumą Mes puikiai įvertiname. Žinoma, dideliame darbe ir kvailumas ras butą, tačiau ne viršutiniame aukšte.

Gyventi gali kiekvienas, tačiau busimasis pasaulis reikalingas sąmonės pragiedrėjimo, bet ne aukštų posakių bambėjimo.

Daugiau Vertiname konkrečią piniginę apyskaitą, negu papurusių posakių rinkinį. Apie pasaulį reikia mąstyti, parodyti praktiškas mintis.

Naujosios Šventovės išvakarėse reikia parodyti atgodumą ir tautą nustebinti nuovoka. Vaikščioti vystyklus nepatogu.

10. Laiduoju, kad lengviau pereiti kalnus, negu ištiesinti žmogaus uodegą. Mūsų spindulys nukreiptas, kupinas ieškojimų.

Mūsų skydą reikia suprasti — iš tikrųjų drąsa reikalinga.

11. Protingojoje religijoje nėra sumišimo.

12. Neigiantieji Dievą Jo nematė, bet kaip atrodo smuklininkų Dievas? Ir didis paperkamumas Kristaus, pridengiančio už žvakę kiekvieną išdavystę.

Nėra blogiau negu niekšybės žvakė. Nereikalingi Kristui tokie garbintojai, nes jų žvakės suodina aprėdą. Jordano ir Urdaro vandenys nenuplaus tokių aukavimų pėdsakų.

13. Legenda apie Budą. — Vienas skaistus žmogus norėjo pamatyti Budą, sulaukydamas savo dėmesį ties įvairiaisiais daiktais. Jo rankos negraibstė išmintingų paveikslų, ir jo akys nepervėrė garbinamų daiktų — apraiška neatėjo.

Pagaliau, nusilenkęs maldoje, ieškotojas pajuto, kaip jam ant kaktos nusileido voratinklio gija, jis atmetė ją ir pasigirdo ryškus balsas: „Kam atstumi Mano Ranką? Mano spindulys sekė tave, leisk tave apglėbti.“

Tada sudrebėjo žmoguje saulės angis ir rado jis atmestąją giją. Ir jo rankose ji virto keturiasdešimčia perlių, ir kiekvienas turėjo Budos Veidą, viduryje buvo akmuo ir jame užrašas: Drąsa, žūt- būtinumas, džiaugsmas. Budos pasekėjas gavo džiaugsmą, nes žinojo kelius į jį.

Galvoju apie sparnus. Darbai iš tikrųjų sparnuoti. Žirgai skrodžia žemės erdves ir viesulu lekia kūrybinis veržimasis. Į kovą, į kovą, į kovą!

Iš tikrųjų didingas dvasios vandenyno reginys! Gaudžia ir skamba šaukimo garsas, ir priėmusieji dvasios ginklą veržiasi prie sosto, nes pasaulio mergelė pabaigė dvasios šydą.

Į kovą, į kovą, į kovą! Girdžiu šaukimą ir lenkiu galvą prieš Gerojo Viešpaties įsakymą.

14. Reikia pasakyti apie Man trukdančius ir grasinančius. Lengvabūdiška tikėtis, kad pasaulio audinio sudraskymas gali būti lengvai užadytas. Net paprastas garsas atneša iš toli nelauktą aidą.

Daug giliau perveria erdvę dvasios siunta. Ir šitos žaizdos beveik nepagydomos.

Ranka, padariusi žaizdą Viešpačių planui, atmeta skydą. Galima sugriauti namą, galima sukapti medį, bet kliudyti Viešpačių planui?!

Sakau ne grasinimą, bet paprastą sekmenį. Jeigu žmogus prisilytėjo prie kosminio sūkurio, tai bet koks nukrypimas pritraukia kitą bangą.

Pakliūti po ją, kaip po Milžino kulniami.

Geruoju Prašome, neatstumk Vedančiosios Rankos, kitaip vargas atsilikusiam.

Ir kokia gi garbė padaryti Man žaizdą, anksčiau atiduok viską, ką iš Manęs gavai, bet

nepadarysi tu šito, net jeigu pridėtum kepenis ir širdį.

Kaipgi smogsi Davusiajam tau talentą? Kurgi bus skirtumas tarp plėšiko? Rankos, Davusiosios, nesutepki, nes šitas purvas pavirs į tavo raupsus.

Todėl Mūsų Brolija gerbia dėkingumo įsisąmoninimą, todėl supraski savąją naudą!

15. Jau jums duotas mokslas apie auką. Auka yra valdžia. Valdžia yra galimybė. Vadinasi, kiekviena auka yra visų pirma galimybė.

Metas palikti veidmainystę, kad auka yra netekimas. Nepriimame netekimų, bet Teikiame galimybių.

Pažiūrėsime, kokios galimybės gimsta iš vadinamųjų aukų. Kur tikroji auka, kuri gali pažeminti? Mūsų Saugykloje yra didelis aukų rinkinys, ir kiekviena buvo naudinga davusiam ją. Ne Mūsų kalba apie aukas, nes auka pelningiausias dalykas.

Smulkūs prekybininkai mėgsta paverkšlenti dėl išlaidų ir apsimesti nuskriaustais. Bet tikrasis gyvenimo pramonininkas laiko kiekvieną išlaidą tikrai darbo laidu. Jūs prarasdavote ne dėl aukos, bet dėl plėšikavimo.

Kristus patardavo išdalyti dvasinį turtą. Bet kadangi raktai toli nuo jų, tai žmonės perkėlė šitą patarimą į prisiplėštų pinigų išdalijimą. Pirma prisiplėšti, o paskui su ašara atiduoti ir susižavėti savo gerumu. Tarytum, kalbėdamas apie išdalijimą, Mokytojas galėjo turėti galvoje kėdes ir senus kailinius. Nesveriantį lobį nurodė Mokytojas. Tikrai dvasinis atidavimas gali pajudinti svarstyklių lėkštę.

Apžiūrėsime bendradarbių eilę — ar kas neprarado ko nors? — Ne — visiems padaugėjo. Argi ne padidinimas būti Naujosios karalystės viešpačiu? Taip turtinga ta Karalystė, kad be ypatingos žalos galime sudaužyti indų dalį. Stačiai rankos išauga, ir dėkingumo knyga gali būti peržiūrėta.

Patariu gyvenimo pramonininkams visoms pareigoms turėti pavaduotojus. Didelėse žmonėse darbas remiasi darbu, bet ne asmenybe.

Ir kas gali tvirtinti, kad jis atidavė? Mes atskleisime Savo prekybines knygas ir Įrodysime, kiek kas gavo, ir todėl visai nėra taip lengva aukoti, kai auka yra galimybė; o galimybė yra nauda; o nauda yra protingas bendradarbiavimas; o bendradarbiavimas yra Alatyrius — akmuo, kuris arba prikels arba sudegins.

Bet savęs atsižadėjimas gali atverti Supratimo Vartus, ir nereikalingų daiktų pasenusi auka supsis ant vienos šakos su savimeile.

16. Kiekvienas įsikūnijimas turi ryšį su tam tikru charakteriu, kaip arčiau pagal laiko ryšį.

Praeitų reiškinį žinojimas gali padėti budintiems dvasia, bet mieguistiems nėra naudingas. Mėnulio gyvenimą reikia baigti.

17. Apie plano tikrumą ir paslankumą. Šitos sąlygos ypačiai sunkiai suderinamos, nors jų riba aiškiai pažymima saulės sąmonės spindulio supratimu. Plano įgyvendinimui reikia kiekvieną valandą būti pasiruošusiam paslankumui.

Kiek kartų Mes, vykdami į Egiptą, atsidurdavome Mongolijoje. Kiek kartų, rasdami rankraštį, Mes jį atgal uždarydavome. Kiek kartų, pradėję statyti sienas, Mes jas sugriaudavome. Kiek kartų, pasukę žirgą namo, Mes vėl jį pasukdavome į nakties tamsą, nes, Mums pernakojus namuose, planas būtų netekęs tikrumo. Tariamasis kintamumas ne daugiau, kaip gyvenimo vibracija. Keliai į tikrumo gaires kvėpuoja ir banguoja lyg bangos.

Tvirtindama planą, mūsų būtybė jau pasiruošusi į trumpiausią kelią. Tik ką apsilikę europiečių drabužį, Mes pasiruošę paimti mongolų kaftaną. Tik ką nustatę gyvenamąją vietą, Mes pasiruošę nuplaukti. Šitoks paslankumas gali gimti tik iš plano tikrumo supratimo.

Ne amžinas keleivis, bet besiveržiąs žygūnas — Mūsų kelias. Plano tikrumas apšviečia duotųjų jėgų supratimą. Pereisime per visus kabančius tiltus, jeigu plano šviesa bus aiški. Reikia taip suprasti plano tikrumą, kad niekas jo neužtemdytų. Tas planas tikras, kuris

naudingas visiems.

Neregime, kam nėra naudingas Naujosios Šalies planas ir todėl eisime akyliai net tamsoje. Jeigu Mokytojas pasakys: „bėki per srovę“ — vadinasi perėjimas numatytas, bet pataikyk koja ant akmens.

Vienas pradės statyti tiltą, antras pasamdys keltininką, trečias atsisės laukti vandens nusekimo, bet atsiras, kas suverps sidabrinį dvasios siūlą ir juo pereis be kūno sunkumo, nes Priimsiu ant Savęs jo sunkumą.

Taip po viena pastoge gyvena tikrumas ir paslankumas — du žygio broliai.

Gražusis veržimasis atveda prie Aukščiausiosios Šviesos.

18. Supratęs visus tikėjimus, Perėjęs visas tautas, nurodo: „Skirsiu kiekvienam pagal ūgį. Kiekvienas išaus savo piniginę. Kiekvienas bijantysis sumokės Man pagal sąskaitą. Šypsena Mano priešui virs grimasa, nes palikite Man Mano priešus.

Pagalvojęs apie brolių melagingai prisiriš pūdą prie savo kojos. Nuo piktžolių dvasia sustings. Negaliu berti červoncy į dilgynes. Užveisti įsižeidimų sodą nedidelė garbė. Kas geriau pamatys, tas prinokusį nupjaus.

Tie pasitikusieji ir atsakantieji, atiduokite Man Mano liūdesį ir Mano džiaugsmą dėl jūsų. Kristaus Jėga, Budos Jėga, Jėga Mesijos, lemtojo Tiesos pranašų, įrenkite svarstyklės.

Visa tai, kas didinga parodykite Mums ir susigėskite mažo kirmino, naikinančio teisingą svorį. Duodantysis gali gauti.

Perskaičiuokite kiek kas davė. Skaičiuokime teisingai.

Į kairę — baimė, savimyla, savanaudiškumas, įtarinėjimas, žeminimas, savęs gailėjimas, blogas Mokslo aiškinimas, teršiantis šnibzdėjimas, išdavystė veiksnu arba mintimi.

Į dešinę — atidavimas, kitų gailėjimas, drąsa, bebaimiškumas, atsidavimas, tikrumas, akylumas, paslankumas, Skydo įsisažmoninimas, žygio kelias ir šviesa, dvasios šventovės puošimas, supratimo teisingumas, išaukštinimas gėrybės. Į kairę nuostolis ir išmokėjimas. Į dešinę — gavimas.

Kiekvienas atmatuos pats, nes Regime ir Girdime. Nes nėra nei dienos, nei nakties, ir pasiuntinys jau balnoja žirgą.

Siunčiu jums Savo pažangą, per amžius uždarytą, jos raktą laikykite švariai. Taip praneškite.“

19. „Prilyginimas apie Klaususįjį“. — Dgulnoras buvo laikomas išmintingiausiuoju. Jam teko laimėti turėti Mokytoją iš Šventosios Požeminės Šalies, bet jis buvo netekęs kalbos ir dešinėsios rankos.

Besiveržias mokinys davė klausimą ir Mokytojas linkerėjo galva. Mokinys davė du klausimus ir Mokytojas dukart linkerėjo. Greit mokinys be paliovos davinėjo klausimus ir Mokytojas be paliovos linksėjo.

Trejus metus tęsėsi klausinėjimas ir trejus metus Mokytojas linksėjo. „Vadinasi, Tavo patyrimu, viskas būna?“ Ir Mokytojas ne tikai linkerėjo, bet ir pasilenkė ligi žemės, atidengęs drabužius ant krūtinės, parodė atvaizdą Palaimintojo, duodančio abiem rankomis. Taip buvo patvirtinta išmintis ir buvo išaukštinta gyvenimo kūryba.

Iš tikrųjų vieninteliu atodūsiu suprantame erdvę. Ir joks žodis neperteikia neaprepiamumo. Ir jokia mintis neapreps Šviesos.

Bet atsistojus prieš Saulę jai tekant ir priėmus spindulį į saulės pynę, galima pajusti vandenyno nugalėjimą, nes šviesa galima paliesti dvasios šviesą.

20. Lengvojo kūno skraidymai būna dvejopi: arba jisai išteka iš kojų ir betiksliai klaidžioja, arba jisai, pereidamas viršutiniaisiais centrais, skraido dėl dvasinių uždavinių. Akimirksniu persikelia per vandenynus, moko žmones, prisotina auras.

Reikia pasakyti, kad tik nepaprastas veržimasis ir atgodumas gali priversti sukaupti

prisilytėjimą prie fizinio daikto. Nes dvasia paprastai veržiasi paveikti dvasią, išleisdama iš akių, kad daiktai gali būti puikūs laidininkai.

Ne tiktai astralas, bet ir mentalas veikia. Žinoma, ir astralas išeidinėja, tačiau Mes astralo veikimo nevertiname, Mums mentalo sąmonė svarbesnė. Paaštrinti jėgos smaigalį nėra taip paprasta.

21. Pasitenkinimas ir budrumas yra du Mūsų darbų palydovai. Jeigu žmonės galėtų matyti jų nepasitenkinimo sekmenį! Jeigu žmonės galėtų suprasti mieguistumo mirtį, jie išvengtų dviejų svarbiausių tamsos bendradarbių. Klatingas nepasitenkinimo gylys įsiskverbia net į geriausias vietas. Bukas mieguistumas apniaukia nugalėtojo galvą.

Kai žinote susirūpinimą jums, ar apdeginsite jį nepasitenkinimu, kuris suskaldė didžius darbus ir iššaukdavo žaibą pasiuntusią j am.

Įsidėmėkite, pas Mus nepatenkintųjų nėra. Taip pat nėra mieguistumo, kuriuo šlaksto jus tamsioji jėga.

Argi tuose nuodinguose aromatuose nėra paslėptas sustingimas? Mieguistumas ne Mūsų brolis. Šviesą palytėjusieji nepervers savęs nepasitenkinimu ir nesuakmenės.

Mieguistumo, dulkių reiškinio reikia vengti. Skydo reiškinį reikia vertinti.

Dar sykį Pakartosiu, bet daugiau Negaliu, nes įstatymas draudžia kartoti kurtiesiems.

VII.

1. Pasakykite naujesiems, reikia įsisaugoti atsakingumą už mintis.

Seniau atsakydavo už veiksma, paskui suprato žodžio reikšmę, dabar metas žinoti minties gaisrą. Geriau mokėti tylėti ir valyti mintis.

Argi tigro urzgimas gali būti blogesnis už išdavikišką mąstymą? Ne tiktai už veiksmus, bet ir už mąstymą žmonija krauna sunkią karmą. Už mintį gauna kentėjimą dvasia, nes tarp žodžio ir minties nėra skirtumo.

Beprotis tas, kuris šitą įspėjimą palaikys grasinimu. Grasinimo nėra, bet turime tiktai pavyzdžius ir susirūpinimus. Kiekvienam valia šokti į bedugnę, bet įspėti reikia.

Manau dabar nebereikia daugiau kartoti apie minties reikšmę.

Nors metas šiukšlingas, geriau galvokime apie ateitį.

2. Kiekvienas pats atsvers. Galima iš geriausio plano padaryti vištidę.

Atseikėti auksą ir sidabrą ne Mūsų užsiėmimas.

Reikia pamiršti visas sąlygas, tada užsidega šviesa.

Kiekvienas džiugus netekimas yra neišmatuojamas laimėjimas.

Žūtbūtinumo drąsa yra savęs atsižadėjimas. Bet aukščiausia drąsa nelaukia atpildo. Žūtbūtinumas nelaukia atpildo.

Mūsų kalboje žūtbūtinumas yra ribos pavadinimas. Žygis tai ribai artimas. Namui galima jo geležinę sankabą prisukti.

Beldžiu lietuje, kodėl tiktai žaibo bijomasi?

Kai kada elgetos krepšys slepia didesnę baimę.

3. „Prilyginimas apie Kristų.“ Jau vakaras atėjo. Kristus sėdėjo ant slenksčio. Pro šalį ėjo rašto žinovas ir paklausė: „Kodėl sėdi pereinamojoje vietoje?“ Kristus atsakė: — „Nes Aš esu slenkstis į dvasią. Jeigu nori pereiti, pereiki per Mane.“ — Naujas rašto žinovas paklausė: „Ar teisybė, kad Dovydo Sūnus sėdi šunio vietoje?“ — Kristus atsakė: — „Iš tikrųjų, koneveiki Dovydą, Mano Tėvą—

Sutemo, ir trečias rašto žinovas paklausė: „Ko sėdi, lyg bijaisi savo namo?“ — Kristus atsakė: — „Laukiu, kad nakties tamsa išvaduotų Mane nuo tavo veido. Iš tikrųjų, tamsa eiki į tamsą!“ — Paskui atsikėlė ir parodė į Morijos kalną, kur stovėjo Šventovė. — „Mano senelis

sukūrė akmeninę šventovę, bet sėdi po šėtros drobe.“ —

Pasakė rašto žinovas: — „Beprotris, Saliamoną gyvu laiko.“ — Ir nuėjo nežinodami.

Paskui išėjo Marija iš namų ir, pamačiusi Kristų, pasakė: — „Pavakarieniauk, Mokytojau, su mumis.“ — Kristus atsakė: — „Širdies dovana spindi tamsoje.“ —

4. „Prilyginimas apie Kristų.“ Sinedriono narys klausė Kristų — „Ar ateitum Tu pas mus, jei pašauksime?“ — Kristus atsakė: — „Geriau eisiu į kapines, nes ten nėra melo.“ —

Sinedriono narys tęsė: — „Kodėl nepripažįsti mūsų, jei net Tavo tėvą mūsų narys sutuokė?“ —

„Palaukite kol jūsų namas sugrius, tada Mes ateisime.“ —

„Ko ateisite — griauti ar statyti?“ —

„Ne griovimas ir ne statymas, bet nuvalymas, nes Nesikreipsiu į senuosius degėsius.“ —

„Kaipgi Tu, negerbi savo protėvių?!“ —

„Naujus indus paduoda puotai; gerbdami senelį, negeria iš jo taurės.“ —

5. „Prilyginimai apie Budą.“ Piemuo pamatė po medžiu žmogų, sėdintį susimąščiusį. Jis atsisėdo greta ir bandė susimąstyti, pamėgdžiodamas žmogų. Jis pradėjo skaičiuoti savo avinus ir mintimis svarstyti jų vilnų pelningumą.

Abu sėdėjo tylėdami, pagaliau piemuo paklausė: „Pone, apie ką Tu galvoji?“ — Tasai pasakė: — „Apie Dievą.“

Piemuo paklausė: — „Ar žinai apie ką aš galvoju?“ — „Taip pat apie Dievą.“ — „Klysti, apie vilnų pardavimo pelningumą.“ —

„Iš tikrųjų taip pat apie Dievą, tiktai Manasis Dievas nebeturi ko pardavinėti, tavasis gi Dievas turi pirma nueiti į turgų. Bet gal būt Jis kelyje sutiks plėšiką, kuris padės jam kreiptis į šitą medį.“ —

Taip sakydavo Gautama: „Nueikite į turgų, pagalvokite greičiau, kad grįžtumėte.“ —

Laivu plaukė beždžionių pardavėjas. Laisvalaikiu jis išmokė jas pamėgdžioti jūrininkus, kaip tie ištiesdavo bures. Bet kilo audra, jūrininkai puolė nuiminėti bures. Beždžionės gi, žinodamos tiktai, kaip tiesti, ėjo įkandin ir tiesė bures. Laivas žuvo, nes Mokytojas buvo numatęs tiktai giedrų orą. Taip pasakė Buda — gyvenimo Lotoso Atnaujintojas.

6. Paklauskite, kodėl Kalbu prieš magiją, kai Pats nurodau į erdvės cementavimą, į rato poveikio reikšmę ir į kitas sąlygas, primenančias magiją.

Tačiau skirtumas tas, kad magija patiekia gyvenimo surogatą, Mes gi mokome gerinti būti, remiantis paties gyvenimo galimybėmis.

7. Gera nurodyti: „Geriau skaitykite senuosius Nurodymus.“ Mokau naujo, kai sena pritaikyta. Mokau naudingo, kai perėjote į apgalvotąją, nurodytąją ir priimtąją kooperaciją.

Geriausia alvuoti, kai ugnis neapdegina. Sėkmė alvuojama, kai jos apvalkalas yra dvasioje atbaigtas.

Dirba kūjis ir girgžda grandinės, ir pilkieji žmonės vis teberanda malonumo ištvirkimo taurėje. Ir nežino, kad nepastebimai pasistūmėjo laikrodžio rodyklė, ir kad rytdienai užsidarys jų gudragalviškų pasilinksminimų durys ir Mano vartininkas pasakys jiems — „Ryto metu pastatė altorių Išminties Viešpačiui.“ Ir pradės eiti pilkieji.

Rūsčiai ir nepalenkiamai stovi Mano sargybiniai, nepalyginti jų šalmų plieno su pilkųjų auksu

8. Išsiskyrimas eina susitikimo priekyje, susitikimas eina išsiskyrimo priekyje, todėl išmintingiau džiaugtis išsiskyrimu.

Nurodymas visiems kariams. — Kai kas pasitraukia — eiti ligšioline kryptimi. Kai vėliava išskleista — kariai nebėga. Kai laužai dega — kariai nesispraudžia ir neužima svetimos vietos.

Kai duotas nakties žygio ženklas — kariai nesiskundžia ir eina atsargiai.

Prieš kiekvieną reiškinį jūs pastebėdavote lyg tuštumos arba kosminės tylos momentą. Nuo mažųjų ir ligi didžiųjų tas momentas yra proporcingas. Suprantama, kaip įtempia sargumą fizinis pasaulis, praleisdamas dvasinį išsikrovimą. Todėl sunkus dalykas išmušti fizinį pasaulį iš inertingumo.

9. Mūsų idealas ne Mokytojais būti, bet bendradarbiais. Tačiau tam reikalui reikia tvirto įsisąmoninimo, kad abipusiškai bus atiduota labai griežtai viskas. Kada tokio atidavimo ženklai parodyti, tada sukuriamas fizinio pasaulio apvaldymas.

Žemės bažnyčiose šaukia Kristų ir stebisi Jo tylėjimu; be to, jūs jaučiate, kaip Jį galima atgaivinti žemės gyvenime, neapsivelkant ašutinio maišo ir nesukrečiant erdvės nepasitenkinimu, taip kalami planai.

10. Kaip įvairios jūros turi įvairių bangų, taip ir erdvės trauka turi būti įtvirtinta įvairiais būdais.

Ne tik tai turiniu, bet ir pritaikymu daug kas sustiprinama.

11. Visų baisiausia pasakyti — mes jau suvokėme. Pats Mokytojas niekada nepasakys šios pragaištingos formulės.

Mes žinome Planą ir nenuilstamai suvokiame smulkmenas.

12. Kodėl Jaučiu kalnų dvasią? Mokytojas siunčia Savo Skydą.

Mokytojas nori matyti jus, kalną kuriančius.

Mokytojas svajoja pamatyti, kaip niekas nesudrums jūsų.

Mokytojas jaučia, kaip drąsingai reikia jums eiti.

Mokytojas nurodys, Kada rimtas pavojus ištiks.

Mokytojas pataria turėti drąsą paruoštą.

Mokytojas padės suvokti blogąją ranką.

Mokytojas neveluti kartoja mintis, senai žinomas.

Mokytojas žiūri priekin.

Mokytojas nurodo turėti nepalenkiamą dvasią.

Mokytojas nori klaikumą nuvyti.

Mokytojas nori, kad jūsų sprendimas būtų ramus.

Mokytojas sulaiko jus nuo sielvartų.

Mokytojas narsius sumanymus pataria galvoti kaip anksčiau.

Mokytojas jūsų sveikata rūpinasi.

Mokytojas važiuoti siunčia.

Mokytojas pakankamai įspėjo.

13. Mokydami apie auką, jūs įgyjate valdžios. Sėkmė seka auką. Jo Mokslas tvirtas, nes Jis pagrįstas auka. Sėkmė yra ne kas kita, kaip grįžtamasis aukos smūgis. Paskolinimo pasisiekimas gali būti nusiųstas anksčiau aukos, bet žiaurus skolininko likimas. Jeigu šiandien galima mokėti mažu dalyku, tai po metų mokestis padidės. Nepraeis nė metų, kaip skolininkas eis sulinkęs.

Nurodysiu prilyginimu. — Kalinys vis susilaikydavo prisipažinti nusikaltimą, bet namie buvo paliktas turtas, kuris jam netikėtai atiteko. Kiekvieno žingsnio garsas primindavo jam pasigailėjimą. Jis siuntė pasiuntinius, kad atiduotų turtą teisėjui. Bet paprastas prisipažinimas atpalaiduotų jį ir išsaugotų jam turtą.

Bet lengviau žmogui kalėjime sėdėti, negu išstarti išganingąjį prisipažinimą. Kai teisėjas išlaisvina, jis turi girdėti išganingąjį — taip.

Norėkite atiduoti.

14. Akylumo ir klausos žiedai. — Pirmasis — liečia artimuosius asmenis ir ateities reiškinius. Antrasis — apsiriboja dabarties ir artimosios ateities reikalais. Trečiasis — apima praeitį, liečiančią artimuosius. Ketvirtasis — apima buvusius įvykius. Penktasis — šių laikų

pasaulio ribose, šeštasis — išreiškia pasaulinių srovių ateitį. Septintasis — įtarpina visus ženklus.

Galima būti stipriam pirmajame žiede, be galimybės apvaldyti kitus, todėl geriau vystyti septintąjį žiedą, nes jam prieinami visi reiškiniai, bet be asmeniškios traukos — be apribojimo asmeniškai, beveik siaura sfera. Geriau, kai po asmeniško ženklo galima gauti apie šalių judėjimą arba kosminės tvarkos pragiedrulius.

Reikia žinoti, kad grožio įsisąmoninimas labai retai gyvena dvasingume. Protingas supratimas bus rečiausia savybė, kuri Viešpačių bus įvertinta aukščiau už daug ką.

Geriau sunkiau prieiti prie didelio, negu lengvai apvaldyti mažą.

Istorinių pavyzdžių eile Parodysime evoliucijos kelią.

15. Atvertųjų brangenybių stovis senovės kultuose vadinamas, kai vaidilutė jau būdavo aštuntajame aukšte, kur įėjimas buvo. uždraustas, ir laiptai buvo iškloti leopardų kailiais, kad garsas neprieitų.

Atvertųjų brangenybių stovis taip buvo gerbiamas, kad tylos sutrikdymas buvo baudžiamas, kaip religinis prasižengimas.

Visa, kas neharmoninga, ypačiai pritrenkia, todėl perkūno trenksmas mažiau pavojingas, negu naujagimio riksmas. Šita paprasta tiesa niekad nebuvo užrašyta. Visiškai negalima teoriškai praveisti harmonijos ribos, nes dvasingumo sandaro tonališkumą individualus.

Senieji žinojo, kad brangenybės yra nepakartojamos ir saugojo nuo atsitiktinumų. Brangenybių atsivėrimo metu, Šventovės Vyresnysis stebėdavo kokias garsų gama daugiausiai paliesdavo. Garsas būdavo lydimas tam tikros spalvos — taip rasdavo sąlygas kiekvienu atveju.

15. Ryžtumo šypsena geriausias laidininkas. Reikia pripažinti tikslą ir įeiti į Mokytojo planą. Kiekvienas geidimas žalingas, bet veržimasis į žygį reikalingas. Geidimas nėra žygis. Žygis yra būtinumo įsisąmoninimas. Geidimas gali augti; nuo geidimo galima atsisakyti arba jį pakeisti.

Srovė veržiasi ne pagal geidimą, bet pagal būtinumo neišvengiamumą.

Dvasia žino, kur geidimo postūmiai ir kur būtinumo uola. Matau, kaip tiesos srovė bėga, niekas negali užkirsti jai kelio.

Kaip dažnai Viešpačių Vardas, su tikėjimu išstartas, padeda sukurti pagalbos tiltą.

Toli gražu Mes matome ne visa tai, kas gražu. Dirbant su žmonija reikia dažnai rankas plauti.

Ir kai jums būna sunku, neprisiskirkite sau, bet atsiminkite pasaulinio poveikio bangas.

Tik visiško būtinumo įsisąmoninimu perplauksite.

Štai tamsiųjų darbo pavyzdys — iš pradžių įdiegti netikėjimą, po to paskandinti geidimuose ir padidinti juos ligi nusikaltimų ir turėti dvigubą pjūtį.

Apgalvokite, kaip būti žmonijai suprantamesniais.

Pas Mus, viršum šventosios kalbos, yra tylėjimo kalba.

Smerkiama atsisakymo ir neigimo kalba drasko drabužių kraštus.

17. Pasukdami dešininę, būkite pasiruošę eiti kairėn ir, priplaukdami prie kranto, būkite pasiruošę išplaukti, nes kiekvienas Nurodymas yra į Gėrybę ir pagreitinimą. Jausdami tylą, sulaikykite kvėpavimą, nes žingsniai gali suskambėti.

Geriau keletas nemalonumų, bet užtat įvykių priartėjimas. Geriau neilgas nuovargis, bet užtat prisiartinimas prie Mokytojo. Geriau varginančių kelių buvimas, bet užtat priėjimas prie Mokytojo. Geriau pasinėrimas į dulkes, bet užtat dvasios nuvalymas. Geriau atsisakymas nuo sąlyginių priemonių, bet užtat šviesos apvaldymas. Geriau apgailėstavimas dėl Spindulio, bet užtat Kristaus šviesa. Geriau duoti kitiems, bet užtat aukštas dvasios žavėjimasis. Geriau dvasią Nurodymui pajungti, bet užtat prieiti prie Paties Mokytojo. Iš tikrųjų mokėkite saugoti ir laikyti.

Ir kada jūs jaučiate stebuklingą pasaką, tada jūsų dvasia kalba tiesą. Ir kada jūs pratiesiate ateities gyvenimo liniją — Mūsų veidrodis spindi. Ir kada jūs skaičiuojate pasaulio dalis — Mūsų vėliava virpa. Ir kada jūs erelio akimi žiūrite pro erdvę — šviesa beldžiasi į Mano bokštą.

Štai kodėl, kada jūs mąstote apie bendrąjį valdymą arba apie žmonijos išgydymą, Mes juntame sparnus.

Vykite mažąsias mintis, Mums tvanku nuo jų.

18. Kaip lošiant kortomis galite gauti geriausias kortas, bet nuo jūsų priklauso jas geriausiai panaudoti.

Kalbu apie ateities vaizdus — atitinkamai aurų kokybei tie vaizdai realūs ir yra žinoma kryptimi.’

Žinoma, piktoji valia gali pastūmėti kelevį kita kryptimi, ir tada jis pamatys kitokios savybės ženklus.

Todėl, gaunant ateities vaizdus, svarbu atsiminti kokioje dvasios būsenoje jie duoti. Prie Spindulio suteikiama atitinkama galimybė, kitaip teisingumas būtų pažeistas. Taip pat reikia suprasti ir terminus.

Kosminiams terminams naudojami duotieji indai ir jie tęsia bendradarbių grandinę, ir todėl bendradarbių pakeitimas vykdomas išrinktųjų pareiškimu.

Jeigu Mes pastebime bendradarbio šlubumą, Mes vis dėlto nepakeičiame jo be Vyresniųjų noro. O jeigu išrinktųjų dvasia supranta darbo išdavystę, tai tesikreipia į Mus, sakydama — Mūsų Laidoto- jau, pakeiski bendradarbį — tai reikš, kad grandinės grandis išsijungė ir išrinktųjų sąmonė atsipalaiduos nuo išėjusiojo auros pasekmių. Jis gi pasiima ant savęs savo likimą, nes kiekvienas laisvas statyti savo namus.

Mes galime pašaukti, Mes galime parodyti atitinkamos krypties vaizdus, bet Mūsų Šaukimo pritaikymas paliktas gerai valiai.

Tiktai atsidavimas ir Plano protingumo įsisąmoninimas patikrina ateities vaizdų realumą.

Nuo Kalnų matomi toliai, bet noras įlįsti į duobę gali būti tiktai apverktas.

Praėjusiais amžiais skolininkas būdavo įmetamas į duobę, pavadintą gehena, — ko ten įlįsti savo noru!

Taip pabaigsime apie terminų ir ateities veidrodžių gyvybingumą.

Noriu matyti visus savo vietas — daugiau žygio supratimo be asmeniškų naudų laukimo. Argi didvyriu vadinamas tas karys, kuris eina į kovą kupinas atlyginimo laukimo?

Praėjusiais amžiais Mokytojui Mahometui teko pažadėti Islamo kariams malonumų Rojuje, argi Man teks pažadėti Rubinų žėrėjimą?

Reikia eiti be laukimo, kitaip kartu dėl amžių evoliucijos prarasto laiko.

19. Dabar pabaigsime bendramatiškumo dėsny. Statytojas turi žinoti, kaip apkrauti namo stulpus.

Dėl nebendramatiškumo įvyksta — griovimai, šventvagystės, melas, išdavystė ir visi bjaurūs reiškiniai.

Argi gali stovėti trobesys, kuriame blusai priskiriama milžino savybė; kur žarsteklio ieškoma daugiau už Viešpatį; kur viesulas lyginamas su uodo skridimu?

Brolijos sąlyga — visiškas minties ir išraiškos bendramatiškumas — tai grožio tiesos tvirtovė. Gyvenime lengva lavintis be nutylėjimo ir perdėjimo.

Įdėmiai stebime bendradarbius, kad jų išraiška atitiktų reikšmę. Tiktai tokiu būdu gali bendradarbiauti įvairios būtybės.

Pagal gražumą bus geriausias sprendimas, nes negražu pasakyti — „Aš įleisiu milžiną į dėžutę, arba erelis sklando, kaip višta.“

Kaip dažnai sunaikinami geriausi aparatai dėl nebendramatiškumo, kurio lengva išvengti, esant mažam dėmesiui.

20. Skaitydami pasiūlytas knygas, rasite kibirkščių. Į vieną dėžutę sudėkite Maitrėjos garbinimo skeveldras. Kaip žemės paviršiuje įdėtos Mano Vienatinio akmens skeveldros. Naujasis stebuklas surinks tautas, Mūsų Spindulys pašalins abejojimą.

Žygio saitai panašūs į darbą laboratorijoje. Nedreba ranka, atseikėdama bandomąjį skystį, nes tyrinėtojas žino, jog pralietas lašas gali išsprogdinti namus. Tiktai tikėjimas ir drąsa valdo tyrinėtojo ranką.

VIII.

1. Kristaus spindulys taip pat moksliskas, kaip saulės spindulys, bet minioms paprastas daikto radimas jau stebuklas. Argi rasių keitimasis stebuklas? Argi Mokytojų atėjimas stebuklas? Argi Kristaus pasirodymas stebuklas? Argi pranašaujama amžiais anksčiau apie stebuklą? Stebuklas sutrikdo harmoniją, tuo tarpu kai kosminiai įvykiai tiktai tvirtina evoliuciją.

Sapnai ir regėjimai taip pat nėra stebuklai, bet gyvenimo siūlas, kaip tik to, kas bus, esmės įsisažmoninimas, išryškintas tiek, kad nepaliestų karmos. Jeigu žmonės galėtų priimti sapnus ir supratimą be prietarų, kelias galėtų pagerėti.

Naujųjų vaizdų pasirodymas dažnai bjauriai lūžta. Veidrodis arba padaugina, arba įtraukia, tarytum paviršius dreba nuo nepaprasto spaudimo.

Reikia apdairiai žiūrėti į taip vadinamus slogučius. — Jų reikšmė gali būti svarbi.

2. Pasakysiu labai svarbų dalyką. Kanonas — „Tavuoju Viešpačiu“ — aukščiau — Naujojo pasaulio pagrindas. Anksčiau skaitėte: „Ir apsidžiaugė Mano dvasia manuoju Dievu Išganytoju,“ dabar gi pasakysite — „Ir apsidžiaugė mano dvasia tavuoju Dievu Išganytoju.“ —

Iškilingai Sakau — čia išganymas. „Gyvuok tavasis Viešpatie!“ Taip pasakysite kiekvienam ir, pasikeitę Viešpačiu, eisite į Vienatinį.

Ten, kur galima įklimpti, ten galima minkštai žengti, jeigu be neigimo. Ten, kur galima užtrokšti, ten galima praeiti, minint — „Tavąjį Viešpatį.“ Ten, kur materijos garbinimas, ten tiktai ją galite praeiti, bet išaukštinę žemės materiją iki Kosmoso. Svarbiausia, nereikia tiktai prisirišimo prie žemės.

Kodėl legenda apie Kristaus ėjimą į pragarą? Mokytojas žemuose Astralinio pasaulio sluoksniuose kreipėsi ir pasakė — „Kodėl mintimis apie žemę amžinai save prie žemės rišti?“ Ir daugelis pasipiktino ir pakilo aukščiau.

Taigi raskite kiekvieno Viešpatį ir išaukštinkite Jį. Galima suprasti protu, bet svarbu dvasios šypsenoje. Kada tatai, kas sunkiausia tampa lengva, kaip paukščių skridimas, — akmenys patys susijungia į skliautą — ir kiekvienam pasirodys Kristus Mūrininkas.

3. Dvasingumo sintezė yra rečiausia dovana, kaip tik ji įžiebia pasaulio šviesą. Palyginus su pasaulio šviesa nieko nepalyginti. Šviesa nudegina, bet jos spindulio ieškoma.

4. Nedarykite priešų — įsakymas visiems. Žinokite priešus, saugokitės jų, nutraukite jų veiksmus, bet pagiežos neturėkite. Ir jeigu priešas savo noru ateis po jūsų pastogę, sušildykite jį, nes didi yra jūsų pastogė ir naujai atėjusis neužims jūsų vietos. O jeigu sunku pakeisti gilaus jausmo pastangas, tai padenkite jį Šviesos šypsena.

Senų prasimanųjų sąskaitų jausmas ištiesu yra nebendramatiškas su Viešpačių Planu. Nes jeigu padėtume ant svarstyklių darbus su jų pirminiu šaltiniu ir prasimanymus, sugalvotus neapykantos pastangomis, tai prasimanymai bus sunkesni.

Bendramatiškumo vardan reikia rasti teisingą vietą žmonėms, kitaip Mes vienodu balsu kalbėsime apie planetos centrą ir apie rašalo dėmę. Pjesė, pagrota vienu tonu, sukelia pasibjaurėjimą, todėl šaukiame suprasti bendramatiškumo praktiškumą.

Bet jeigu pastebite ilgą šneką dėl tuščio kevalo, atkreipkite pašnekėsio dalyvio dėmesį į

niekybės nepraktiškumą. Su daugeliu žmonių ši disciplina būtina.

Nebijokite, jeigu jus pavadins bepročiais, nes jums atviras kelias. Nepamirškite pagirti priešų.

Baigsime apie priešus.

5. Apie terminų nebendramatiškumą. Greta vandenyno bangos, duodami maži įvykių upeliai.

Argi galima sumaišyti upelį su vandenynu? Bet žemėje visada skubama sumaišyti asmeninį su pasauliniu dalyku. Ranka junta audinio storumą, taip dvasia turi skirti įvykių gilumą.

Nesusiviliokite tariamu įvykių didumu, nes tarp pagrindinių mazgų gali būti įvairiaspalvių vaiduoklių ir upeliai gali laikinai keisti vagą.

Atsitiktinumo momentas, arba tylėjimas, arba nesveikata neturi būti įstumiami į bangą. Taigi, jeigu keleivis pasilsės pakeliui, tatai nereiškia, kad jis nukrypo nuo kelio.

Didžiosios bangos pasirodymas vienu akimirksniu pakelia aukštyn, ne prieš kiekvieną bangą valtis sustingsta. Jautriausia valtis sudrebės stipriau, nes sprogimo dulkės jau pripildo atmosferą.

Todėl terminų ir įvykių bendramatiškumas neturi būti pamirštas.

Ypačiai srovės greitėjimas gali veikti organizmą, įvykių sudėtingumas kartais net tarytum perkerpa siūlą, bet tai tik laikinai, kol organizmas virškina dvigubą pasaulinės srovės porciją. Fizinių sąlygų kompleksas gali pastiprinti fizinius pojūčius — tada reikia nepavargti, nes vandenyno bangos rodo artimą eilę.

6. Greitėjimo sėkmė, taip pat kaip lėtėjimas, eina bangomis, todėl, įžiūrėjus greitėjimo bangą, reikia suspėti mesti į ją galimai daugiau grūdų.

7. Mokytojų pasirodymo dėsniai suderinti su visos kultūros planu. Karma susivynioja, kaip ritinys, ir nueinančiosios žemiškosios galios ženklai pradeda mirgėti.

Žinantiesiems ateitį sunku stebėti šitą nueinantį mirgėjimą. Kaip vakarykščia diena stovi rytojus. Ir žingsnis atmatuojamas ne pėda, bet trimečiu, turime žingsnį Milžinų, kuriems peržengti per šimtmečius jau nebaisu. Taip dvasios psichologija prasisunkia į žemę.

Žemės apvalkalams kiekvienas šimtmetis panašus į grasinimą. Bet dvasios tiltas suteikia tiesos sparnus.

Žingsniuojantiems per trimečius kartais atrodo, kad jie negyvena. Nepaprastai lekiąs kamuolys kartais atrodo nejudantis, nes jo inercija neatitinka aplinką.

8. Kas neša ateities žinojimą, tas gali drąsiai eiti net per klibančius akmenis.

Sėkmė, kai pabaiga graži. Sėkmė, kai galima leisti į naująjį kelią.

Noras jau yra išpildymo dalis. Drąsingai žengiate į Šviesą.

Išsiskyrimas yra pasimatymo prieangis. Ir Sergijus sakydavo: „Reikia atsitraukti, kitaip nesusitiksime.“

9. Noriu priminti apie aukštųjų vaidilučių kultą. Buvo kategorija, kuri patekdavo į aukštąjį stovį cheminių preparatų pagalba; antroji patekdavo į stovį magnetinėmis srovėmis; buvo ir žemi užkeikimų ir mechaniškų sukimūsi laipsniai. Po to pravirdavo įsigilinimas į save ant miego slenksčio ariu susitelkiant į blizgantį daiktą.

Aukščiausiuoju buvo laikomas žinojimas, einantis iš vidaus be jokių matomųjų sąlygų.

Pasaulinės evoliucijos kelias, vykdomas jūsų akystato į kitas sąlygas ir ateina metas, kada reikia žymiai sumažinti psichines jėgas dvasios sąskaitom Žemieji gamtos sluoksniai taip užvaldė žemuosius psichinius pasireiškimus per paskutinį dešimtmetį, kad kyla pavojus evoliucijai.

Ne žemaisiais vaiduoklių ir prigriozdinimų Juoksmis, bet Aukštųjų Planų kooperacija.

10. Dabar apie pagavos žiedus. Jeigu akylumo skrituliai juda išcentriniai, tai pagavos žiedai įcentriniai. Nuo simbolių ir miglotų metmenų jie spirališkai diskai veržiasi į ryškų faktą.

Aiškiašauksmystė, aiškiaregystė, aiškiaklausystė, aiškiasupratimystė, aiškiažygystė, aiškiažinomystė.

Reikia suprasti, kad į šaukimo kategoriją neįeinu faktas, nes šitoje kategorijoje griežtas veiksmas gali būti nesuprastas ir tik padidins pavojų.

Nieko pažeminančio Nenoriu pasakyti apie tuos, kuriems reikalingas šaukimas, bet faktas jų rankose būtų panašus į šautuvo užtaisą, nemokant ginklo vartoti.

Žinoma, šaukimo riba yra labai lygstama, tačiau kada galima pereiti prie žiedo supratimo, Mes labai džiaugiamės.

Kiekvienas ratas panašus į vilkstinę. Žinoma, vilkstinė neša daugiau negu žirgas, bet užtat vienas žirgas gali sulaukyti visą judėjimą. Baikštumas, arba suklypimas gali sutrikdyti kelionę. Todėl žygio ir aiškiažygystės supratimas labai skirtingas. Žygio įsiliepsnojamą galima sulaukyti, bet aiškiažygystės ugnies neįmanoma. Aiškiažygystės liepsna gali virpėti nuo Kosminių sukurių, bet nuo galvos jos nuimti negalima. Taip suprasite, kodėl simbolis ligi tam tikro laipsnio yra reikalingas, kaip sutartinis ženklas, bet paskui būna nepakeliamas, ir pradeda atkristi, kaip lukštas.

Kaip sferų muzika skamba esybė Neapžvelgiamumo ir Nepakartojamumo keliuose.

Kaip paukštis pirma suvirpės ir paskui nuskris, taip žodis ištiks iš Mūsų Žaizdro ir tiktai vėliau gali būti patvirtinamas. Okultiškai pirmasis momentas svarbesnis už kartojimą. Tačiau kai galima pagauti Žaizdro įkaitimą, jis spindi galingiau negu įsakymas.

11. Jau Sakiau jums, kad Pasaulio Motina slepia Savo Vardą. Jau Parodžiau jums, kaip Pasaulio

Motina uždengia Savo Veidą. Jau paminėjau apie Budos ir Kristaus Motiną.

Žinoma dabar metas nurodyti, kad Viešpačiams bendroji Motina nėra simbolis, bet Didysis Reiškinytis Moteriškojo Prado, kuris yra dvasinė Kristaus ir Budos Motina.

Toji, kuri mokė ir palaimino juos į žygį. Nuo senų laikų Pasaulio Motina siunčia į žygį. Žmonijos Istorijoje Jos ranka nutiesia nenutrūkstamą siūlą.

Prie Sinajaus Jos balsas skambėjo. Buvo priimamas Kali pavidalas, Izidos, Ištar pagrindai. Po Atlantidos, kai buvo suduotas smūgis dvasios kultui, Pasaulio Motina pradėjo naują siūlą, kuris suspindės dabar.

Galima išvardinti daug pavyzdžių, kai net aukštieji Magai palikdavo paskui save netikėtų sekmenų ir norą rasti atramą žemuosiuose materijos sluoksniuose.

Toks iškraipymas galėjo būti vadinamas intelekto kanalu ir ilgam sulaukyti bendravimą su kitais pasauliais.

Dabar mechaniškai ieškoma jau to, kas dvasios lemta.

Busimosios epochos Mokslas bus dvasios su intelektu sujungimas.

Planetų bėgis leidžia pagreitinti bendravimą tarp pasaulių, ir žmonijos dvasios išsivystymas eis naujais keliais.

12. Spinduoliai pagreitina žmonijos kelionę. Dabar dar apie Pasaulio Motiną. — Motina yra grožis; — pasaulis — savęs atsižadėjimas; kaip tik tais dviem pagrindais atveriami vartai.

Tiltas tarp planetų, rasių ratų sutrumpinimas glūdi tuose dviejuose pagrinduose.

Kam laipsniškumo kelias, jeigu vienas apšvietimas pakelia viršum ribų.

Keliaujantysis į tolimąjį pasaulį paprastai, išėjęs iš žemės, sutinka žinianešį. Tam žinianešiui išlaisvintasis pasako, ar jis geriau pasirenks naują kelią ar vėl žemei pagelbės. Žinoma daugelis labiau pasirenka naują kelią, bet yra nusprendusių keliauti čia.

Iš tikrųjų geriau išlaukti augalų karalystėje ir pralenkti vabzdžius.

Galima pralenkti net visą planetą.

13. Dabar sunkiomis Marso priartėjimo dienomis, kada žemesniosios praeitos srovės kelia nerimo, Mes tik apie ateitį tegalvojame.

Negirdėti planetų nukrypimai padeda sąmonei atbusti. Erdvė standėja ir Marso spindulys bus paskandintas Pasaulio Motinos šviesoje.

14. Gydytojau, pasakyk sergantiesiems: vyno vartojimas pusiau sumažina jūsų sėkmę, narkotikų vartojimas sunaikins tris ketvirtadalius gyvastingumo. Žinoma, Mano vaistinė netinka narkotikams. Prieš vartojant vaistus reikia trejus metus išbūti pranoje.

15. M.*.daug magnetų žemėje paliko, todėl Sakau, — Mano keliu lengva eiti. Sujungimo su aukštesnėmis planetomis darbas reikalauja, kad planetose būtų dvasių, suharmonizuotų sąmoningame darbe. Paprastai paklausa iš apačios ir atsakymas iš viršaus. Juo aukščiau, juo daugiau susijungimo.

Susidaręs izoliuotumas turi būti, pagaliau, įstatytas į lemtąjį ratą. Kitaip ne tiktai žemė, bet ir Marsas bei Saturnas atsilieka raidoje.

Kodėl į Jupiterį eina tiktai nedaugelis, o žemės atmosfera stačiai užgriozdyta?

Norisi pasakyti — mieli keleiviai, pažiūrėkite į viršų ir jeigu, vietoje žemės iliuzijų, jūs panorėsite skristi toliau, tai ir sparnai išaugs. Be to, jūs užtvenkėte tomis pačiomis pasigailėtinomis lūšnomis visą astralinį planą. Tas pats šmeižimas, tas pats šmėkliškas smilkymas, bet jūs pamiršote, kad nuo jūsų vaiduoklių smalkės sklinda. Saulės spinduliai gęsta dėl jūsų atbukimo puotų. Tušti kevalai sukuria tuščius kevalus.

Bet įsivaizduokite, jeigu vaiduokliai siektų kurti grožio judėjimą, tai spinduliai iš sanitarų pavirstų į šviesos spindulius.

Kaip tik mintis kuria už žemės ribų, todėl mokykitės valdyti mintis.

16. Sąmoningai išvystytai dvasiai astraliniame plane buvimo laikas galėtų būti apribotas keturiasdešimties dienų laikotarpiu, tačiau įvairios žemės stygos pailgino tą laiką ligi nebaigiamumo. Atitrūkusiųjų nuo žemės nelemtas gailėjimasis juos pririša.

Visų geriausiai pasekmės atvaizduotos legendoje apie Lotą. Naujam gyvenimui jie išėjo iš miesto, tiktai viena sąlyga jiems buvo pastatyta — neatsigręžti, bet Loto žmona atsigręžė ir pririšo save prie žemės.

Religija sako: einantysis pas tėvus, su jais bus. Einantysis pas Angelus, su Jais bus; einantysis pas Dievą, su Juo bus. Vadinasi, paskyręs sau didžiausią judėjimą gauna geriausią pasieką. Todėl geriausias linkėjimas einančiajam nuo žemės bus — skubėk, neatsigręždamas.

Kaip gi su artimaisiais? Bet juo aukščiau atsistosi, juo geriau ir arčiau juos pamatysi. Žinoma, įprasta trukdytis dėl paskutiniųjų artimųjų, todėl astralinio plano sutrumpinimas priklauso nuo teisingos kooperacijos.

Juo aukščiau, juo malonesnis buvimas ir mentalo riboje dvasiai galima pasilsėti, nes ten dvasia jau veikiama aukštųjų traukų. Bet reikia sąmoningai aplenksti žemuosius sluoksnius. Reikia, kad sąmonės sprogimas galėtų nusviesti dvasios branduolį galimai toliau. Todėl taip svarbus perėjimo momentas, kad būtų galima pasikelti į aukštuosius sluoksnius. Užkabinus žemuosius sluoksnius, labai sunku paskui pakilti.

Jeigu dvasios būseną netrukdo, daug geriau paskutinį nervų emanacijos įsiliepsnoją panaudoti skridimui, tokiu būdu žemieji sluoksniai retės. Svarbu panaikinti žemųjų sluoksnių atmosferą, kuri nebeslėgs žemės. Kooperacija iš viršaus ir iš apačios duos greičiausių sekmenų.

Teisingai pastebėta dėl perėjimo be sąmonės. Šitam lengva pagelbėti, jeigu prieš tai bus sutvirtintas aukšto skridimo noras, tąsyk nervų emanacija veikia beveik automatiškai.

Labai geros maldos apie sielos klaidžiojimą, bet viena jose klaida — jose kartoja apie nusiramimą, tuo tarpu kai teisingiau būtų kartoti — skubėk.

Tatai perskaityti ir atsiminti reikia kiekvienam, jis pagelbės ne tiktai sau, bet ir pasauliniam planui.

IX.

1. Darbo reiškinys ateičiai perkurs dabartį. Jeigu žmonės suprastų, kad tikrai ateitis yra — kooperacija priartėtų.

Yra dvi žinojimo rūšys — vienas, išreiškiamas žodžiais, kitas tikslusis, suprantamas dvasia, bet neišreikštas žodžiais. Net negalima paaiškinti žodžiais, kaip tas supratimas įvyksta, bet jis iš tikrųjų gražus.

Mūsų bandymai ir skridimai teikia žinojimo jausmą. Ir jeigu jautrusis dvasios kūnas kliudo prasiskverbti toliau tam tikrų sferų, tai dvasios iliuminacija prisilyti prie daugelio tolimiausių Kosmoso spindėjimų.

Būtų kvaila ir šiurkštų perduoti šiurkščiais žodžiais žinojimo Šviesą. Taip pat juokinga, kaip beprasmiški sąlyginiai pavadinimai.

Vieną dalyką Galiu pašnibždėti, kad teisingai sukylate prieš žeminimą, nujausdami žinojimo galimumą per savo pačių polėkių langą.

2. Tariu, stichinių dvasių stebuklą galima paaiškinti. Jų forma priklauso nuo veržimosi sąlygų, patekdamos į žmonių regos fokusą, jos sugeriamos žmogaus formos. Žmogus pamatys jas žmogaus formoje; gyvuliai pamatys jas, kaip gyvulius, nes jos neturi apvalkalo.

Laiduoju, jog baisios arba gražios formos priklauso nuo nervų reflekso. Stichijų potencialas visada pasiruošęs atsiliepti padidintu atspindžiu ir sustiprinti Mūsų siuntinį nustatyta kryptimi.

Nereikia manyti, kad stichinės dvasios yra Mūsų kūrinys. Tikriausiai, jei pavadintume jų manifestaciją kibirkštimi, kai susiliečiama su dinamito įtampos rezervuaru, ir šitos kibirkšties sąmonė užsidega nuo žmogaus dvasios prisilietimo. Žinoma,

jų laipsnis įvairus, kaip įvairi dinaminės energijos įtampa.

Tos energijos įtampą galima sužadinti mechaniškai, bet Mes todėl esame prieš tą magiją, kad ji sutrikdo stichinių bangų taisyklingumą ir pilna grįžtamųjų smūgių. Ta energija galima naudotis anapus paprastų žemės sąlygų.

Spinduliai gali suteikti pusiausvyrą stichijų bangoms. Žinoma, ir jūs jomis naudojate, bet, kol tas poveikis yra iš dvasios, jis mažiau pavojingas.

Lengva paversti daugelį fabrikų į magijos pokštus. Žinoma, sunku paprastais žodžiais atvaizduoti stichijų kooperaciją. Tokiu būdu dinamo mašina ir užkeiktasis ratas turi moksliską pagrindą. Žinoma, dabar žmonės taip uoliai dirba blogio kasyklose, kad neįmanoma leisti prie jų artimų galimybių.

Dviejų Pradų susidūrimas neišvengiamas, ir juo greičiau, juo geriau.

3. Stichijų dvasios eina susijungti su žmogumi. Jos pereina žemesniųjų formų sąmonę stichijose ir todėl galimi reti ligi žmogaus sąmonės augimo atvejai. Taip pat, kaip ir žmogus išimtiniais atvejais gali pralenkti visą planetą. Bet, žinoma, griežtai planuojant, svarbiąją masę galima sutalpinti į pradines formas.

Jūs žinote, kokios įvairios evoliucijos. Galima priimti supratimą plačiau.

Galima paskirti stichijoms atskirą pašnekesį — toji sritis labai graži.

4. Statymo kelias įtraukia, bet galima laiduoti, kad savimaršos pakopos taip pat suteiks džiaugsmo. Kaip tik Kosmoso grožis priartina sąmonėje savi- maršą.

Kosminės vienatvės supratimas yra tik tiesių kelių supratimas, nes tik tuo supratimu žmogus gali skristi į kitus pasaulius, pagelbėdamas kitiems tikrai dėl jų pačių.

5. Tegul viesulų sukuriai temdo orą, iš jų šlakų spindi gimdantysis sidabras, kuris sudvasina žemės spalvas.

Sąmyšiui slėgiant gali būti sunkių minučių, nes ištisos pasaulio dalies ugnikalnis galingas.

Nuo senų laikų sąmyšio metu buvo siūloma kartoti trumpą šaukimą ir kartojimų smūgiais atmušti poveikių bangą. Paskui ši priemonė virto beprasmišku religinių žodžių kartojimu, — nežiūrint to, principas pasilieka. Bet kartais mūsų dvasia reikalauja kai kokių kartojimų arba išvardijimų.

Geriausiais žynių laikais buvo parinkti žodžiai: „Adonai, Ištar, Aleliuja ir Oum.“ — Taip pat būdavo naudojama Abėcėlės arba skaitmenų kartojimas. Žinoma, praktiškai jėga ne pačiuose žodžiuose, bet bangų sudaryme.

Reikalas toks, kad kartais dvasios šaukimu galima sudaryti naudingą bangą. Bet įpročiai panašūs į apmirimą ir net stipri priemonė netenka veikimo.

Kartais sukurių metu galima sudaryti savo nekenksmingą bangą.

Kai nuodingas kvėpavimas gali paliesti, geriau iškvėpti. Taip pat galima valia kurti tarytum ginantį šydą. Misterijos metu vaidilutės apsigaubdavo nematomu šydu tiek, kad nebegirdėdavo ir nebematydavo, lyg perkirsdamos buvimo siūlą, savotiškas apsivalymas, kada atmosfera būdavo kupina sąmyšio.

Primenu apie gynimo bangos misteriją, nes ji turi pradžių Azijoje.

Reikalingi naujieji keliai žmonijai, ir langas į Astralinį pasaulį turi būti atdaras. Išmintingajam šalta vėjų nupūstoje žemėje.

6. Sakiau, Sakau ir Pasakysiu — Padėkite statyti Mano Šalį. Ir atsiminkite šitą Mūsų prašymą ne šilumoje ir pertekliuje, bet šaltyje ir sunkumo minutėje.

Pasakyta, bus progų pritaikyti drąsą, bus aštrių skardžių ir pereiti juos galima tikrai Mokytojo Vardu.

Pasakys: „šilta prie ugnies,“ — atsakysite: — „Skubu šaltyje.“

Pasakys: „geri kailiniai,“ — atsakysite — „Ilgiam vaikščiojimui.

Pasakys: „užmerkite akis,“ — atsakysite — „Negalima sargyboje.“

Galite tiltą pereiti nepalenkiama jėga ir sunkumo minutėje atsiminkite Mūsų prašymą, nes Planas gražus, kaip stichijų spindėjimas.

Stichija yra erdvės medžiaga, nesverianti ir neišmatuojama, pusiau amorfiniai kristalai, vadinamųjų stichinių apsireiškimų pavidalo. Nepasireiškusios dvasios substancija pasotina erdvės medžiagą.

Apie žmogų sako — gimsta ir miršta; apie stichinę dvasią galima pasakyti: įsiliepsnos ir užges. Kaip strėlė įsimeigia pasireiškusios dvasios sąmonė į stichijų medžiagą ir, kaip magnetas, surenka išlydytą substanciją. Stichinės dvasios gimimas sąlygotas pasireiškusios sąmonės prisilietimo. Iš tikrųjų neapžvelgiama kooperacija!

Dvasios kokybė, ir išorė, ir dinamiškumas priklauso nuo kūrėjo dvasios. Todėl piktas mąstymas smerkiamas, kaip bjaurumo protėvis. Sąmonės jėga pagamina atitinkamą refleksą erdvės medžiagoje. Ir užsiliepsnoję erdvės fokusai būna artimi sukūrusiajam. Niekinga sąmonė pagimdys gėstančias kibirkštis, bet potencialiai auganti sąmonė gali kurti milžinus. Gėrio ir blogio fabrikas, todėl taip vertinga minties kokybė.

Taip Mes iškalėme erdvės gyvenimo evoliucijos vaizdą ir galime prašyti žmonijos — būkite geresni ir neterškite gražiosios Šviesos bangų. Stichijų sferos akinančiai gražios ir jas užteršti yra panašu į stebuklingos gėlės sunaikinimą.

Ir erdvės medžiagos stovis, persunktas naujųjų spindulių kombinacijų, sudaro galimybę pradėti naują erą. Visą Gėrybę reikia surinkti.

7. Palaimintasis pasakė prilyginimą „Apie Įstatymo Ratą.“ — „Pas prityrusį perrašinėtoją atėjo garbingas žmogus, ir pavedė perrašyti šaukimąsi į Dievą, ir dėl to atnešė pakankamą pergamentą.

Įkandin jo atėjo žmogus pavesdamas perrašyti kupiną grasinimų laišką, ir taip pat davė pergamentą, ragindamas greičiau pabaigti.

Kad jam įtikty, perrašinėtojas sutrikdė eilę ir paskubino jo pavestą reikalą, bet beskubėdamas pagriebė pirmojo užsakymo odą. Grasinusysis buvo labai patenkintas ir nubėgo išlieti savo pagiežą.

Po to atėjo pirmasis užsakytojas, ir žiūrėdamas į pergamentą, pasakė: „Kur mano duotoji oda?“ Sužinojęs visa tai, kas atsitiko, jis tarė: „Maldoms oda turėjo išsipildymo palaiminimą, tuo tarpu kai grasinimams oda neturėjo poveikio. Neištikimasis žmogau, peržengęs terminų įstatymą, tu atėmei maldai jėgą, kuri turėjo padėti ligoniui, bet maža to, tu įgalinai veikti grasinimus, kurie pilni negirdėtų pasekmių. Pražuvo darbas Archato, palaiminusio manąją odą, pražuvo darbas Archato, atėmusio blogiui jėgą. Tu išleidai į pasaulį pagiežos kupiną prakeikimą ir jis neišvengiamai grįš pas tave. Tu tiktai nustūmei nuo kelio Įstatymo Ratą ir jis nebeveš tavęs, bet perkirs tavąjį kelią.“

Nerašykite įstatymų negyvoje odoje, kurią pirmasis vagis nuneš. Turėkite įstatymus dvasioje ir Gėrybės kvėpavimas neš priešais jus Įstatymo Ratą, palengvindamas jūsų kelią.

Perrašinėtojo neištikimumas gali įstumti visą pasaulį į vargą.

8. Mano Spindulys duoda dvasios ženklą ir jaučia žiaurias kautynes.

Naująjį Pasaulį galima įsivaizduoti, kaip dvasios dalią; jį galima pažinti pagal žinojimo reikšmę. Dvasios spyruoklė teikia sveikatos. Metai bėga, dvasiai nešdami papėdę. Dvasia šaukia ir žynių ženklą paverčia į dvasinį nustebimą dėl žmogaus likimo.

9. Draugai! Keturis akmenis padėkite į jūsų veiksmų pagrindus. Pirmasis — Hierarchijos gerbimas. Antrasis — Vienybės supratimas. Trečiasis — Bendramatiškumo supratimas. Ketvirtasis — Kanono — „Tavuoju Viešpačiu“ — pritaikymas.

Pirmajam sustiprinti — sutelkite visą jūsų meilę. Prisiminkite iš jūsų vaikystės geriausias šypsenas, ryškiausias saulės spindulius ir pirmąją paukščių giesmę už lango.

Antrajam — užsidėkite dienos ginklus, išsiimkite savo veiksmų šarvus ir atgaivinkite pagavą sveiko vandens gurkšniu.

Trečiajam — išrinkite savo darbo kambaryje pačią aukštąją ir statmeniškąją liniją ir pavadinkite ją Plano dydžiu. Visus nepasitenkinimus, susidirginimus ir nuovargius pridėkite mintyse prie pasaulinio Plano dydžio ir, palygindami, nerasite net mažiausios vietos vaiduokliškoms nuotaikoms.

Ketvirtajam — įsivaizduokite visą žvaigždžių pasaulio begalybę. Iš tikrųjų Tėvas turi daug namų, kurį jų apjuodinsime? Prisimindami duotąjį kanoną, įsivaizduokite, kaip iš uždaryto namo išeinatė į šviesą. Taip ateis pas jus viskas, ko esate reikalingi.

Nubrėžkite pirmajame akmenyje — Karvelį. Antrajame — Karį. Trečiajame — Koloną. Ketvirtajame — Saulę.

10. Galėjote pastebėti Mano žodžiuose lyg nesuprantamybes arba paskirus žodžius, neaiškius šiai dienai; atsiminkite vadovavimo sąlygą neliesti karmos.

Gėrybės jautimas turi patarti, kaip sustatyti pakelės gaires.

11. Geriau veržtis — kiekvienas turi savo kelią.

Naudinga derinti organizmą Mokytojo Mokslo pagavai.

Mūsų Spindulys dirba nepaliaujamai, bet būtinas dvasios susikaupimas. Geriau ieškoti Mokytojo Nurodymų įvairiuose gyvenimo pasireiškimuose. Gera mokėti melstis. Malda arba dvasinis pašnekesys yra aukščiausias pasireiškimas, bet būtini proto subtilumas ir dvasios tvirtybė.

Bendravimo žinojimas pavojingas ir gali sukelti organizmo susilpnėjimą, panašiai kaip narkotikai.

12. Žmonėms dažnai trūksta dvasios disciplinos ir jausmo saiko. Kaktas į paskesniausias pasiekas yra sunkiausioji pakopa kelyje. Todėl daugelis pradedančiųjų laiko Adepto kelią

katorga. Ne įsisteikianti nuomonė, bet labiau Vertinu dvasios nurodymo griežtumą.

Dvasinio tuštumo neviltis prieš patepimą gerai žinoma pašvęstiesiems į Izidos misterijas.

Naktį prieš patepimą pašventinamasis būdavo uždaromas į atskirą patalpą, kur patirdavo visą nevilties taurę ir draskydavo savo drabužius, dvasia jausdamas mirtiną ilgesį.

Prieš auštant jis įpuldavo į ypatingą sustingimą ir auštant, kai saulė apšviisdavo šventovės pilonus ir Dievo tarnai giedodavo rytinę maldą, Vyriausiasis Kunigas atidarydavo duris, pažadindavo pašventinamąjį ir vesdavo jį į akinančią patalpą, kur jisai gaudavo vardą ir užgimdavo dvasios žavesiui.

X.

Švari vieta būtina tam tikrose pakopose. Dvasios higiena numato kūno higieną. Žmogaus išgaravimai žalingi tam tikrai dvasinio gyvenimo pusei.

Ritualiniai apsiplovimai turi būti suprantami raidiškai ir simboliškai.

Aukščiausias ir paskutinis visų misterijų aktas pasižymėdavo apeigų nebuvimu. Dažnai Pašventintojas sakydavo Neofitui: „Štai tu atėjai pas Mane apsiginklavęs Paslaptimi, tačiau ką Galiu tau duoti, kai atbaigiamasis vainikas glūdi pačiame tavyje. Sėsk, atverk paskutinius vartus, Aš gi malda palengvinsiu tau paskutinįjį pakilimą.“ —

Tegu geriausieji šventojo Graalio kariai susirinks į žygį. Visų džiaugsmų aukščiausiai yra žygio šypsena. Šypsodamiesi priimkite žygio krikštą. Šypsodamiesi ištarkite griežčiausią įsakymą. Mokytojas paskui jus eina. Mūšyje parems jūsų dešiniąją ir Pasitarime nurodys sprendimą.

Visur paskui jus eina sargyba. Bėga laikas, skubėkite apsidrausti žinojimu. Džiaugsmingai priimkite žygio rūstumą!

Džiaugsmingai virpa priešaušrio meto oras, kai Buda suvokė Kosmoso didybę ir Viešpats Kristus meldėsi Getsemanių sode.

Maža darbininkų; — žmonės, besivaikydami stebuklą, pametė Vedančiąją Ranką. Vėl Einame į pasaulį. Vėl Nešame dvasios įrodymą.

Geriau žinoti žmonijos silpnybes, negu maitintis vaizdais, minčių sukurtais. Tiesa sunki, bet metas žinoti, kad pasaulis gyvenamas šešėlių. Prieš katastrofą visada vaikšto tikrai šešėliai. Kūjis pakeltas, siaubingas yra šokis šešėlių, užmiršusių dvasią.

šešėliai, nežinantieji, šešėliai, praradusieji, nežino apie Naująjį Pasaulį. Jaučiu, kris prieš stovyklą. Jaučiu, papuošalų auksas patamsės. Jaučiu, pasilinksminimų šventovė taps neapkenčiama. Šviesus Mūsų kelias.

Žmogaus mechanizmas sudėtingas — ypatinga sąmoninga evoliucija. Nuo sąmonės užgimimo momento nėra bendrosios evoliucijos. Viskas sudaryta iš begalinio rūšių įvairumo. Bendrieji dėsniai sunkiai nustatomi. Net tokie pagrindiniai dėsniai, kaip tobulumo dėsnis ir atpildo dėsnis, negali būti išreikšti viena formule.

Knygų parodymai tikrumoje nėra taip paprasti, tikrai ypatingai apšviestas protas gali įsiskverbti į žmogaus evoliucijos sąrangą. Daug iečių sulūžo į šitą klausimą. Belstis galima.

Dabar sunku įsivaizduoti Aleksandrijos kritimą. Geriau net neprisiminti pereinamojo laiko metų.

Siaubas apima regint to laiko religinį prietaringumą. Origenas vaikščiojo dar ant karštų Senojo Pasaulio žarijų.

Žinodamas Jėzaus įsakymus, jis sirgo, matydamas minios nesupratimą.

Žinodamas senovės misterijų paslaptis, jis sirgo, matydamas šaltinio vienybės nesupratimą. Žinodamas Jėzaus Mokslo paprastumą, jis sirgo, matydamas bažnyčių kūrimą.

Vieniškai dirbo, pats kentėdamas nuo per daug didelių dvasios prieštaravimų. Esant nepaprastam dvasinio pažinimo aiškumui ir paprastumui, nepaprastas visos būtybės

sudėtingumas.

Origenas atpirko savyje ankstyvosios krikščionybės audrą. Būdamas žinijos rūpintojas, jis piktinosi dėl Dievo tarnų pažinimo kritimo.

Kartoju — nusikalstamas pasaulio nerūpestingumas. Argi nepastebi pavojaus? Liepsnos liežuviai ženklina besiartinančią dvasios audrą, bet žmonės nenori suprasti Mūsų signalo.

Dunda įvykiai, Stengiuosi sulaikyti beprotybės kamanas.

Jeigu matytumėte visus daromus nusikaltimus! Bet sulaikysime Panteros šuolį. Ieškantieji dvasios sulauks Vedančiosios Rankos. Ieškantieji žinojimo gaus Pamokymą. Kenčiantieji bus paguosti. Pakėlusieji kardą bus parblokti. Pajuokiantieji bus pašalinti. Įvykdžiusieji blogį bus parblokti. Taip Įsakau.

Nuostabu, kaip griauamas pasaulis! Griovėjai ir griauamieji bus nušluoti. Naujieji, naujieji eina. Iš švarių vietų ateis naujieji — klajoklis ir žemdirbys, našlaičiai ir valkatos, vienuolis ir kalinys, mokslininkas ir dainininkas, žodžiu, visi stiprieji dvasia — savotiškas legionas su dvasios supratimu.

Bet reikia žinoti, kad išmestųjų žmonių tarpe yra tikrų perlų. Priimkite kiekvieną, kas ateis pas jus ir pasakys žodį apie dvasią. Net sukempusiose plėšiko akyse šviečia kartais mintis apie žygį. Ir net kalinys moka aukotis sargyboje.

Noriu jūsų draugoves matyti tikromis buveinėmis stipriosioms dvasioms. Atsimindami, kad Kristus meldėsi tarp plėšikų, o Buda atidengė paslaptį plėšikui. Taip užrašykite.

1. Švari vieta būtina tam tikrose pakopose. Dvasios higiena numato kūno higieną. Žmogaus išgaravimai žalingi tam tikrai dvasinio gyvenimo pusei.

Ritualiniai apsiplovimai turi būti suprantami raidiškai ir simboliškai.

Aukščiausias ir paskutinis visų misterijų aktas pasižymėdavo apeigų nebuvimu. Dažnai Pašventintojas sakydavo Neofitui: „Štai tu atėjai pas Mane apsiginklavęs Paslaptimi, tačiau ką Galiu tau duoti, kai atbaigiamasis vainikas glūdi pačiame tavyje. Sėsk, atverk paskutinius vartus, Aš gi malda palengvinsiu tau paskutinįjį pakilimą.“ —

2. Tegu geriausieji šventojo Graalio kariai susirinks į žygį. Visų džiaugsmų aukščiausiai yra žygio šypsena. Šypsodamiesi priimkite žygio krikštą. Šypsodamiesi ištarkite griežčiausią įsakymą. Mokytojas paskui jus eina. Mūsųje parems jūsų dešiniąją ir Pasitarime nurodys sprendimą.

Visur paskui jus eina sargyba. Bėga laikas, skubėkite apsidrausti žinojimu. Džiaugsmingai priimkite žygio rūstumą!

3. Džiaugsmingai virpa priešaušrio meto oras, kai Buda suvokė Kosmoso didybę ir Viešpats Kristus meldėsi Getsemanių sode.

4. Maža darbininkų; — žmonės, besivaikydami stebuklą, pametė Vedančiąją Ranką. Vėl Einame į pasaulį. Vėl Nešame dvasios įrodymą.

5. Geriau žinoti žmonijos silpnybes, negu maitintis vaizdais, minčių sukurtais. Tiesa sunki, bet metas žinoti, kad pasaulis gyvenamas šešėlių. Prieš katastrofą visada vaikšto tikrai šešėliai. Kūjis pakeltas, siaubingas yra šokis šešėlių, užmiršusių dvasią.

šešėliai, nežinantieji, šešėliai, praradusieji, nežino apie Naująjį Pasaulį. Jaučiu, kris prieš stovyklą. Jaučiu, papuošalų auksas patamsės. Jaučiu, pasilinksminimų šventovė taps neapkenčiama. Šviesus Mūsų kelias.

6. Žmogaus mechanizmas sudėtingas — ypatinga sąmoninga evoliucija. Nuo sąmonės užgimimo momento nėra bendrosios evoliucijos. Viskas sudaryta iš begalinio rūšių įvairumo. Bendrieji dėsniai sunkiai nustatomi. Net tokie pagrindiniai dėsniai, kaip tobulumo dėsnis ir atpildo dėsnis, negali būti išreikšti viena formule.

Knygų parodymai tikrumoje nėra taip paprasti, tikrai ypatingai apšviestas protas gali įsiskverbti į žmogaus evoliucijos sąrangą. Daug iečių sulūžo į šitą klausimą. Belstis galima.

7. Dabar sunku įsivaizduoti Aleksandrijos kritimą. Geriau net neprisiminti pereinamojo laiko metų.

Siaubas apima regint to laiko religinį prietaringumą. Origenas vaikščiojo dar ant karštų Senojo Pasaulio žarijų.

Žinodamas Jėzaus įsakymus, jis sirgo, matydamas minios nesupratimą.

Žinodamas senovės misterijų paslaptis, jis sirgo, matydamas šaltinio vienybės nesupratimą. Žinodamas Jėzaus Mokslo paprastumą, jis sirgo, matydamas bažnyčių kūrimą.

Vieniškai dirbo, pats kentėdamas nuo per daug didelių dvasios prieštaravimų. Esant nepaprastam dvasinio pažinimo aiškumui ir paprastumui, nepaprastas visos būtybės sudėtingumas.

Origenas atpirko savyje ankstyvosios krikščionybės audrą. Būdamas žinijos rūpintojas, jis piktinosi dėl Dievo tarnų pažinimo kritimo.

8. Kartoju — nusikalstamas pasaulio nerūpestingumas. Argi nepastebi pavojaus? Liepsnos liežuviai ženklina besiartinančią dvasios audrą, bet žmonės nenori suprasti Mūsų signalo.

9. Dunda įvykiai, Stengiuosi sulaikyti beprotybės kamanas.

Jeigu matytumėte visus daromus nusikaltimus! Bet sulaikysime Panteros šuolį. Ieškantieji dvasios sulauks Vedančiosios Rankos. Ieškantieji žinojimo gaus Pamokymą. Kenčiantieji bus paguosti. Pakėlusieji kardą bus parblokšti. Pajuokiantieji bus pašalinti. Įvykdžiusieji blogį bus parblokšti. Taip Įsakau.

Nuostabu, kaip griauamas pasaulis! Griovėjai ir griaunamieji bus nušluoti. Naujieji, naujieji eina. Iš švarių vietų ateis naujieji — klajoklis ir žemdirbys, našlaičiai ir valkatos, vienuolis ir kalinys, mokslininkas ir dainininkas, žodžiu, visi stiprieji dvasia — savotiškas legionas su dvasios supratimu.

Bet reikia žinoti, kad išmestųjų žmonių tarpe yra tikrų perlų. Priimkite kiekvieną, kas ateis pas jus ir pasakys žodį apie dvasią. Net sukempusiose plėšiko akyse šviečia kartais mintis apie žygį. Ir net kalinys moka aukotis sargyboje.

Noriu jūsų draugoves matyti tikromis buveinėmis stipriosioms dvasioms. Atsimindami, kad Kristus meldėsi tarp plėšikų, o Buda atidengė paslaptį plėšikui. Taip užrašykite.

XI.

1. Džiaugiuosi, kai kupini ateities reikšmės. Dabar ypatingai svarbus metas. Senieji prietarai duoda nesupratimo kalną. Tamsūs žmonių keliai. Iš tikrųjų tikrai Mūsų pastangos gali pakeisti įvykių eigą. Žvėriški įpročiai pripildė žmonijos laisvą laiką.

Kristus mokė gailėstingumo — ir po kojom pamintas meilės įstatymas.

Gautama, pavadintas Buda, maldavo drąsos ir energijos — ir pasidavė tinginystei Jo pasekėjai.

Konfucijus mokė darnaus valstybiškumo — ir pasidavė paperkamumui Jo pasekėjai.

Sunku pasakyti, kuris nusikaltimas blogesnis, todėl negalima kalbėti apie tautas, galima kalbėti tikrai apie asmenybes. Baisi tinginystė ir gali ribotis su nusikaltimu. Sunku pamatyti tinginystės pasekmes, bet ji paverčia žmogų gyvuliu.

Pasakysiu — jinai yra viena svarbiausių užtvarų kelyje. Kartais žmogžudys yra paslankesnis dvasiniame plane.

Taip pat dėl papirkimo žmogus netenka Brolijos pasitikėjimo, nes tokių žmonių išdavystė yra didi. Taip pat gailėstingumo nebuvimas daro žmogų netinkamą žygiui, nes tokios sielos neturi drąsos.

2. Žinoma, visa Visata susidaro iš daugeriopų pradų. Pradą Suprantu, kaip pagrindinių

elementų eilę.

Pradiniais elementais Vadiname elementus, esančius laisvoje būsenoje, tai yra, tuos elementus, kurie dar nepradėjo savitarpiskai derintis. Vienas svarbiausių kūrimo jėgos bruožų yra derinimosi būtinumas.

Mums pasaulinis pradas yra pagrindinis Kosmoso dėsnis, kuris tikrai iš dalies gali būti iširtas. Žinoma sunku, bet galimybių yra. Daugelis Mūsų dvasiniai suvokdavo, bet bendra laboratorine formule išreikšti negalima, kol yra neištirtų ciklų.

Kaip daugiabriaunis kristalas spinduliuoja Kosmosas. Protas sugeba pagauti tikrai vieną kristalo spindesių. Ne liūdna, bet džiugu. Žinoma, mėsininkai negali perteikti viso sąvokų subtilumo.

3. Ir pamirš poilsį ir pradės kliedėti savo kvailumu; maža vaizduotės, maža supratimo, maža žinojimo, maža saiko jausmo, nėra grožio, nėra žygio, nėra noro atsisakyti patogių įpročių.

Būkite pasiruošę matyti ir komiškų pavidalų. Reikia mokėti vadovauti — reikia — reikia — reikia.

Jeigu jūs žinotumėte, kaip dažnai Mums tenka girti smėlio krūvas, vadinant jas pilimis. Žinoma, Mums džiugu, kada statytojas dega entuziazmu dėl pagyrimo ir pasiruošęs statyti naujas krūvas. Tatai atsiminkite.

4. Disciplina visko pradas.

XII.

1. Pakalbėkime apie Viešpatį Budą. Žmonės neišsiaiškina Palaimintojo mokslo pagrindo. Pagrindas — disciplina.

Dvasia ir kūnu Bendruomenės vienuolis veržėsi išsilaikyti kelyje. Pirmaisiais metais jis vykdė sunkų paklusnumą. Jam buvo uždrausta kankinti save stulpininko pratimais, bet buvo nurodyta kovoti vienatiniu dvasios pradų. Taip rūšiai mokydavo Buda mokinius. Iš tiesų tik dvasios kovoje pažino jie džiaugsmą, todėl kalbama apie kelio erškėčius.

Tikrai kai darbžygio valia užgimdavo tarytum liūtas ir sidabrinės dvasios kamanos žėrėjo ant mokinio jausmų, tikrai tada Viešpats pakeldavo uždangą ir duodavo uždavinį.

Po to jau laipsniškai mokiniui buvo atveriamos žinojimo paslaptys.

2. Palaimintasis pasakė: „Tiesa — vienintelis drąsos šaltinis.“ — Teisingai suprasta tiesa yra gražiausias ir išmintingiausias skirsnis Kosmoso knygoje.

3. Deva Chan nėra būtinoji būseną. Deva Chan panašus į jėgų rezervuarą, jame vyksta dvasios atnaujinimas.

Bet daugelis sielų turi didelę jėgų atsargą ir jo nereikalingi. Laukia termino naujam pasireiškimui, todėl svarbu suvokti tikrąjį mokslą apie Skandas.

Terminų dėsnis taip pat svarbus, kaip ir karmos dėsnis.

Terminų dėsnis valdo Skandų derinį.

Dvasia gali pakeisti fizinio kūno trūkumus — svarbiausia dvasia.

Milžiniškos atminties nebūna, yra tikrai sugebėjimas iššaukti faktus ir vaizdus.

Astralas dar pilnas žemės galimybių, bet toliau vyrauja dvasios žinojimas, o sąmonė būna tikrai žeminiame apvalkale. Astrale dar yra asmeninės sąmonės liekana. Sąmonė nėra dvasios žinojimas.

Sąmonė yra vienas Skandų derinys. Sąmonė

yra uždarytasis dvasios žinojimas. Dvasios žinojimas turi vaizdavimosi aiškumą, bet aktingai apsisireikšti gali tikrai įėjęs į Skandų derinį ir apvaisinęs tojo derinio sąmonę.

Visą laiką Turiu galvoje dvasias, priklausančias nuo karmos ir terminų dėsnio. Laisvųjų dvasių evoliucija kitokia. Prieikime arčiau prie karmos įtakos dvasios esmei klausimo kitose sferose. Tai svaiddu žinoti, reikia išsiaiškinti skirtumą tarp sąmonės ir dvasios žinojimo.

4. Pasakysiu, didis įvairumas kituose pasauliuose. Pasakykite žmogaus vardą ir Aš jums pasakysiu jo evoliuciją, bet nurodyti bendrą dėsnį beveik neįmanoma.

Dvasios pasididžiavimas yra pakopa į žygį. Jeigu visi žmonės būtų dvasios karaliai, nebūtų ir pusės žalos.

5. Dabar apie terminus. Karmos dėsnis ir terminų dėsnis panašūs į dviveidį Janusą — vienas pagimdo antrą.

Karma duoda darbų vaisių ir iššaukia pasireiškimo terminą.

Pastebėkite — asmeninė karma, grupinė karma ir kosminė karma turi susiderinti ir tada terminas bus tikras. Dažnai asmeninės karmos išsivystymas traukia iš paskos grupinę karmą. Kai kurios dvasios yra visiškai karmos valdomos, tai yra, dvasios žinojimas minimalus — tada karma yra vienintelė evoliucijos galimybė.

6. Naujieji, naujieji, naujieji — nėra vietos seniesiems naujojoje statyboje. Kam kreiptis į senuosius, kai jau naujojo pasaulio žaibavimai nušviečia horizontą? Kai keleivis ragina žirgą, kad pasiektų tikslą ir net Mes įsižiūrime į evoliucijos laikrodį ir, pridėję ausį prie dykumos smilčių, girdime tolimus balsus: kalba apie negirdėtą epochą.

7. Nėra pastovumo Kosmose, net paprastas dalykas dviejuose būsimuose momentuose yra skirtingas.

TREČIOJI DALIS

I.

1. Žinoma, savoji eldija, nors ir kiaura, geriau negu svetimas laivas. Mes vertiname plaukimą tiktai savoje eldijoje.

2. Žinoma, gyvenimas gražus, bet anksčiau spręsdavo gyvuliškais instinktais, todėl nebuvo galima nurodyti gyvenimo grožio.

Egiptas buvo aukštos kultūros, bet negalima pasakyti, kad dabartinė kultūra žemesnė. Kultūra buvo sutelkta Indijos šiaurėje, tiktai pavieniai žmonės turėjo žinojimo. Kastos trukdė kultūrai — kvailas priplėkimas. Kaip tik Viešpats Buda norėjo išvyti šitą luominį neišmanymą. Džiaugsmingas buvo Viešpaties Mokslas.

3. Iš tiesų Viešpats Buda galėjo pasirodyti. Viešpats rodydavosi daugeliui, bet Jis norėjo padaryti Savo Mokslą vieninteliu šaltiniu, ir todėl panaikino asmeninius pasireiškimus.

Viešpaties Moksle garbinimų nebuvo — buvo žinojimas ir asmens žygis. Kaip tik tatai buvo būdingas Viešpaties Mokslo bruožas. Kaip tik todėl

Jo simbolis buvo liūtas. Mes dažnai pavadiname Viešpatį — minties Karaliumi!

Teisingai supratote apie aplinkos pasaulio nerealumą. Kai jums Sakiau — eikite gyvenime aukštutiniu keliu, tai Kartojau Viešpaties žodžius. Kaip matote, Viešpats pripažindavo aplinkos pasaulio realumą dabartiniam ciklui ir Mokė Savo mokinius pareigos.

4. Sandariai susekite šalmo antveidžius. Prie įvykių ribos tyla. Kautynių išvakarėse tyliai ruoškite ginklą.

Jeigu anksčiau pereinavome miestus žmonėms šūkaujant, tai dabar peraisime tylėdami auštant.

Jeigu anksčiau aidėjo sveikinimai, tai dabar žygis.

Mums ankšta nuo žmonių garbinimo.

Gėrybė ir rūstumas viena sąvoka. Anksčiau Mes siųsdavome taikos šakelę. Anksčiau Mūsų simbolis buvo balandis, dabar žygio Taurė.

Taigi, kiekvienas amžius turi savo simbolį.

5. Asmeninės prekybos epocha praėjo. Nebus mažų grobuonių. Geriau galvoti apie tautos labą.

Nemėgstu kalbėti apie dovanas už darbus, bet atpildas neužtruks. Kalbu apie darbo džiaugsmą. Kooperatinė sąranga vienintelis išganymas.

6. Vertinkite minties erdvę. Mokau jus vertinti valios milžinus.

Ties jums Užrišu Šventąjį Mazgą — neregimąjį. Mūsų Nurodymas užsidėti ant pečių Mano Atėjimo liudijimą. Pakelkite sunkųjį Skydą dėl tvirtos jūsų sąmonės valios. Pasakykime: „Viešpatie, pagelbėsiu Tavo Šaliai, mano dvasia apvilktą bebaimiškumo šarvais. Šviesiai dega Skyde Tavoji žvaigždė. Priimsiu į skydą visas Tavo priešų strėles. Noriu pagelbėti Tau.“

7. Noriu papasakoti apie du Akbaro karvedžius.

Vienas gaudavo labai plačius nurodymus, antras tiktai puse žodžio.

Pagaliau antrasis kreipėsi į Akbarą, sakydamas: „Kodėl aš nenusipelniau plačių nurodymų, kai tiek daug pergalių pasiekiau?“ — Akbaras atsakė: „Tavo išmaningumas sulaukė žodžių srovę. Tegu kiekvienas tavo apsaugotas akimirksnis bus atžymėtas geriausiu perlu.“ Todėl didis yra džiaugsmas tų, kurie gali suprasti, apsaugodami šaltinio gėrimą.

Galima palyginti mokslo esmę su kai kurių kovos momentų reikalavimu. Nenuslėpsiu, kad po pasisiekimo visada prasiskverbiam tamsusis sužinojimas ir reikia duoti laiko šoviniams pralėkti. Ypačiai, kai tvirtovė atžymėta prieš žemėlapyje. Bet kai šoviniai išraus aplinkui dirvą,

ji geriau tiks būsimiems pamatams. Todėl turintysis kantrybės pajėgs padėti busimuosius pagrindus. Kai sėdime tyloje, ryšys stiprėja.

Naujo priaugimo reiškinys pažymi naująją pakopą ir Mes jau žinome rafinuotus priešus. Bet Mums iš paskos iššauktos naujos jėgos ir todėl senųjų kelių mums nereikia.

8. Svarbiausia klaida, kad gyvenimo klausimai ir reikalavimai nėra suformuluoti, kai kiekvieną minutę Galiu paklausti, ir tai, kas praleista, nepasikartoja.

Pasakyta: nežinote nei dienos, nei valandos.

Prašu paaštrinti mintį, kaip kardą. Mokytis galima be galo.

Kai Prašu — padėkite statyti Mano Šalį, ne į griaučius Kreipiuosi, bet į gyvas kūrybingas dvasias. Kiekvienam skiriama sava auka. Atvertų akių simbolis — taip reikšmingas.

9. Padėkite statyti Mano Šalį. Senojo pasaulio drebėjimo nenori matyti. Ne rūstumas, bet susirūpinimas gražiuoju Planu verčia Mane kartoti. Ir kam iš Amritos daryti lėšienę?

Kiekvieną valandą sau kartokite: niekas nesulaikys mano bėgimo į Mokytoją. Aš turiu tūkstantį akių ir mano jėga auga tikrai paslankume.

Paslankumo ir atgodumo buvimas neperskiriamas.

10. Jau žinote apie užkeiktą ratą, žinote apie jo mokslinę reikšmę. Planas turi tą ypatybę, todėl nuspręsta pašalinti šitą rato apsaugą, nes ji yra kosminė kliūtis.

Tam tikras baikštumas apjuosė žmoniją įvairiais dirbtiniais ratais. Dabar metas palikti sąlygines formules. Metas vien atbudusia dvasia pasitikti žemės ir dangaus apraišką. Metas atviromis akimis pasakyti stichijų išperoms — Nebijau jūsų! nes negalite užkirsti man nurodytojo kelio.

Metas pasakyti šviesai — Einu tavo pagalbininkas ir ištiesiu pačiai saulei savo ranką. Ir kol sidabrinis siūlas sveikas, pačios žvaigždės bus mano šarvai.

Taigi paprastas kelias pažadėtas žmogui. Ir, pagaliau, simbolių stabus sunaikins Šviesos spindulys. Ir ne dievais, bet bendradarbiais Mums bus leista būti. Tatai paprastumo įsakymas.

II

1. Nebijokite iš arti apžiūrėti savo brolio ginkluotę. Tikrai peržiūrėję rūpestinga ranka visas šarvų grandis, galite žinoti, kuris brolio šonas mažiau apsaugotas. Ginkluotė, žibėdama išorėje, neatlaikys net lengvos strėlės.

Todėl, jeigu aptinkate silpną grandį, galite pasakyti: „broli, Mokytojo Vardu, apžiūrėk šarvus ir užbaik grūdinimą, kitaip geriau kovoti be šarvų.“ — Taip apžiūrėkite ginklus prieš kiekvieną mūsų. Žiauri dalia teišsaugojusiojo vieną rankeną.

Ypačiai Džiaugiamės, kai plano didybė dengiama paprastumu. Įsidėmėkite, paprastumas turi patrauklios jėgos. Šitas magnetas atitinka naują namą.

Raguotas mąstymas neleidžia paukščiams pragysti, bet Mano žygis tikrai su daina,

2. Paklaus: koks jūsų dangus? Pasakykite — darbo ir kovos dangus. Iš darbo gimsta nenugalimumas, iš kovos — grožis.

Taip, jau šiandieną Pasakiau — Pats einu! Taigi Mano strėlės lekia į Mano Šalį ir margos atžalos laukia sodininkų.

Ant sienų Mano ženklai ir šnabždesyje Mano dvelkimas.

Tegu krūmai vešliai auga, lengviau praskleisti, negu pasodinti. Nieko nebijokite, Mūsų gėlės įvairios, bet Viešpačių balsu sutvarkysite.

Stebėkite, kaip apauga Mūsų laukas. Reikalingosios atžalos žalios, sausosios nukrinta ir pajuosta. Jau galima brėžti naujosios kovos žemėlapi. Didinsite dvasios kovojimo sritis ir užtepsite buvusio išdidumo kalnus.

Kaip Pasakiau — geriau su driskiais, negu su veidmainiais. Pratinkitės matyti dvasios ugnį akyse.

Frakas neteko kovojimo žvaigždės, kuri šviečia ant rudinių.

Lai šiandieną atsiminsime — darbo ir kovos dangus.

3. Greta bendramatiškumo reikia suprasti būtinumą. Taigi paskutinis bandymas bus būtinumo mėginimas, kitaip tariant, kiekvienas bandomasis turi pasakyti, ką laiko būtiniausiu. Pagal nedelsiamo atsakymo kokybę bus išmatuota jo sąmonė.

4. Naudingumo laipsnis gali keistis. Juk naudingumo laipsniai lygūs lapų skaičiui medyje.

Jeigu norime neatidėtinai Atėjimo, tai neatidėtinai reikia valyti kelius. Reikia įprasti ir dieną, ir naktį vykdyti Nurodymus ir persiimti Įstatais.

Nemėgstu kiekvienos šventeivybės. Tegu Spindulys apšviečia žygį. Kur Pasiūsiu Spindulį, jeigu vietoje skydo šlapias muslinas. Smūgiui svarbiausia neatidėtinumas ir rankos kietumas.

Kaip Aš siunčiu jums kiekvieną skydą, taip ir jūs naudokitės kiekvienu momentu. Juk ne dėl atlyginimo, ne iš baimės einate, bet dėl kosminio grožio supratimo.

5. Pasakysiu, dėl ko prasidėjo nesutarimas tarp Budos ir Devadatos. Devadata paklausė: „Nuo ko pradėti kiekvieną veiksmą?“ — Palaimintasis atsakė: „Nuo to, kas būtiniausia, nes kiekvienas akimirksnis turi savo būtinumą ir tatau vadinama veiksmo teisingumu.“

Devadata nenusileido: „Kaip susidaro būtinumo regimybė?“ — Palaimintasis atsakė: „Būtinumo siūlas pereina per visus pasaulius, bet jo nesupratusis pasiliks pavojingame tarpeklyje ir neapsaugotas nuo akmenų.“ — Taip negalėjo Devadata atskirti būtinumo ribos ir toji tamsa užstojo jam kelią.

Todėl narsus žirgas net kanopos galu junta, ant kurio akmens pirmiau stoti. Taip juntama paslankumo, bendramatiškumo ir būtinumo tvarka.

Daugelis Mūsų istorinių užrašų laikoma senovės įstatymdavių įrašais.

Dažnai net Kristaus arba Budos Vardas apsunkina priėmimo lengvumą, bet rašmenys ant nežinomo akmens lengviau patraukia nuoširdų dėmesį.

Argi reikia aiškinti, kad geriausias sekmuo, kai suliepsnoja dvasios kibirkštis. Todėl žinokite, kada geriau priminti Vardą arba naudingiau duoti Įsakymo esmę. Atsiminkite, kai būsite įvairiuose keliuose.

6. Štai mes pasiūsim septinius tarnus į turgų atnešti vynuogių. Ką Matau? Pirmasis pametė duotus pinigus.

Antrasis iškeitė juos į svaiginantį vyną. Trečiasis paslėpė. Ketvirtasis nepažino žalių vynuogių. Penktasis, mėgindamas ar prinokę, sutraiskė visą kekę. šeštasis įgudusiai atrinko, bet iš neatsargumo pastūmė ir išbarstė. Septintasis atnešė prinokusią kekę ir surado lapų jos papuošimui.

Taip septynetas perėjo vienu keliu ir vienu metu.

Naujojo Pasaulio Įstatus vykdykite. Atiduosime ir dvasią ir kūną, nes nebuvo gražesnio žygio. Tariu, gyvename sudėtingiausią jį metų. Įvykių refleksai grūdasi prie vartų.

Žinote, kaip lekia laivas ant bangos. Todėl teisybė ne gandas, bet dvasią maitinti reikia.

7. Apie magnetų padėjimą. Magnetą kala planetos evoliucijos projekciją. Magnetą rodo tikrumą. Magnetą tvirtina žmonijos kelią. Magnetą būna kelių rūšių: Arba nesuskaldytas vedančiosios planetos kūnas; arba kūno dalis, sujungta su kitomis dalimis; arba pašalinis daiktas, turįs ryšį su magnetu per prisilytėjimą.

Magnetą arba lieka nematomas, pritraukdamas įvykių eigą; arba yra sąmoningo veikimo centras; arba apšviečia jį radusį žmogų.

Galima matyti žmonijos istorijoje, kaip magnetų tinklas, tarytum kelrodės ugnys, suliepsnodavo.

Kaip gi veikia magnetas? Jisai erdvės idėjas per- kuria į veiksmą. Daug magnetų guli po miestų pagrindais. Daug buvo atrandama.

Deimantų simbolis meteore, pasiūstame iš erdvės, Kartoju, turi būti suprastas moksliskai.

Reikia sutelkti visas ryto ir vakaro minutes. Miesčioniškas gyvenimas pasibaigė, prasidėjo žygio aušra. Likimas pasiruošęs atsakyti už visas sunkenybes, bet priimkite.

Spindulys gali šviesti pro langą.

8. Savybė būti nematomam dažnai yra išganinga. Savybė būti tyliam dažnai yra išganinga. Savybė būti paslapčių saugotoju garbinga. Savybė būti vertam pasitikėjimo garbinga. Maldingo budėjimo galia yra ugdanti dvasią.

9. Tariu visus signalus reikia uždegti, ženklus reikia suprasti lengvai. Kiekvienam pašauktųjų Duosiu ženklų, bet reikia juos priimti. Galiu pasakyti, kaip kartais tekdavo imtis nepaprastų ženklų. Bet ne visada jais galima naudotis.

Priminsiu. Vieną kartą pavyko išgelbėti žmogų iš gaisro, bet jis neklausė ženklų ir todėl vis dėlto sulaužė koją.

Kitą kartą, gelbstint nuo pražūtingo parašo, teko, be dvasinio poveikio, griebtis tokios raumenų jėgos, jog ranka ilgam užtirpo. Gelbstint nuo pavojingo žvėries, teko nustumti nuo takelio. — Taigi nereikia versti imtis ypatingų poveikių ir reikia jautriai įsiklausyti į išganingus dvelkimus.

10. Reikia suteikti dvasinį pakilimą. Pas Mus Mokytoją gerbia veikdami. Pas Mus gyvena įstabia svajone. Pas Mus kelias nusėtas žygio pasagomis. Pas Mus viršum šėtrų spindi drąsos spinduliai. Pas Mus džiaugsmas būti apdegintu Tiesos liepsna. Pas Mus kelias patrigubintas, pailgintas.

Argi ne laimė veržtis prieš negyvą materiją ir dvasios ietimi uždegti kuriančiosios dvasios kibirkštis?

Mokytojas, Mokytojas, Mokytojas eina su Nurodymo strėle. Niekados nepriimčiau ramaus vandens paviršiaus, bet Priimsiu visą perkūną ir Mano ritiniai žaibais pakeis visatos skliautą. Paleisiu balandį žinianešiu, bet Nusileisiu Ereliu! —

Taip tegu kiekvienas Mano karys ruošia ginkluotę!

11. Jūs jau žinote apie du Akbaro karvedžius, pridėsime apie trečiąjį. Jis paklausė: „Kodėl — vėlai arba per anksti — smerkiama vienodai?“ — Ak- baras pasakė: „Mano drauge, nėra vienodų dydžių. Todėl, jeigu paankstinimas turi savyje atgodumo, tai jo vertė aukštesnė, nes vėlavimasis sujungtas tik su mirtimi. Paankstinimas yra teisiamas, vėlavimasis jau nuteistas.“

12. Mano Nurodymas — suprasti reikšmę to, kas vyksta. Kaip Aš pažadėjau šiandien duoti Nurodymą, taip ir jūs būkite pasiruošę veikti.

Jeigu Pamatysiu, kad reikia vykti kupriais — vykite!

Jeigu Pamatysiu, kad reikia skristi — skriskite!

Jeigu Pamatysiu, kad reikia plaukti — plaukite!

Jeigu Pamatysiu, kad reikia dingti į urvą — dinkite!

Jeigu Pamatysiu, kad reikia atvykti pusiaunaktį — atvykite!

Jeigu Pamatysiu, kad reikia suspėti ligi saulėtekio — suspėkite!

Jeigu Pamatysiu, kad reikia apdenkti Šventenybę skydu — apdenkite!

Jeigu Pamatysiu, kad reikia neužsnūsti — neužsnūskite!

Jeigu Pamatysiu, kad reikia Man patikėti — patikėkite!

Ir bus jūsų mantramas: „Padėsiu statyti Tavo Šalį Vardan Pasaulio Motinos ir Mano Tėvo!“

Sustiprinsime Savo Jėgą pasiruošimo ugnimi ir eisime per auksines smiltis, nes einame pas Viešpačius.

13. Geriau galite papasakoti apie Mano norą matyti visus darbe. Reikia įtempti aurą, ji negali augti kitaip.

Reikia aiškiai suprasti, kaip dangaus spinduliai nenaudingi, jeigu jie nesutikti nervų centrų emanacijos.

Sakiau jau apie liežuvio sustingimą ir apie sulaužytas rankas. Štai dangaus poveikio be

žemės atsakymo pasekmė.

14. Noriu matyti kooperaciją ne laiškuose ir ne įtikinėjimuose, bet veikime. Teisinga ne kalbėti apie meilę, bet parodyti veikimu. Teisinga panaikinti atsidavimo įtikinėjimą, jis pasireiškia veiksmu. Teisinga nekalbėti nereikalingų žodžių — jie reikalingi veikime. Apverktina, jeigu antpuolio metu kariai nutrauks grandinę ir pradės vadą įtikinėti dėl meilės. Iš tiesų bėga antpuolio laikas ir kiekvienas akmuo turi būti paimtas sėkmingu judėjimu. Paleiskite strėles įgudusiai.

Pasakiau pradžioje apie spindulių nenaudingumą, kai neatitinka emanacijos. Dėl nuovargio ir susidirginimo galima netekti reikalingos siuntos. Reikia mokėti viršum pojūčių prieiti prie Mūsų.

15. Štai nuo Kosminių schemų Grįšime prie akmenų nešimo ir ant kiekvieno Nubrėšime kryžiaus simbolį.

Priminsiu, kaip Buda išrinkdavo mokinius žygiui. Užsiėmimų metu, kai nuovargis jau apimdavo mokinius, Buda pateikdavo netikėčiausią klausimą ir laukdavo greičiausio atsakymo. Arba, pastatęs paprasčiausią daiktą, siūlydavo jį aprašyti ne daugiau, kaip trimis žodžiais arba ne mažiau, kaip šimtu puslapių. Arba, pastatęs mokinį prieš uždaras duris, klausdavo, kuo jas atidarysi? Arba siūsdavo muzikantus po langu ir liepdavo giedoti himnus, visiškai priešingų turinių. Arba, pastebėjęs įkyrią musę, siūlydavo mokiniui kartoti žodžius, netikėtai pasakytus. Arba, praeidamas pro mokinius, klausdavo — kiek praėjo? Arba, pastebėjęs gyvulių ar gamtos reiškinių baimę, statydavo sąlygą nugalėti. Taip galingasis liūtas grūdindavo dvasios asmenis. Įsidėmėkite ir taikinkite!

16. Galima apreikšti Naujosios aušros Ušasą. Jau Šviesos jėga sudegina tamsą. M.*.— nepajudinamoji Dvasia. Mano Dvasia žino, kaip kalama galybė. Siūlau nesimelsti Man, bet šauktis Manęs. Ir Mano Ranka neužtruks pasirodyti mūsų metu.

Kaip Mes perėjome per dykumas? Kaip Mes mokėjome išvengti juodųjų strėlių? Kaip Mes galėjome prajodinėti nemokytus žirgus? Kaip Mes galėjome miegoti su išdaviku po viena šėtra? Kaip Mes galėjome sustiprinti Mūsų likimą prieš aštuotės ugnį? Kaip Mes galėjome pereiti srovės akmenis? Kaip Mes galėjome rasti kelią nakties migloje? Kaip Mes galėjome suvokti nesuprantamus norus? Kaip Mes galėjome pažinti gyvenimo taką? — Iš tiesų dvasios budėjimu.

Kiekvieną minutę Mes pasiruošę paduoti gyvenimo duoną tam, kas pasirinks tą patį dvasios budėjimo taką.

Mano Spindulys gali apšviesti dvasios veiksmus.

Mano Spindulio klauso būtybės, apsigaubusios apsaugojamuoju drąsos purpuru. Ten, kur dulkėti bijojimo pelėšiai, ten spindulio kalavijas virsta rykšte.

17. Žinokite, kaip būna sunku pasiekti žmonių širdis. Dvasia neprasiveržia ir apvalkalas storėja. Kaip gi sveikinti tuos, kurie, tarytum erelis, dairosi ir kam ateities migla panaši į šviesų veidrodį.

Nors kovos įvykiai yra dideli, bet vieną Galiu pažadėti ištikimiesiems — kiekvienoje padėtyje Apsaugosime jų vertingumą. Tas priešiškas sroves Paversime į naudą.

Nurodymas Mano kariams nekartojamas dusyk. Geriau statykime Mūsų kelius, nužymėję galimybes.

Nebijokime, jeigu šitos galimybės iš pirmo žvilgsnio per daug išmėtytos. Veja neauga iš karto, bet laimė todėl, kad Matau jaunas galvas, vertas nusilpusioms stygomis priimti.

Jūs turite pasitikėti Nežinomaisiais ir Nematomaisiais.

18. Kai žmonės išvažiuoja jie jaučia dvejopai: arba, kad jie ilgai gyveno toje vietoje, vadinasi jų aura lyg priaugo prie daiktų. Arba žmonės jaučia, kaip pasibaigė viskas aplink juos, vadinasi aura banguoja besiverždama.

Labai svarbu skirti tuos du žmonių tipus. Dažnai pagal išorinį požymį galima spręsti apie patį svarbiausią padalinimą.

Kas gi Mano žmonės? Tie, kurie nejaučia savo namų vietos. Tie, kurie neatsimena daiktų brangumo. Kurie mėgsta eiti į kalną. Kurie mėgsta paukščių čiulbėjimą. Kurie vertina ryto valandos orą. Kurie veikimą gerbia daugiau, negu laiką. Kurie gėles supranta. Kurie parodo bebaimiškumą, nepastebėdami jo. Kurie šnekų nemėgsta. Kurie vertina grožio džiaugsmo apraišką. Kurie supranta gyvenimą už regimybės ribų. Kurie jaučia, kada galima imti Amritos dalį. Kurie skuba išpildyti pranašystę. Tie Mano žmonės gali tą Mano Galią naudoti.

Kaip Karalius Viesulų šalyje Galiu jiems pasiūsti rasos lašą nuo Elgario medžio, kuris atveria ateities gyvenimą.

19. Pasakysiu, kaip vadas pasiekė vieną didžiausių pergalių. Jis uždegė tyrus užpakalyje savo kariuomenės ir davė tūkstantį žirgų belaisviams, kad gelbėtūsi. Jie siaubo pagauti ėmė lėkti pas priešininką ir pasėjo baimę. Įkandin jų lėkė ordos ir, nematydamos kitos išeities, greičiau už liepsną sugniuždė priešą.

Neprotingasis vadas uždega gaisrą užpakalyje prieš, bet išmintingasis uždega ugnį užpakalyje savųjų.

Taigi ir kai ėjo pirmieji Azijos keleiviai, jie paskui save sunaikindavo tiltus ir persikėlimo priemones, kad neateitų į galvą atsitraukti.

Yra Rytų mįslė — „Pasakyk, kas mėgsta būti palaidotas?“ — Atsakymas — „grūdas.“

Kaip tik plano grūdas turi gulėti po žeme, bet kai jis pradės gyventi, jis auga tikrai aukštyn.

Mokytojas mato naujas galimybes ir tyrų gaisras varo raitelius viena kryptimi.

20. Tarp apdulėjusių sauluočių iškyla Dangiškojo Purpuro lėlija. Geriau gyventi šalia Dangiškosios Gėlės, nes žemės gėlės — vienintelis gyvas ryšys žemės su dangumi.

Į žiedų dulkių kūrimą lyg nusėda pranos kristalai. Nejuokaujant galima pasakyti, kad į gėles nusileidžia dangus žemėn. Jeigu atimti iš žemės gėles, tai išnyktų pusė gyvastingumo. Taip pat svarbus sniegas, ir snieguoti kalnai stovi, kaip išganymo švyturiai

III

1. Kada dydis auga, tada grindys ir lubos braška. Labai sunku žmonėms suprasti skirtumą tarp — gali ar bus. Atrodo jiems, kad jeigu gali būti, tai ir bus. Bet kur gi žygis ir noras pereiti visas sienas?

2. Įsivaizduokime žemę, pripildytą bevielių stočių. Tačiau tik nedaugelis bus aukštos įtampos. Tikrai jos duos kryptį planetos gyvenimui. Lygiai taip pat yra aukštos įtampos dvasios, prikrovusios savo akumulatorius ankstyvesniuose atėjimuose. Jų skirtingas bruožas bus tvirtas supratimas, kad vidaus Aš nepraskiedžiamas — iš to gimsta aukštesnės laisvės supratimas. Ir prie didelės įtampos stoties prisijungia tinklas smulkių stočių, priimančių jos nuolatines bangas. Taip aukštos įtampos dvasia maitina aplinkumą ir yra panaši į vienišą bokštą, viešpataujantį erdvėje. Todėl žmonės nuo mažens patraukiami prie tokių magnetų, net apsunkindami juos.

Žygis nėra atsisakymas, bet yra talpinimas ir judėjimas.

Taip, kada Sakiau — atsisakiusis, reikia suprasti įtalpinusis. Neįmanoma. Įsivaizduoti atsisakymo esmės, nes greta įsimeta draudimas, bet talpinimas parodo sąmoningą supratimą.

Kaip gi Valdovė atsisakė pasaulių? — Nes Jinai aprėpė ateities sandaro didybę ir tada niekas negali sustabdyti dvasios augimo.

Ištikimumas — aukštos įtampos dvasios savybė ir aprėpimo buvimas padaro tikrąjį žygį džiaugsmingu gavimu. Taip gali išsivystyti žygis, nes šviesus gavimas sukelia paskui save kitą.

Teisingai vaizduodavo darbžygius plaukiančius, taip pasaulinės energijos banga neša įstojusius į jos srovę.

Vėl reikia atsiminti grasinimo ir susirūpinimo skirtumą.

Kai Aš įspėjau vieną garsų raitininką išmokti, jojant šuoliais, nušokti nuo žirgo, jis tai laikė priešingu jo stepių šalies papročiams. Tačiau kai įsiutęs arklys užnešė jį ant kranto skardžio, teko neįgudusiai nušokti ir likti šlubam.

Bet lengva per ištikimybę prisijungti prie pasaulinės bangos. Tiktai į džiaugsmą Veržiamės.

3. Veržkitės į ateitį pro šalį dabarties suodžių.

4. Mokėkite — reikia ne griauti, bet sutelkti geriausią kantrybę.

Siaubinga matyti, kaip mažas skaičius tų, kurie eis pašaukus, aplenkdami atsikalbinėjimus ir nusiskundimus. Galima duoti žmonėms tai, kas vertingiausia, bet šaukimo valandą jie pamirš visa, kas jau gauta.

Kaip gi galima galvoti apie naująjį pasaulį, kai senasis jų neįsisąmonintas! Ežys turi daug spyglių, bet dėl jų jis karaliumi nebus.

Nurodytoji Mūsų pagalba gali pražydyti, kai priėmė tie, kuriems pasiūsta. Mes džiaugiamės, kai Ranka neatstumta.

5. Negyvenkite iš piniginių pajamų. Tas pelnas yra nešvarus.

Geriausias gėrybių perkėlimas keičiant daiktus arba kraštutiniu atveju galima leisti keisti į pinigus, betarpiškai naudojamus.

Nebūkite nepatenkinti, jei bent tik patys savimi. Neduokite daryti kitiems to, ką galite atlikti patys — tuo panaikinsite tarnų vergiją. Nekartokite dukart, ką galite pasakyti vieną kartą. Nevaikščiokite vienu keliu, nes net slenkščio akmuo sudils. Neplaukite, kur reikia skristi. Neatsigręžkite, kur reikia skubėti. Neplėšykite burnos piktžodžiovimu, kur reikia tylint praeiti. Ne spinduliais apsidenkite, bet žygio plienu. Ne balnas reikalingas, kur sparnai auga. Ne kumštis, bet kūjis vinį įkala. Ne lankas, bet strėlė pasieks tikslą. Ne Manuoju Viešpačiu, bet Tavuoju. Ne riba užsitverki- te, bet minties ugnimi.

6. Galvokite, kad niekas nepriklauso jums, tuo lengviau nepakenksite daiktui. Galvokite, kaip geriau pagražinti kiekvieną vietą, tuo tikriau apsisaugosite nuo šiukšlių. Galvokite, kaip kiekvienas naujas daiktas turi būti geresnis už seną, tuo sutvirtinsite kopimo laiptus. Galvokite, kaip gražus rytojus, tuo išmoksite leisti priekin. Galvokite, kaip žiaurus gyvulių buvimas, tuo pradėsite gailėti žemesniųjų. Galvokite, kaip maža žemė, tuo pagerinsite santykiavimų supratimą. Galvokite, kaip raudona saulė, slėpdamasi už žemės sferos, tuo susilaikysite nuo susidirginimo. Galvokite, kaip balti karveliai spindulio šviesoje, tuo sutvirtinsite viltį. Galvokite, kaip mėlynas dangus, tuo priartėsite prie amžinybės. Galvokite, kaip juoda migla, tuo susilaikysite nuo pasitraukimo šalčio. Galvokite drąsingai apie Aukštuosius Veidus, tuo nubrėšite vienybės liniją. Galvokite, kokia laimė eiti planetos pluta, prisotinant ją dvasios supratimu. Galvokite, kokia laimė praeiti žvaigždynų spinduliuose, būnant dešimčių tūkstančių metų spinduliu centru.

Galvokite apie Mūsų nenuilstamai Vedančią Ranką, tuo ištiesite gyvenimo siūlą.

7. Kai kas nors užstos kelią, pasitrauk tylėdamas, jeigu žinai savo kelią. Kai reikia surasti nakvynę, turėk gerą žinią šeimnininkui. Kai ateis išėjimo valanda, turėk linkėjimą pasilikusiems, jeigu platus tavo kelias. Kai pražydės medis prie kelio, nelaužyk jo, gal būt jis suteiks džiaugsmo iš paskos einančiam. Kai girdi pasveikinimo šaukimą, nepasūdyk jo. Kai girdi čiulbantį paukštį, nepurtyk medžio. Kai matai ateinančius vaikus, pasakyk — mes laukėme jūsų. Kai skubi pietų, ženk sausais akmenimis. Kai manai pasilsėti, sutvirtink minties būtį. Kai priimi tai, kas malonu, nežymėk į savo užrašų knygą. Kai galvoji apie įžeidimą, apsidairyk, kur šiukšlės ant grindų.

8. „Geriau priimti reikalingą raštą, negu slėptis nuo pasiūstojo. Geriau ryškiai nedažyti vartų į dulkėtą kelią. Geriau įleisti žirgą į daržą, negu paleisti ant akmenų. Geriau atleisti policininkui, negu bylinėtis su nuovados viršininku. Geriau atiduoti morką, negu netekti žirnių.

Geriau užmigti ant lentos, negu ant skruzdėlyno. Geriau gauti protingų papeikimų, negu šypsotis dėl sirupo. Geriau draugauti su asilu, negu klausyti lapės. Geriau pašaukti gydytoją, negu įleisti demono kraujo. Geriau gąsdintis praeities kankinimais, negu abejoti ateitimi. Geriau teisti rytą ir atleisti vakare. Geriau galvoti dieną ir skraidyti naktį.“ — Taip pasakyta knygoje „Sapnų perlas“, rašytoje Kinuose.

9. Naujų gyvenimo galimybių mokslas patraukia praktiškas galvas. Ir kai reiškinys bus galimas, jis bus priimtas, kaip fotografija nuotolyje. Malonu numanyti, kaip du pasauliai susijungs žmonijos akyse. Dvasios švarumo sąlyga bus pažinta, kaip materialinio gyvenimo supratimas. Ir vėl, kaip senoviškiausiais žynių laikais, bet tautai pritaikant, sužibės pažinimo ugnis. Svarbiausia, reikia pasiekti regimosios gamtos jėgų ir Neregimųjų Šaltinių Galios pusiausvyros.

Galima lengvai suderinti regimojo mokslo aparatą su Aukštojo Pasaulio laidais. Pavyzdžiui — girdėjimas lengvai bus suprastas, kaip bevielės telefonas, kuris greitai bus nustatytas. Bet kaip tik tada atkreips dėmesį į įvairių pranešimų kokybę ir, lygindami tarpininko ypatybes, supras dvasingumo praktiškumą.

Kaip fotografija niekad nepakeis kūrybos, taip niekada fizinis aparatas nepakeis dvasingumo.

Galima susekti ypatingą fenomenų žalingumą, nes prievarta sujauktos materijos išsikrovimas sudaro besiblaškančių elektronų nepakenčiamą atmosferą. Niekas taip nepažeidžia organizmo, kaip nereikalingi fenomenai.

10. Aš džiaugiuosi matydamas kaip tautos gėrybės praregėjimų žaibai blykčioja jūsų mintyse. Reikia mesti į erdvę tas mintis. Kad taip kiekvieną dieną skirti pusvalandį ateičiai! Tikrąjį Mūsų pasveikinimą gaus jūsų sumanymų ugniakuras.

Tegu pražūva apyvokos daiktai, bet tegu ateities Šalis apsidengia minties kūnu.

Kas gi švariau apiplaus dvasią, jei ne mintys dėl kitų gėrybės?

Kas gi geriau užgrūdins tvirtumo šarvus, jei ne noras kitus nuvesti į šviesą? Kas gi išaus geriausią šypsena, jei ne įsisąmoninimas patį paskutinį kūdikį matyti besijuokiantį? Taigi Prašau galvoti apie ateitį. Kiekvieną dieną dėti perlą į Pasaulio Motinos karolius. Taigi trumpai ir be prasimanymų galvokite, kaip pagražinti pasaulio židinį.

Nereikia lyginti su praeitimi, nes praeities raukšlė paprastai yra klaidos lizdas. Galima plaukti pro šalį svetimų krantų, grožėtis reikia tiktai pasauliu šviesos, suteiktos visiems, kas gyvena. Šviesa yra geriausias tiltas tarp matomojo ir Neregimojo.

Kada ne prie vakaro ugnies, bet Saulės spindėjime galima mąstyti apie ateitį, tada pranos ramos lašai apšviečia mąstančiąją kaktą.

11. Tegu naujosios šalys taip pat supras švarios širdies kreipimosi galią. Tegu supras — minčių melagingumas yra kliūtis dvasios kreipimosi pa- siekai.

Pasakykite visiems, kas galvoja būti su Mumis, kad dabotų mintį. Žygis kuriamas švirių minčių. Joks parodytas veiksmas neduos vaisiaus, jeigu jis nėra iškeltas vaivorykštinės minties sparnų.

Suprantu, kaip sunku gaudyti mąstymo blusas, todėl Kartoju — vėdinkite smegenų vingius, kad mažieji šokliai neturėtų progos įkurdinti savo įpėdinių. Gauruoto mąstymo dovana pagimdo mažuosius vabzdžius ir atkerta geriausius kelius. Dėl kūno vabzdžių žmogaus vengiama, kaip gi dvasios vabzdžiai turi atstumti!

i

Kada mintys teka plačiai, tada net nemaloni jų kryptis gali nebūti galutinai žalinga. Tačiau kada

mąstymas panašus į pelkių vandens lašo turinį, tada nėra galimybės parodyti Naujojo Pasaulio veido.

Reikia sustiprinti mąstymą, reikia tvirtai įsidėmėti keturias duotąsias taisykles. Reikia atsiminti, reikia išvengti painių minčių.

Labai Prašau pabrėžti dangaus gražumą ir surišti jį su mintimis apie ateitį.

12. Galima sužinoti tautų terminus pagal religijos supratimo bangas. Ten, kur matomas netikėjimas, ten jau arti Dievo pjūtis. Bet kur veidmainingas puikumas, ten kardas paruoštas. Sauliaus pavyzdys bus pamokymas.

Dabar, metinės šventės dieną Mes suprantame, kaip didžiausias valkata driskius gali atlikti žygį ir kaip chitonas gali dengti dvokiančias opas. Taip matome naują pasaulio suskirstymą. Galima daug ką atleisti driskiams, bet auksinių rūmų aklumas negali nusverti teisingumo lėkštės.

13. Užsirašykite legendą — jau Sakiau, kad kalbą suprasti galima vidaus sąmone. Šitoji savybė buvo pranešta per aukštą vaidilutę ir davė puikių pasekmių. Tolimų šalių pasiuntiniai kalbėdavo jai savo kalba ir ji suprasdavo juos. Susidarė padavimas apie amžinąją kalbą.

Bet žmonės panorėjo miniomis įsitikinti dėl supratimo.

Buvo atvesta daug svetimšalių ir vaidilutė buvo nuvesta iš aštuntojo aukšto, nežiūrint protestų. Bet

nieko nebuvo žmonėms parodyta ir svetimšaliai bergždžiai kartojo savo kalbas. Taip buvo pražudyta viena geriausių galimybių.

Bet ją bus galima pritaikinti, tiriant auros kokybę, nes tai yra gėrybės ir antkryčio tiltas.

Net gimtosios kalbos supratimo galybė priklauso ne nuo ausies, bet nuo kitų centrų lytėjimo per aurą. Todėl geriau pasakyti supratau, negu išgirdau.

Todėl auros klausimas ne tiek svarbus spalva, kiek vidaus įtampa.

14. Mano Ranka nenuils vedusi, taip pat ir jūs eikite — kiekvienas visa jėga. Teisinga panaudoti jėgą ten, kur sunku, nes visa, kas lengva, yra ne- bendramatiška ateičiai.

Ką sako motina sūnui prieš išžygiuojant? — „Nesiduok skriaudžiamas.“ — Taip ir Mano kariai supras, kaip kovoti pavieniui.

Tegul rato grandinė tiktai palengvina, bet atgodumas bandomas vienatve.

15. Retai mes teikiame pirmenybę vandens keliams. Vandens stichija priešinga kalnų magnetizmui. Žaibų strėlės perskrodžia vandenį be priaugimo pasekmių. Mes gi stengiamės izoliuoti kiekvieną srovę.

Metalamis suteikiama pirmenybė ne pagal vertingumą, bet pagal pasipriešinimą. Nereikia turėti varinių daiktų. Senovėje žinojo kaip bronzą naudingesnė. Taip pat cinko daugiau neturi būti apyvokoje. Ne tiktai prisilytėjimo antkrytis, bet metalo kanalas sukelia ligą, todėl reikia panaikinti varinius pinigus, geriau smulkiausi sidabriniai.

Nusikalstamą spekuliaciją reikia griežtai persekioti, nes žemė serga spekuliacija. Kiekviena epocha turi savo ligą — dabar spekuliacijų liga. Nereikia manyti, kad žmonija visada sirgo ta liga. Bet ji yra esminės permainos žymė, nes laipsniškai praeiti negali ir reikalingas evoliucijos paroksizmas, kad nugalėtų antkrytį.

IV.

1. Malda yra amžinybės įsisąmoninimas. Maldoje glūdi: grožis, meilė, drįsimas, drąsa, savęs atsižadėjimas, patvarumas, veržimasis. Bet jeigu maldoje glūdi prietaringumas, baimė ir abejojimas, tai toksai užkeikimas priklauso fetišizmo laikams.

Kaip gi reikia melstis? Galima leisti valandas besiveržiant, bet yra žaibiška malda. Tada be žodžių akies mirksniu žmogus įstato save į visos grandinės į Begalybę tolydumą.

Pasiryždamas susijungti su Begalybe, žmogus lyg įkvepia eterio emanacijų ir be kartojų mechanikos gauna geriausią srovės sujungimą. Taigi tylėdami, negaišdami laiko, galime gauti

atgaivinimo srovę.

Tiktai išvystytas dvasingumas gali vieninteliu atodūsiu pakelti žmogaus sąmonę. Bet Mes turime teigti apie maldą, nes apie ją bus klausinėjama.

Nereikia užkeikimų, nereikia išmaldavimų, nereikia nusižeminimo dulkių, nereikia grasinimų, nes pasikeliamo į tolimuosius pasaulius, į galimybių ir žinojimų saugyklas. Jaučiame, kad jos mums paskirtos ir išdrįsę prisilytime.

Taip supraskite Įsakymą: „Nesimelskite visaip, bet dvasioj e.“

2. Jeigu pradėsime skaidyti materiją, mes pamatysime, kaip atpalaiduoti atomai ims skirstytis pagal jų pagrindinį toną ir, išeidami į eterį, sudaro vaivorykštę, kuri skamba sferų muzika.

Jeigu visa planeta skaidoma, tai žinoma sekmuo — bus vaivorykštė. Galima tai stebėti kiekviename matomosios materijos susiskaidyme.

Mūsų Spindulys siunčia nuvalytų atomų miriadus, kurie apgaubia žmogų, jeigu greta jo nėra astralinio viesulo. Tai dvasios ramybės pagrindas, kitaip karmos likučiai užstoja siuntinio turinį.

Ir žemosios dvasios ardo spindulį, lyg beždžionės, draskančios brangų audinį be jokios naudos, nes materijos atomai netinkami besiblaškantiems apvalkalams.

Reikia tai atsiminti, sujungiant maldoje dvasią su Begalybe.

3. Dabar tiktai įsidėmėkite, kad pavojaus atveju, jūs turite apjuosti save asmeninio nepažeidžiamumo supratimu ir po to siųsti sąmonę pasitikti Mano Spindulio.

Mintimis vaizduotis, kaip jūsų kibirkštis lekia į Mano srovę. Toks savitarpiškumas sustiprina srovę ir yra geras pavargus. Kelyje gali būti įvairių atsitiktinumų, kai savitarpiška srovė ypačiai naudinga. Geriau stiprinti kiekvieną galimybę.

4. Spaudžiamas ir grasinamas Akbaras sakė savo vadams: „Juo mažiau banguoja medžiagos, juo aiškesnis viršūnių atspindys.“ Apžiūrėjęs kariuomenę Akbaras pasakė: — „Ketvirtoji dalis atlikta, mačiau sočius žmones, — likusias pamatysime po kaitrios dienos, po lietingos dienos, po nemiegotos nakties.“

5. Dabar, jeigu paklaus: „Ar pripažįstate Astrologiją?“ — Atsakykite: „Argi jūs neigiate mediciną?“ —

Jeigu paklaus: „Ar teigiate dvasios gyvenimą?“ — Atsakykite: — „Argi jūs neigiate materijos vystymąsi?“ —

Jeigu paklaus: „Kodėl rūpinatės sutrūnijusiais Mokytojais?“ — Atsakykite: — „Argi mokslas jums dar nepasiekiamas?“ —

Jeigu paklaus: „Rodos jūs neatsisakote skaityti pergamentų?“ — Atsakykite: — „Suvaikščiokite į mokyklą, pakalbėsime paskui.“ —

%

Jeigu paklaus: „Kaip jūs įsivaizduojate pasaulėkūrą?“ — Atsakykite: — „Kaip vandens lašą.“ —

Jeigu paklaus: „Kodėl patys Mokytoją pripažindavote?“ — Atsakykite: — „Nes Jis Patsai kreipėsi į mus žinojimo išvystymui.“ —

6. Nurodysiu visuotinės gėrybės ieškančiųjų savybes. — Pirmoji — veržimosi pastovumas. Antroji — talpinimo sugebėjimas, nes blogas neigiantysis komunistas, bet ieškantysis teisybės yra vertas visuotinės gėrybės. Trečioji — mokėjimas darbuotis, nes daugelis nežino laiko vertingumo. Ketvirtoji — noras pagelbėti be prietarų ir pasisavinimo. Penktoji — atsisakymas nuo nuosavybės ir priėmimas apsaugai kitų žmonių kūrybos vaisių. Šeštoji — baimės išvijimas. Septintoji — tamsoje parodyti budėjimą. Taip reikia pasakyti tiems, kurie, baimės apimti, dengiasi neigimu.

Reikia nurodyti, kad milijonai žmonių laukia vartų atvėrimo. Sunkumo pančių negalima

pakeisti bijojimo grandinėmis. Galima palyginti bijojimą su raupsais, abu padengia žmogų šlykštumo šerkšnu.

Pilka pažeminimo prieblanda sudarė gauruotą gyvenimo supratimą. Dabar jis turi baigtis perkūnijoje ir audroje.

7. Jokia aiškiaregystė neprilygsta dvasios žinojimui. Tiesa gali ateiti per šitą žinojimą. Laiko reikalų supratimas eina tik šituo keliu.

Pranašų ekstazė aplenkia laiko ir vietos tikslumą, bet dvasios žinojimas numato įvykio kokybę. Ir dvasios žinojimo kelias žydi be matomų žymių, bet yra pagrįstas centrų atvėrimu.

Žyniai dvasios žinojimą laikydavo aukščiausiu pasireiškimu, nes jis negalėdavo būti pasiektas jokiais kūno pratimais, bet susiklostydavo ankstyvesniųjų gyvenimų sluoksniais. Todėl dvasios žinojimo priežiūra išreiškiama ne pratimais, bet tiktai maitinančių nervus indų gyvenimo sąlygų pagerinimu. Daugiausiai dėmesį reikia atkreipti į kraujo spaudimą, nes, kai nervai sugeria baltųjų kraujo kūnelių emanacijas, tada priešingoji poliarizacija ypatingai sukyla.

8. Dar paklaus — „Kas didesnis, Kristus ar Buda?“ — Atsakykite — „Neįmanoma išmatuoti tolimųjų pasaulių. Galime tiktai žavėtis jų spindėjimu.“ Kristaus spindulys taip pat maitina žemę, kaip ir Budos vaivorykštė teikia gyvenimo dėsnio sutvirtinimą.

Naujasis Pasaulis parodys drąsaus pažinimo teigimą. Ten Mokytojų Paveikslai įeis į gyvenimą, kaip Draugai. Mokytojų Nurodymas bus mėgiamųjų knygų lentynoje.

Reikia pinigų panaikinimo metu pakeisti jų valdžią dvasios pagalbos teigimu.

Žinojimas, pagaliau, turi moksliskai pastatyti veržimosi į dvasią tiltą.

Gėdingas Psichinių Tyrinėjimų Draugijų buvimas turi būti pakeistas drąsiau »ir teisingu sprendimu.

Kaipgi galima sėdėti su šventėivomis ir melagiais, puikiai saugojančiais savo kišenę!

Žygis turi būti parodytas ir išlaisvintas nuo prietarų dulkių.

Argi galima padoriam žmogui užsiimti žygiu? Jam neužtenka ant krūtinės vietos sutalpinti visus žmonių apdovanojimus. Jis nežino, kaip aprėpti visus senelių papročius. Bet paprotys daro įprastą. Todėl Prašau pažvelgti į dangų, lyg pirmą kartą.

Prašau pasibaisėti miestų šiukšlėmis, lyg pirmą kartą.

Prašau pamąstyti apie Kristų ir Budą, lyg pirmą kartą.

Prašau pažiūrėti į save, lyg pirmą kartą.

Prašau įsivaizduoti Naująjį Pasaulį, lyg pirmą kartą.

Mažiausia praėjusios dienos nuosavybės šiukšlėlė, kaip girkos ant kaklo.

9. Netikėtumas — paslankumo brolis. Paslankumas — žygio brolis. Žygis — pergales brolis. Nes kiekvienas žygis turi savyje pergalę, gal būt neregimą, bet judinančią galias erdves.

10. Kas nukenčia visų daugiausia? Žinoma, bendramatiškumas!

Tiek Kalbėjau apie jį, bet reikia vėl prie senojo pėdsako grįžti. Net nedaugelis, kurie jaučia bendramatiškumo reikšmę, atsimenta jį tiktai kažkokiais ypatingais atvejais. Kada skęsti, tada geriausios taisyklės prisimena. Kur kas svarbiau atsimiti jas gyvenime, apyvokoje. Pačios mažosios mintys bus nušluotos teisingo sprendimo viesulo. Gera ar bloga, naudinga ar žalinga — savaime atsiskirs, nes ten, kur dideli medžiai, nematomi krūmai.

Jeigu padėtume pastangų pakeisti dulkėtus rūpesčius į gražų žygį, tai iš karto erškėčių kerai pavirs stiebu giria. Kada mintį galima perkelti prie stebuklų ribos, tada nekalbėsime ilgai apie kiaurą padą.

Labai Patariu panaikinti apkalbas, juk visa pusė dienos bus laisva. Pasiliks vienišas kavos puodelis ar alaus stiklinė. Valgymo laikas turi būti sutrumpintas, kad išsaugojus žmogaus pavidalą. Nėra blogesnio nebendramatiškumo, kaip tauškėti prie stalo niekus. Nėra blogesnio nebendramatiškumo, kaip šmeižti smulkiais akmenėliais. Nėra blogesnio

nebendramatiškumo, kaip atidėti šaukiantį veiksma. Nėra blogesnio nebendramatiškumo, kaip įsižeisti lyg kad smulkus prekybininkas. Nėra blogesnio nebendramatiškumo, kaip atsipalaiduoti nuo atsakomybės. Nėra blogesnio nebendramatiškumo, kaip paliauti mąščius apie grožį. Bendramatiškūmas yra panašus į koloną, laikančią namą.

Mes rūpinamės patalpos nudažymu, argi sugriausime Skliauto stulpą? Pagrindinai išmokite bendramatiškumą.

11. Jeigu bendramatiškumas neišlaikytas, griūva ir ryžtumas. Mūsų ryžtumas iki paskutinės ribos.

Ne tas ryžtumas, kuris vyksta patogiai ir atitinka asmeniškų įpročius. Ne tas ryžtumas, kuris naudingas kūnui. — Mūsų ryžtumas apsuptas dvasios ribomis. Todėl negalima užkirsti Mūsų veržimosi. Kovotojai ir rinkėjai eina Mūsų ryžtumu.

Jeigu baikštumas trukdo, tai geriau sudeginti pereitus tiltus. Jeigu šykštumas trukdo, tai geriau nusviesti piniginę už sekančiosios upės. Jeigu bukaprotybė trukdo, tai geriau leisti žirgus pačius eiti. Jeigu kerštingumas trukdo, tai geriau pakabinti priešo iškamšą tarp žirgo ausų. Ryžtumui padėti gali tiktai grožis. Tada galvoti apie piniginę ir apie priešą atrodys vaikiška užgaida.

Kaip magneto vidurys traukia į save, taip pagrindinė ryžtumo kokybė — nenugalimumas. Žinoma, ryžtumo nenugalimumas įtikina ir yra tikra tikrųjų misterijų sąlyga. Misterija turi būti laikoma gyvenimą vedančiu veiksmu. Taip Mūsų ryžtumas susietas su vedančia sąvoka. Pritaikinkite ryžtumą.

12. Ryžtumas sąlygoja okultinių ribų dėsnį.

Net akmuo, vidaus ugnies išryškiniui, skeliamas briaunomis. Taip pat kelias į Šviesą dalomas ryškiomis linijomis. Žinoma, vietoje briaunos visada galima sudaryti smulkių skaidinių byrėjimą, bet tai apverktina.

Protingas kelias suskyla į dalis — apie tūkstantį dienų kiekvienoje. Šitie trimečiai, išore panašūs, visiškai skirtingi pagal dvasinės sąmonės kokybes. Juo griežtesnė linija, juo planingesnis kelias.

Paprastai pirmieji trimečio metai yra paruošiamieji, antrieji veikimo, tretieji jau neaiškiai slegiantis prieangis

Pradėkime naująją ribą. Galima ją pavadinti — „žeminis benamiškumas.“ Reikia atmesti visus buvusius samprotavimus ir mestis į begalinės tylos dykumą, kur perkūnijos ir viesulai apipins spindinčia bonia. .

Perkūnijų metu pasirodys naujasis audinys. Tebūnie busimoji linija pavadinta Šviesą Teikiančiąja— taip ją statysime.

Drąsingai pasuksime žirgus į dykumos rūką. Benamiško vaikščiojimo principas turi būti išeitas. Panašiai vaikščiodavo visi ieškojusieji.

Galima sveikinti šitą ribą, kada šalių sienos išnyksta.

13. Apie okultinę žmogžudystę. Neregimų žmogžudysčių nepalyginamai daugiau, negu kruvinųjų. Iš neapykantos, iš tamsuoliškumo, iš baimės žmonės sėja apnuodytas strėles, kurių jėga būna didelė. Viena geriausių apsigynimo priemonių yra okultinio rato supratimas. Tačiau geriausi vaistai turi būti priimami pagal tikslus nurodymus.

Rato galybė taip didelė, kad net žvaigždžių ženklai gali būti pakeisti. Yra žinoma, kad ratas pakeisdavo mirtį ir ligą.

Rato reikšmės reiškinys turi būti saugomas, kaip kiekvienas suderintas instrumentas. Negalima pamiršti, kad kiekvienas veiksmas tarp rato narių turi būti apdairus. Kiekviena nauda gali pavirsti į žalą, jeigu leisime akmenų mėtymą į brolių daržus.

Ir kaip galite žinoti, kur pataikys neprotingai mestas akmuo? Dažnai aurų stovis nuneša akmenį toliau ir užuot į koją, jis pataikys į smilkinį.

Todėl būtina akmenis išimti iš apyvartos ir visomis jėgomis saugoti rato brangenybę — Aš įspėjau.

14. Veikimo kokybės. Jeigu veikimas mažas, tai jis reikalingas įvairių pagamintų daiktų pagalbos. O kai veikimas būva didis, jis nereikalingas žeminių daiktų. Tai pirmas bandomasis veikimo akmuo.

Kai magas kalba apie ištisą vaistinę, vadinasi jo veikimas yra labai mažo plano.

Antroji veikimo kokybė — jo paslankumas. Lyg pirminės materijos viesulas, tikrasis veikimas turi virpėti galimybėmis. Tiktai polėkis gali atbaigti šviečiančiąją išreikštą mintį.

Trečioji veikimo kokybė — jo netikėtumas. Kiekvienas, nustebinęs protus, veiksmas buvo netikėto mąstymo kelio sekmuo.

Ketvirtoji veikimo kokybė — jo nepagaunamumas. Tiktai šita savybė gina veikimą nuo pražūtingų užpuolimų.

Penktoji veikimo kokybė — jo įtikinamumas. Kaip kiekvienas žaibas susieja Mūsų sąmonę su Kosmosu, taip pat kiekvienas veiksmas turi parblokti, kaip kardo švytravimas.

Šeštoji veikimo kokybė — jo teisėtumas. Tiktai pasaulio evoliucijos pagrindų supratimas iškels veikimą anapus netikrumo.

Septintoji veikimo kokybė — jo švarus atlikimas. Jos pagalba galima kilnoti sunkumus be nuovargio.

Reikia vienodai suprasti kūno ir dvasios veikimą. Nes po viso, kas pasakyta, vis dėlto minties . veikimas nėra vertinamas.

Noriu pasakyti kaip tik tiems, kas tiki materija. Jūsų mintis persunkta nervų centrų emanacijų, ir pagal lyginamąjį svorį sunkesnė už daugelį mikroorganizmų. Argi jūsų mintis nėra materija? Kaip-

gi tiksliai mes turime pasverti mūsų mintis! Už jas mes esame taip pat atsakingi, kaip žmogus piktnaudžiauęs smalkes. Paprasčiau galvoti pradedant materija, nes kurgi jos riba? Taip dvasios mokslas atsistos greta materijos. Taip neigiantieji dvasią ims neigti ir materiją.

15. Laukimo kokybės. Aukščiausias laukimas yra pasaulio evoliucijos laukimas. Paprastieji laukimai skirstomi į tamsiuosius, mieguistuosius ir akyluosius. Tamsiųjų chaosas padaro tiktai erdvei žalos. Mieguistieji laukimai, kaip rusenančios žarijos. Akylieji laukimai yra pasiruošę priimti tai, kas nauja, kiekvieną valandą.

Jau Sakiau — mokėkite norėti, taip pat Pasakysiu — mokėkite laukti. Sugebėkite apvalyti laukimo kokybę. Audroje, kaip neužgesinamą žibintą, turėkite laukimą.

Vidaus laukimo kokybė yra jo priaugimas. Su kuo galima geriau suderinti šitą žymę, jei ne su pasaulio evoliucija?! Toks laukimas turi perimti visą mūsų gyvenimą. Turi veikimo virpėjimu pripildyti mūsų darbą. Nes šitame derinyje yra tai, kas geriausia ir gražiausia.

Įeidami į besiblaškančiųjų namus, pasakykite — Laukite pasaulio evoliucijos!

V.

1. Paklaus: „Kaip gi jūs minite Kūrėją, Kurio nežinote?“ — Pasakykite — „Pagal istoriją ir mokslą žinome Didžiuosius Mokytojus, kurie kurdavo mūsų sąmonės kokybę.“ —

„Pripažindami Mokytojų ideologijos įtaką, ar nesuvaržote savo laisvės?“ — Pasakykite — „Laisvės kokybė įstabi, jeigu ji yra, jos niekuo negalima apriboti. Galima sukaustyti kūną, bet sąmonės, išskyrus bjaurumą, niekas negali pažeminti. Kai prisilytume laisvės aukštybių, reikia apsiriboti nuo bjaurumo. Jeigu norime išaukštinti materiją, reikia išmintingai mąstyti apie Grožį.

Grožyje ateis Begalybė. Grožyje nušvis dvasios ieškotojų mokslai. Grožyje nepabijosime

parodyti laisvės tiesą. Grožyje uždegsime kiekvieno vandens lašo spindesį. Grožyje materiją perkursime į vaivorykštę.

Nėra bjaurumo, kuris nepaskęs skaidymo vaivorykštės spinduliuose. Nėra grandinių, kurios nesubyrės Grožio laisvėje.

Kaip rasime žodžių pasaulėkūros prisilytėjimui? Kaip pasakysime apie formų evoliuciją? Kaip pakelti sąmonę ligi pagrindų pažinimo? Kaip pastūmėti žmoniją į mokslinį pasaulių supratimą?

Kiekvienas supratimas gimsta Grožyje.

Mokėkite aiškiai spindinčiai mąstyti ir niekas gąsdinantis jūsų nepalies. — Atminkite: — Neturime Draudimų.

2. Pasakyta: Dvasios koneveikimas blogiau už viską, — nes kalbantis prieš dvasią pasirodo tamsuolis!

Pasakyta apie šventuosius, bet kas gi gali vadintis ta neišaiškinta sąvoka?

Darantieji stebuklus bus mokyti magai. Dabojantieji savo gyvenimą bus praktiškai žmonės.

Tiktai sąmoningai atsisakiusieji nuo asmeniškumų ir perkėlę sąmonę į pasaulio evoliucijos supratimą, gali Mūsų supratimu vadintis darbžygiais. Būtina, kad tasai vyksmas įvyktų sąmoningai, anapus išorinių sąlygų atsitiktinumo.

Negalima vėl prievartingai įdiegti religijos — jinai taps šventvagišku luošumu.

Nuo gyvenimo bjaurumo atsisakymo kelias pašauks dvasių teisingiems ieškojimams. Paskui pasaulių ryšio akivaizdumas privers moksliskai susimąstyti.

Šita mintis, neapsakomoji, yra dvasinės disciplinos pradžia. Šitie ieškojimai, netekę asmeniško prado, sužadina veikimo refleksą — jis vadinamas žygiu.

Aplamai, geriau žodį — šventasis — pakeisti pilnai nusakančiu pavadinimu — darbžygis.

Žygio buvimas gyvenime nenutruks ir ne veidmainiškai Mes pajėgsime nustatyti akivaizdžius reiškinius.

Reikia rankomis kurti gyvenimo žygį.

3. Pranašas yra žmogus, turįs dvasinę tolregystę. Taip pat, kaip ir fiziniame plane yra trumparegystė ir tolregystė, taip pat paprastai reikia pažiūrėti į dvasios tolregystės kokybę.

Būtų visai tamsuoliška neigti pranašystes.

Būtų visai kvaila peikti pranašus.

Jeigu moksliskai ir bešališkai ištirsime atsitiktinai išlikusias pranašystes, ką gi pamatysime? Rasime žmonių, priešingai savanaudiškumui, pažvelgusių į būsimą istorijos puslapį, pasibaisėjusių ir įspėjusių žmones.

Vadinamosiose pranašystėse nerasite asmeniškų sumanymų, nerasite nusikalstamo savanaudiškumo, nerasite šmeižimo. Atvaizdavimų simboliai aiškinami tolimų stiklų spalva.

Kada gi mokslininkai suras laiko moksliskai ištirti pranašystes ir jas istoriskai sugretinti?

Puiki knyga jaunam mokslininkui!

Taip, draugai, metas išmokti kultūringai traktuoti akivaizdžius reiškinius. Kitaip busimosios pasiekos pasirodys elektronais kūdikių lopšyje.

Jūsų uniformos ir togos neuždengia jūsų bailaus kūdikiškumo.

Paklauskite — kas davė jūsų kategorijas ir pavadinimus? Iš tikrųjų pasibaisėtumėte pamatę tuos vyriausius jūsų pasitenkinimo viršininkus. Savanaudiškumo nykštukai mėgino užstoti Visuotinės Gėrybės milžinus.

Iš jūsų ordinų ne raiščius, bet naminių gyvulių ryšius galima nuvyti — ir sėdėkite pririšti! Ir Naujojo Pasaulio spindėjimas neprasiskverbia į jūsų urvą! Bet tegu viesulas nušluoja šaknis, slepiančias Aušrą!

Nieko nėra gražesnio už Saulėtekį — ir Saulėtekis kila iš Rytų!

4. Argi jums sunku suprasti Astrologijos prasmę?

Jeigu nepakanka žinojimo, siūlau padaryti bandymą.

Reikia paimti keturius organizmus: augalą, žuvį, paukštį ir gyvulį. Sakysime — lelija, karpis, balandis, šuo. Parūpinti po septinius egzempliorius ir kiekvienam skyriui įrengti patalpą, be dienos šviesos ir prisotintą spalvotu elektros spinduliu. Stiklus reikia paimti arčiausiai vaivorykštės spalvų. Nakčiai galima tikrai mažinti šviesos laipsnį. Taip galima stebėti apie keturius mėnesius.

Po to net aklas supras pasekmių skirtumą. Be to, dar nebus svarbiausios žvaigždės spindulio sąlygos, jo cheminės sudėties. Negalima nesuprasti planetų kūnų fizinio poveikio reikšmės.

Žmonijos žvilgsnis ir lūkesčiai turi būti nukreipti į tolimesnius pasaulius. Todėl, visa, kas liečia šį dalyką, turi būti tyrinėjama be prietarų. Jeigu reikalingos tikslios žinios, tai astronomija jomis nustebina.

5. Galima duoti Nurodymus, galima žadėti ir bauginti, bet tikrai supratimas varo. Kas gali pakeisti pritaikomumo supratimą?

Pasakys: Kaip gražu! Kaip galinga! Kaip didinga! — Bet visi šitie išsiveržimai, lyg klaidžiojančios ugnys viršum pelkių ir taip pat gęsta, kaip paviršutiniškai atsiranda. Švarios mintys panašios į vaivorykštines dulkeles, pirmas vėjas nuneša jas į erdvę. Tokių dulkių vertė menka.

Vertiname mintį, pagimdžiusią sprendimą. Sprendimas vertinamas pritaikomumo kokybe. Pritaikomumas sprendžiamas dvasios žinojimu, tada gaunamas veiksmas, kuriuo galima džiaugtis. O kas džiaugiasi, tas ir tiki. Net tikėjimas turi būti pagrįstas — taip mokslas gali gyvuoti.

Mes skaičiuojame gerai, Mes pritaikome tvirtai. Jeigu apkaltins apskaičiavimu ir šito neatmeskite. Nes apskaičiavimas priešingas beprotybei, o beprotybė priešinga dvasios žinojimui.

Ir kokį vingį mes sau bepaskirtume, mes vis dėlto grįšime prie didžiojo dvasios žinojimo.

Ne jaučiu, bet žinau — ne prietaras, bet tikrumas. O kai liečiame tikrumą, tada liečiame lyg planetos magnetą, — tada tvirtai stovime.

6. Venkite vienodumo, kaip vietos, taip ir darbo. Kaip tik vienodumas atitinka didžiausią paklaidą — nuosavybės sąvoką. Nuosavybės vergas pirmiausia netenka dvasios paslankumo. Toksai vergas netenka supratimo, kad kiekviena darbo diena turi būti nuspalvinta ypatinga dvasios kokybe. Toksai vergas negali pakeisti vietos, nes jo dvasia gyvens neišvykdama iš savo žeminių namų.

Paklauskite savęs — ar lengva jums kilnotis? Ar lengva jums keisti darbo kokybę? Jeigu lengva, tai vadinasi jūs galite suprasti Visuotinės Gėrybės vertybę.

Jeigu kiekvienas išvykimas verčia jus rašyti testamentą ir dėl darbo pakeitimo jūs būvate nelaimingas, vadinasi reikia priimti vaistų. Tada reikia nurodyti pavojingiausias keliones ir skirti įvairiausio darbo kaitą. Išsivystys drąsa ir at- godumas, nes pirmoji priežastis — baimė.

Nuosavybės jausmo gemalas taip pat baimė. Kad nors kuo prie žemės prisitvirtinus. Tarytum menkutė lūšnelė gali būti pakankamas dvasios inkaras! Tarytum nuosavų daiktų krūva gali apsaugoti nuo žaibo! Kenksmingi nuosavybės žaisleliai būdavo periodiškai atimami iš žmonijos, bet melo motina, baimė, vėl audžia savo voratinklį ir vėl bailumo prasimanymai. Todėl panaikinkime baimę. Su ja išeis nuosavybė ir nuobodulys.

Kiek naujos sveikatos dėl vietos ir darbo įvairumo!

7. Nirvana yra visų veikimų talpinimo savybė — aprėpiamumo prisotinimas. Apšvietimo virpėjimu atiteka tikras žinojimas. Kalbos neturi tikslesnio šito vyksmo apibrėžimo. Ramybė yra tikrai išorinė žymė, neišreiškianti būsenos esmės.

Buda minėjo ramybę, tačiau tikrai šita išorinė sąlyga tebuvo klausytojų išmoka. Nes

klausydavo vis dėlto žmonės, kuriems ramybė skamba artimai. Veikimas, kaip nuopelnas mažai suprantamas.

Jūs mėgstate mokslinį sandarą — Mes taip pat. Jeigu jūs girdėjote sūkurinių žiedų teoriją, bangų teoriją, magnetizmo, traukos ir atstūmimo teoriją, lai jūs turite suprasti, kad žemėje yra labai įvairios reikšmės vietų. Net bukaprotės galvos susimąstydavo dėl daugelio miestų keisto likimo. Fiziko, Astrochemiko, Biologo ir Astrologo kombinacija duotų geriausią atsakymą be jokios mistikos. Didelių miestų kūrimas turi būti nustatytas apdairiai. Mažiausia reikšmės turi šių laikų politika, nes ši sąvoka neteko moksliskumo ir grožio.

Svarstydami busimojo miesto sąlygas, neužsidenkite tariama plačia sąvoka, smulkmenos kartais daugiau parodo.

Taip pat, parinkdami bendradarbius, atkreipkite dėmesį į smulkmenas mažuose veiksmuose..

Nustatę žmogaus esmę per akies vyzdį, Mes apvelkame jį mažųjų veiksmų įpročiais. Mažiausia skirkite reikšmės žodžiams, kaip tekantiems vandenims. Mažieji veiksmai, persunkiantieji visą gyvenimą, geriau atžymės žmogaus savybę — iš jų išauga didieji. Mes ne labai tikime atsitiktiniais žygiais. Iš baimės galima įvykdyti drąsingą žygį.

Reikalingi sąmoningi veiksmai – tikrai jie veda į Nirvaną.

8. Įsivaizduokime žmogų, persiėmusį mintimi, kad jo akys mato skirtingai. Žinoma, jis bus teisus, bet viena šita mintimi jis sunaikins savo regą. Refleksų koordinacija sunki, bet tikrai jinau laiduoja aparato darbą. Akių skirtumas suteikia vaizdui iškilumo.

Taip pat ir dvi skirtingos tiesos gali suaugti sveikame organizme, žmogus, apsėstas minties apie skirtingas tiesas, panašus į žmogų, susimąščiusį dėl akių skirtingumo, jis netenka vaidinio iškilumo

9. Už lango pasigirdo šaukimas — vienas darbininkas numojo — netrukdyk, aš užimtas! — Antras pažadėjo ateiti, bet pamiršo. Trečias atėjo po darbo, bet vieta jau buvo tuščia. Ketvirtas šaukiant suvirpėjo ir, sudėjęs įrankius, nedelsdamas išėjo — aš čia! Tai vadinama jautrumo virpesiu.

Tiktai šitas virpesys, apšviestas dienos ir nakties sąmonės, veda į dvasios žinojimą, viršum aumens atkelia vartus virpėjimu, girdėtu net žmonių aparatais.

Jeigu pajėgsite nenuslopinti savyje jautrumo virpesio — gėrybė jums!

10. Paklauskite kompozitorių — ar mėgsta jis musoninius chorus ir simfonijas? Jis pavadinys jūsų klausimą nesąmone, nes unisone nėra simfonijos. Dėl naujo tono kompozitorius pasiruošęs pritraukti netikėčiausią instrumentą. Taip pat sudarant grupę nesistebėkite tariamu narių įvairumu. Ne gimimu, ne įpročiais, ne klaidomis, bet dvasia jie prisilyti. Nesveriančia, neregima ir negirdima dvasia jie susijungia į chorą. Todėl neprikaišioti kažkam už balso tembrą — svarbu jo kokybė.

Džiugu įsisąmoninti, kad kokybė gali būti visada gerinama, jeigu yra dvasios disciplina.

11. Tikėjimuose ir įstatymuose peikiama: išdavystė, šmeižtas ir įžeidimas, bet nenurodoma kodėl šitie veiksmai žalingi iš esmės; todėl šitie peikimai turi draudimo pavidalą. Bet visoks draudimas yra lygstamas ir neįtikinantis. Žala ir nauda turi būti parodytos iš esmės.

Išdavystės, šmeižto ir įžeidimo žalą lengva parodyti paprastu pavyzdžiu. Žinoma, žala bus ne išduotajam, bet išdavikui.

Visas pasaulis skirstomas asmeninės ir visuotinės gėrybės riba. Jeigu mes veikiamė visuotinės gėrybės sferoje nuoširdžiais sumanymais, tai už mūsų stovi visas kosminių sankaujų rezervuaras. Šita geriausių žygių taurė pradeda veikti pagal neregimąjį spindulį.

Įsivaizduokite, kad kupina pagiežos žvakė bando apdeginti jus, jūs dar nesiėmėte priemonių, bet iš už jūsų jau artinasi galingas dervinis deglas. Padarykite šitą bandymą ir pamatysite, kaip žvakė tirpsta, anglėja ir užgęsta. Ne bausmė, bet gamtos dėsniams paklusnus

sekmuo.

Išduoda, šmeižia ir įžeidžia Visuotinės Gėrybės nešėjus, bet nepavydėtina šitų apdeginančių ugnių dalia. Todėl išdavystė, šmeižtas ir įžeidimas nepraktiški.

Todėl negalvokite apie kerštą — net senovės žmonės vaizdžiai pasakė „Man atkeršijimas ir Aš atlyginsiu.“ Ar lengvas yra išdaviko gyvenimas?

Taip pat tikėjimuose ir įstatymuose pasakyta prieš vagystę, bet vėl tatau skamba draudimu. Be to, reikia nurodyti, kad vagystė yra žalinga, kaip sąvoka, sustiprinanti nuosavybės jausmą. Vagystė kenkia pasaulio evoliucijai, bet nepavydėtina pasaulio evoliucijai kenkiančiųjų dalia. Jie grąžina save toli atgal.

Nesvarbu, kad kažkoks daiktas pereis į kitas rankas, bet svarbu, kad du žmonės patirs nuosavybės jausmo priepuolį.

Įstatymas apie vagystę netobulas, nes svarbiausios vagystės: žinojimo, kūrybos idėjos negali būti numatytos.

Vagystė panaikinama išnykus privačiai nuosavybei.

12. Tikėjimuose ir įstatymuose labai smerkiama nesantūrumas, bet vėl be paaiškinimo. Maisto ir žodžių santūrumo praktiškumą galima pamatyti per kelis mėnesius. Žinoma Mes po senovei esame prieš fanatizmą ir kankinimąsi, kūnas žino kuro saiką. Apie lytinį susilaikymą reikia pasakyti išsamiau, per daug šiam klausimui skiria vietos šių laikų mąstymas.

Gilios senovės misterijos sakydavo: „Lingam yra išminties indas,“ bet ilgainiui šitas žinojimas virto bjauriais falo kultais ir religija pradėjo kažką drausti, nežinia dėl ko. O reikėjo pasakyti paprastai — gimdymo faktas toks stebuklingas, kad negalima jo apeiti paprastu būdu.

Galima pasverti, galima suskaidyti į mažiausias dalelytes, bet vis dėlto lieka nepagaunama ir neapsakoma substancija, taip pat nepakeičiama, kaip gyvybinė grūdo jėga. Atėjus metui Mes atkreipsime dėmesį į kai kurias stebinančias savybes šios substancijos, kuri gali būti regima, bet dabar reikia sutikti, kad tokia nepaprasta substancija turi būti labai vertinga ir turi turėti kažin kokių svarbių savybių — net kvailys tai supras. Geriausias įrodymas, žinoma, yra bandymas. Jeigu Mes palyginsime du individus, kurių vienas eikvoja gyvybinę substanciją, o antras sąmoningai saugo ją, tai nustebinsime kaip antrojo dvasios aparatas vystosi jautriau. Darbų kokybė tampa visiškai kitokia ir sumanymų bei idėjų kiekis auga. Saulės pynės ir smegenų centrai yra lyg kaitinami nematomosios ugnies. Todėl santūra nėra pataloginis atsisakymas, bet yra protingas veiksmas. Duoti gyvybę nereikia išmesti visą gyvybinę substancijos atsargą.

Jeigu žmonės pirmojoje pakopoje, nors būtų atsiminę gyvybinės substancijos vertingumą, tai tuo būtų žymiai sumažintas draudimų būtinumas. Draudimas turi būti sugriautas, tai yra veržimosi dėsnis. Tačiau nepakeičiamoji vertybė bus saugoma — tai yra veržimosi dėsnis.

Teisingiau pažiūrėkime į dalykus — visa kas nepakeičiama bus pirmosiose apsaugojimo vietose.

Žinoma, ar galime mėtyti brangenybę į erdvę? Žinoma, šita jėga prisijungs prie stichijų, iš kur jinau su tokiu vargu buvo ištraukta — vietoje evoliucijos bendradarbiavimo gaunamos atmosferos, reikalingos perdurbimo.

Taigi įsivaizduokime santūrą, kaip Sparnus!

13. Dvi Mokslo tikrumo žymės: pirmoji — veržimasis į visuotinę gėrybę; antroji — priėmimas visų buvusių Mokslų, atitikusių pirmąją žymę. Reikia pastebėti, kad pirmąją Mokslo formą neturi neigiamų dėsnių. Bet prietaringieji pasekėjai vietoje gėrybės pradeda įsakymus apriboti neigimais. Turime pragaištingą formulę: „mūsų tikėjimas geriausias/4 arba „mes esame tikrieji, o jie visi klaidatikiai/4 Iš čia vienas žingsnis ligi kryžiaus karų, ligi inkvizicijos ir ligi kraujo marių Vardan Tujų, kurie smerkė žudymus. Nėra žalingesnio užsiėmimo, kaip tikėjimo primetimas.

Kas nori eiti su Mumis turi pirmiausia užmiršti neigimą ir gyventi atnaujintą gyvenimą laisvai, neversdamas kitų. Žmonės patraukiami grožio ir šviesaus žinojimo. Tikrai įtalpinusis viltis, tikrai išpuošusis gyvenimą, tikrai parodžiusis veikimą Mokslas gali pagelbėti tikrajai evoliucijai. Juk ne turgus gyvenimas, kur pelningai perkamas jėjimas į Dangaus Karalystę. Juk ne kapas gyvenimas, kur drebama dėl Nežinomojo Teisėjo teisingumo!

Mokslininkai, jų nuomone, pasiūlė sąmojingą paguodą: „Žmogus pradeda mirti nuo gimimo momento/4 — Paguoda skurdi ir gedulinga.

O Mes sakome — žmogus gimsta amžinai, o ypačiai vadinamosios mirties momentu.

Iškreiptųjų religijų tarnai skatina savo auklėtinius pirkti vietas kapinėse, kur, iš anksto pasirūpinus, jie gulės patogiau ir garbingiau už kitus, vargingesnius, ir tuo neužsitarnavusius ilgų maldų. Smilkalai jiems, vargšams, bus netikri ir giedoriai giedos labai blogai.

Pasakykite, pagaliau, kuris tikrasis Mokslas įsakė šitą luošumą?! Iš tiesų pakanka kapų, kapinių ir bauginimų!

Galima žinoti, kaip šviesiai žiūrėjo Mokytojai į perėjimą į būsimus pasireiškimus ir mažiausiai rūpinosi vieta kapinėse.

Pažiūros į mirtį ženklai labai svarbūs Mokslo pobūdžiui, čia glūdi persikūnijimo supratimas.

Prašu žiūrėti į persikūnijimus griežtai mokliškai.

Jeigu jūs galite pasiūlyti kitą pasaulėkūros konstrukciją, Mes paliksime jums seminarijos profesoriaus vietą ir Pažadame palaidoti pagal pirmąją kategoriją, juk jūs pasirengėte tikrai numirti apsišvietusiųjų akyse.

Perskaitykite įdėmiai jūsų atspausdintųjų Mokytojų raštus, ir jūs nustebsite, kaip sutartinai visais amžiais Jie Kalba apie gyvenimo kaitą.

Šviesos Kelias pasirodys, kai mokliškai ir be prietarų išdrįsite pažiūrėti.

Drąsieji su Mumis — Drąsiesiems Džiaugsmas!

14. Dvasios veiksmas neapskaičiuojamai greitas. Mintis yra dvasios refleksas ir todėl minties judėjimas yra neįtikėtinais greitis.

Tikrai per daugelį pakopų lėtumo skalėje prasideda šviesos greičio apskaičiavimas.

Jeigu dvasios reikšmė didelė, tai kokią gi vertę turi dvasios kūdikis — mintis?! Kokią reikšmę turi mintis, parodo net nesudėtingas aparatas, tyrinėjantis auros spektrą. Auros spalvą keičia ne tikrai įsąmonintos mintys, bet tokia pat apimtimi veikia ir mūsų dvasios rezervuaro skraidančios musės, nepasiekiančios aumens ir atminties.

Visur kalbama apie minties arba veiksmo reikšmės vienodumą — tai yra lengva nustatyti: paimkite minties apie nužudymą poveikį į auros spektrą arba patį nužudymą — sėkmio bus vienodas.

Žmonėms sunku suprasti, kad mintis taip pat veikia, kaip ir poelgis. Tačiau kas nori dalyvauti pasaulio evoliucijoje, tas turi suprasti minties reikšmę.

Jeigu mintis transformuojama į fizinę spalvą, tai ir jos poveikis nuotolyje yra taip pat akivaizdus, kaip šviesos bangų tyrinėjimas. Reikia prieiti prie minties jėgos teorijos mokliškai. Nereikia priskirti išimtinoms asmenybėms — tas dėsnis bendras visiems. Kaip svarbiausias sėkmio bus melo ir veidmainystės neapraktiškumas, o taip pat apdairumas savo artimiesiems.

Ne gudurūs mokslininkai žino, kad vienos greit pralekiančios minties fiziniai nuspalvinama visa aura. Atrodė visiškai slapta mintis, o josios sėkmio yra fizinė spalva, mokliškai nustatyta.

Aurų matavimo aparatas duoda didelį įrodymą tamsuoliams.

Su civilizuotais tamsuoliais Mes turime elgtis, kaip su vaikais. Nudegintas pirštas juos moko elgimosi su ugnimi. Kalbame apie prietarus, tačiau bet kuris ministras nežino kas per žvėris prietaras — Eikime į džiaugsmą!

15. Sakoma, kad darbas gali būti varginantis ir net žalingas sveikatai. Taip sako tingūs ir nepaslankūs žmonės.

Supraskite, teisingai pagal savo prigimtį suskirstytas darbas negali varginti. Tiktai suprasti, kaip teisingai pakeisti darbo nervų grupę ir joks nuovargis neįmanomas. Nebandykite rasti poilsio nieko neveikdami. Neveikimas yra tiktai nuovargio mikrobas. Po įsitempimo gali suskausti raumenys, bet pakanka pasinerti į neveikimą, ir jūs pajausite visą skausmą. Tada, kai pradėję priešingų centrų darbą, jūs visiškai išvengsite buvusių įsitempimų refleksų. Žinoma, čia turima didelis paslankumas, kuris išvystomas sąmoningo patyrimo.

Kai gydytojas nurodo įvairų gydymą, atsiranda laiko ir galimybės jį atlikti. Taip pat galima rasti protingą darbo kaitą — tai liečia visas darbo rūšis.

Negera turėti proto nepaslankumą, kuris trukdo aukštųjų centrų darbą.

Reikia įsidėmėti, jog kai kurios kūno padėtys turi būti vengiamos arba mažiausia — keičiamos. Su- linkimas, jeigu ištiestomis kojomis, trukdo saulės pynei. Atmesta galva trukdo smegenų centrums. Ištiestos priekinės rankos apsunkina aortos centrą. Gulėjimas ant nugaros trukdo kundalini centrums, nors ir jaudina juos.

Aiškus mąstymas staigiai ateina, kai pakeista šviesos padėtis. Tereikia pasisukti į Šviesą arba nusisukti ir poveikis bus juntamas.

Pirmiausia įsidėmėkite, kad kiekviena padėtis turi savo pirmenybę, bet jeigu pavirsime svetimo vėjo vėjarodžiu, tai kopimo sistema bus sutrikdyta.

16. Sėkmė neapleis besi veržiančiųjų, nes sunku pataikyti į lekiančią strėlę. Kaip greitai yra lemtųjų terminai, bet judėjime reikia skirti vakarykščių dieną nuo ateinančiosios dienos.

Tautos sukilo, karaliai pasitraukia — ar tai atsitiktinumas?

Tiktai aklas nepastebi evoliucijos judėjimo.

Kiekviena jauna širdis virpa naujųjų formų nuojauta. Tais momentais kiekviena nauja forma, kad ir netobula, yra vertingesnė už poliruotą senąją.

Kad pavadinus save saulės nešėju, reikia pamiršti tamsą.

Kaip gi ne paremti besiveržiančiųjų į saulę? — jiems lengviau paaiškinti saulės pranos reikšmę. Saulės spindulys jiems nušvies naująsias gelmes — tiktai reikia priimti.

Kiekvienas pašauktasis gauna visą taurę. Jeigu jis nepriims žinianešio, jis tegaus lemtojo dalį. Jeigu jis nesutalpina šitos dalies, jam tebus duota padalintoji dalelė — taip kiekvienas atsimituos.

Reikia pasakyti pasirinkusiems padalintąją dalelę: Patys mažieji, dėl lengvabūdiškumo įpročio jūs išvijote save iš sodo! Jauskite, kaip buvo lengva priimti taurės žinianešį. Kartu su juo būtumėte pasodinę didžiosios laisvės mažą medį. Kaip sunku dabar pažvelgti į praeivių akis, ieškoti pas jus pasibeldusiojo. Kas lengva šiandien, rytoj nebepasiekiamas. Todėl apsisiauskite visu akylumu.

Nurodymą galima pakartoti, bet negalima prievarta atverti akių. Miegantysis tegu miega!

Bet ar galima miegoti dangui žaibuojant ir visai žemei drebant?!

17. Atsiminkime keletą atsitikimų daug sykių pasikartojusių įvairiuose gyvenimuose: Laukė Žinianešio dešimt metų, bet, dieną prieš Jo atėjimą, uždarė duris. Arba, pasirinkę padalytąją dalelę, įsivaizdavo, kad viskas leista ir viskas galima. Arba, pasirinkę dalelę, pasinėrė į palaimintąjį neveikimą, stebėdamiesi, kaip liesėja dalelė. Arba, pasirinkę dalelę, sugalvojo išsaugoti senuosius įpročius — tegu viename užantyje guli gėrybės dalis, antrame galima išsaugoti mieluosius tarakonus. Arba, pasirinkę dalelę, nutarė tiktai minutei iššokti iš traukinio, pamiršę, kad šuolis iš einančio traukinio pražūtingai atmeta atgal. Arba, pasirinkę dalelę, sugalvojo šmeižti brolių, užmiršę, kad šmeižtas skaudžiai muša į kaktą.

Paklauskite: „Kaip gi pasielgti, kad nesuterštume pasirinktosios dalelės?“ — Galiau duoti patarimą — vietoje dalelės priimkite visą Visuotinės Gėrybės taurę. Šitas priėmimas apsaugos jus nuo visų nešvarumų. Vietoje baigštaus dvejojimo ryžkitės priimti, kaip bandymą, septyneriems metams Visuotinės Gėrybės planą. Jeigu Mano patarimas blogas, suspėsite vėl

užveisti savo tarakonus.

Kam Visuotinės Gėrybės Taurė pasirodys sunki, tam Pasakysiu: Mokslas ne kedro riešutėliai cukruje, Mokslas ne sidabrinės dūdelės. Mokslas yra galinga sidabro rūda, paskirta ir išsaugota. Mokslas yra gydantieji sakai, atviri ir besiveržiantieji.

Pasakysiu svyruojančiajam — tikrai saugokis būti išdavikas, nes net mažo išdaviko likimas baisus!

Besidarbuojančiam Pasakysiu — pritraukti mažą jėgą jau didelis nuopelnas, bet pritraukti didžią jėgą jau šviesi pasieka. Iš tiesų besidarbuojančiam nėra sunki Visuotinės Gėrybės taurė!

Kai ieškosite bendradarbių, nesijaudindami ieškokite. Už darbo rankų gali slėptis Žinianešys; odos spalva gali būti nuo kalnų sniegų. Tiesos Žinianešys nerėkaus turguje.

Taip rinkite pažymius — metas arti!

18. Suvokus Žinianešio žymes, Priminsime bendradarbių žymes: be prietarų, paslankūs veikime, jauni dvasia, nebijantieji verpetų. Gera nepamiršti nežinomųjų ir našlaičių.

Dabar metas pasakyti kelio į Mus žymes. Pirmiausia, ar aiškiai suprantate Mokytojų buvimą?

Kai jūs skaitote apie Dinozauro kiaušinių radimą, jūs lengvai priimate pranešimą. Taip pat lengvai priimsite pranešimą apie naują beždžionių rūšį; apie grūdų gyvastingumą Piramidžių antkapiuose; apie nežinomą metalą, apie naują nuo laivo sudužimo nukentėjusiųjų palikuonių padermę. Ištisą pranešimų eilę, neliečiančią jūsų apyvokos, jūs priimsite lengvai.

Kodėl gi sunku priimti, kad grupė, įgijusi žinojimą atkaklaus darbo keliu, gali susivienyti vardan Visuotinės Gėrybės? — Patyrus žinojimas pagelbėjo rasti patogią vietą, kur srovės leidžia lengviau susisiekti įvairiomis kryptimis.

Jūs, žinoma, girdėjote keliautojų pasakojimus apie nežinomą Jogų radimą urvuose. Jeigu jūs pratęsite šitą faktą plataus poveikaus žinojimo kryptimi, jūs lengvai prieisite ligi Žinojimo Mokytojų grupės pajautimo.

Kaip gi rasti kelią į Mūsų Laboratorijas? — Be šaukimo niekas neateis. Be Palydovo niekas neįeis! Kartu reikalingas asmeninis nenumalšinamas veržimasis ir kartu pasiruošimas kelio sunkumams.

Pagal paprotį ateinantysis turi tam tikrą kelio dalį praeiti vienišas. Net turėję betarpiškų ryšių su Mumis — prieš ateidami neįjunta Mūsų žinių, taip turi būti žmogiškai.

Ir vieniši ateinantieji, be gilių priežasčių, skirstomi į dvi rūšis: patys besiveržiantieji ir iššaukiamieji uždaviniui.

Niekas, be tam tikro Nurodymo, nepažins buvusiųjų pas Mus.

Jei Mūsų Žinianešys nerėkauja turguje, tai ir buvusieji pas Mus moka saugoti Visuotinę Gėrybę.

Svarbiausias Mūsų Šaukimo ženklas, kai jus, lyg sparnai tikrai neša. Taip priimkite Mūsų Žinojimo ir Grožio Bendruomenę. Ir būkite tikri, kad galima apieškoti visus tarpeklius, bet nekviestasis svečias kelio neras.

Daug kartų Mes buvodavome jūsų miestuose, negalima Mūsų vadinti išėjusiais iš Pasaulio. Juk ir jūs iškeliate observatorijas už miesto ir rūpinatės suteikti mokslininkams ramybę. Priimkite Mūsų samprotį ir nesiskųskite tikslaus adreso nebuvimu.

Atsiminkite Dirbančiuosius Visuotinei Gėrybei!

19. Neišvengiamai susitiksime su ypatingu tipu žmonių, kurie ima siusti užsiminus apie Mokytojus. Jie pasiruošę patikėti įžūlia biržos spekuliacija; pasiruošę patikėti bet kuria suktybe, tačiau Visuotinės Gėrybės idėja jiems nepasiekiamą.

Įdėmiai pažiūrėkite šitiems žmonėms į akies vyzdį, jame rasite bėgiojantį šešėlį ir neilgai išlaikys jie jūsų žvilgsnį — tai yra slaptieji Dugpa. Dažnai jie yra pavojingesni už savo atvirus brolius.

Net, jei jiems būtų atsiųstas pinigų kapšas, jie atsimins nesamą skolininką. Net, jei jie būtų apsaugoti nuo pražūties, jie parašys padėką policijai. Net, jei būtų atvesti jie, iš pažiūros geranoriški žmonės, ligi pačios Mūsų Sodybos Vietos ribos, jie paskelbs tai, ką matė, mirażu. Jei jie tai darytų iš tamsuoliškumo, bet priežastis daug blogesnė.

Saugokitės jų! Svarbiausia, vaikus saugokite. Nuo jų yra vaikų opos. Jie eina į mokyklą. Jiems istorinio fakto ir žinojimo dėsnio nėra. Sutikdami su opomis vaikus, paklauskite apie mokytojų kokybę.

Dabar, kai artėja svarbus metas, reikia numazgoti galimai daugiau vaikų, jie galvos apie ateities miestus. Reikia jiems duoti teisingą knygą apie Visuotinės Gėrybės darbžygius, bet toji knyga dar neparašyta. Dirbtinės vaikų knygos, dirbtiniai žaislai, dirbtinės auklėtojų šypsenos. Kur išstisas padirbimas argi galima laukti teisingumo?

Patariu turėti laiko vaikams. Tegul patys velka savojo miesto rąstus.

Kalbėjau apie slaptuosius Dugpa jūsų žiniai, užsiiminėti jais neverta, tai tiktai šiukšlės kiekvienam besiveržiančiam darbininkui.

Bet, jei jūs vaikams parodysite Mūsų Sodybos Vietą, jie džiaugsmingai pereis visas laboratorijas ir observatorijas. Mūsų prizminiai veidrodžiai suteiks jiems nepamirštamo džiaugsmo, nes jie mėgsta visa kas tikra, o Mes veržiamės į Tiesą.

Duokite vaikams tiktai tikrus daiktus!

20. Iš Mūsų Bendruomenės Mes sėjame Visuotinės Gėrybės grūdus visose Pasaulio dalyse. Paklauskite — kaip išsaugoti Bendruomenės Nuostatus? — Jūs jau girdėjote apie daugelį Mūsų Darbo žymių, dabar įsidėmėkite ne savo žiniai, bet neatidėtinam pritaikymui. Jeigu atsisakymas nuo to, kas asmeniška, priartina, tai atsisakymas nuo Visuotinės Gėrybės veikimo neišmatuojamai atitolina — tai Bendruomenės taisyklė.

Esant proto paslankumui, labai lengva, veržiantis į Visuotinę Gėrybę, išsaugoti tai, kas asmeniška.

Paklauskite — kodėl reikia tiek bandymų? — Bendruomenėje viskas pasiekama patyrimu, todėl teisinga laikyti bandymus augimu. Bandymai guli, kaip gražiųjų vartų slenksčiai.

Pašalinkite dūsavimą ir verkšlenančius veidus, kai kalbama apie bandymus.

Bet atsisakymas nuo Visuotinės Gėrybės nuvers į duobę net milžiną.

Kas turėjo pirmenybę girdėti Mūsų Kalbėjimą, gali paliudyti, kaip darbingai ir įvairiai praeina Mūsų laikas. Galimybės padidinti teko atsisakyti nuo ilgų kalbos sandarų, ieškant įvairiuose amžiuose geriausių ir trumpiausių apibrėžimų. Per tris minutes reikia mokėti reljefingai perduoti trijų valandų kalbos turinį.

Sakau tai, nebijodamas advokatų ir pamokslininkų pasipiktinimo.

Įvertinti laiko brangenybę galima tiktai dirbant Visuotinės Gėrybės darbą. - Mažiau už viską galima vogti savo brolio laiką. Pavogti be prasmės laiką yra tas pats, kas ir idėjų vagystė.

Prie bandymo galima pridėti, kad net vaiką galima paklausti — ką laikai dabar svarbiausiu? — Suprantant minties tėkmę, galima iš atsakymo pamatyti tikrąjį veidą. Liūdna žiūrėti į slepiančius savo mintis. Mintis — žaibas!

VI.

1. Pasišventusis vištidei patiria kiaušinių pasekmes. Pasišventusis pasaulio daliai juda su pagrindais.

Žmonės sugadino „Harmonijos“ žodžio reikšmę. Į šitą žodį įdėta kažkas klerikalinio: chitono klostė, nebuvusios meilės imortelė ir net megzta kojine. Geriau be arfų pakeisti šitą išdžiovintą sąvoką energingesne — sakysime — Bendradarbiavimo jautrumas. Be jo Bendruomenė negali gyvuoti. Jo pažeidimas sukelia įsižeidimą; įsižeidimas pagimdo bukumą.

Žmogus, įsižeidimo prislėgtas, patraukiamas į vieną tašką. Kai lieka nepaslankus, žmogus neišvengiamai atbunka. Bukumas, kaip rūdys, sugrauzia pagrindinės medžiagos dalį.

Viskas vibruoja, banguoja ir kvėpuoja žaibų apšviesti.

Didžiųjų statymų dienomis nepriimkite surūdijusio inkaro; rūdys neatlaikys nuplaunančio viesulo!

2. Gydytojas gali paklausti: Jeigu aura yra fizinis reiškinys, tai ar negali ji būti ugdoma fiziškai iš lauko?

Ligi tam tikro laipsnio jis bus teisus.

Mes jau girdėjome apie išorinius smūgius, pribloškiančius aurą, lygiai taip pat gali būti sukurta šiltnamio atmosfera, pagydanti aurą, tačiau šiltnamio sąlygos visur vienodos ir netinkamos evoliucijai.

Taip pat, kaip ir organizmas turi išsidirbti iš vidaus, anapus išorinių sąlygų, taip pat auros patvara ir prasmė auga tikrai iš vidaus. Ankštos sąlygos ypatingai tinka auros platumui. Duodančioji ranka nepriklauso nuo duodamojo kiekio.

Matau jauną mokslininką, kuris surinko visų Rytų Mokslų įsakymus ir tarė sau — štai išrinksiu iš visur gyvenimo pamokymus, atmesiu visus himnus ir nusilenkimus, užmiršiu laiko skirtumą ir šmeižikų bei vertėjų klaidas, tai, kas paprasčiausia, atrodo bus pagrindinis dalykas. Iš šitų nuotrupų pastatysiu čia vieną gyvenimą — tai Rytų gyvenimą, nežiūrint į fragmentiškumą. Šitas gyvenimas bus išmintingas ir kupinas evoliucijos veiksmų.

Kodėl visi Mokslai gimė Azijoje? Kokie magnetai ten sutelkė pažangią dvasios energiją?

Viesului reikalingas padėjimas iš viršaus ir iš apačios.

Kur gi ateities sparnus atitinka didžiausioji senovė?

Atlantidos senovė gali atitikti užplanetinį skridimą. Šitie vartai taip platūs, todėl likusis ūkis tilps lengvai!

3. Ar gali Mūsų Bendruomenė kištis į pasaulio reikalus ir teikti veiklią pagalbą?

Kiekviena Bendruomenė neturi egoizmo vulgariška reikšmė ir Visuotinės Gėrybės vardan prisilyti prie pasaulinių reikalų sprendimo. Kaip strėlės įsminga Bendruomenės siuntiniai į žmonijos smegenis.

Mokslinėje literatūroje galima susekti eilę poveikių, kaip psichinių, taip ir materialinių.

Yra žinomi svarbios reikšmės daiktų siuntimų atvejai. Yra žinomi piniginių sumų atsiuntimai. Yra žinomi įspėjimai dėl pavojaus. Yra žinomi laišakai dėl reikalų sprendimo. Yra žinomi susitikimai įvairiais pavidalais.

Mes turėdavome laivakorčių ir įvairių šalių drabužių.

Mes turėdavome įvairių vardų ir atvykdavome, kai aplinkybės įsakiai reikalavė.

Jau Matau, kaip kažkas piktinasi ir vadina pasakytuosius dalykus pasakomis. O jo akyse universiteto bendrabutis gavo auką iš nežinomojo; jo pažįstamajam buvo atneštas vertingas biustas nuo nežinomojo.

Mūsų pasiuntinys prašė karalienę pasielgti pagal laiko įstatymus. Mūsų pasiuntinys patarė jaunam išradėjui. Mūsų pasiuntinys lydėjo pradedantį mokslininką. Ir galima nurodyti sąrašą žmonių, gavusių pinigines perlaidas. Tai vis faktai, paliudytieji fizinių dokumentų.

Kodėl šitai atrodo kažkam mistiška ir slėpinga? Kai kiekvienas mažesniame laipsnyje tą patį darydavo.

Jei Visuotinės Gėrybės principas padėtas žmonijoje, tai, pratęsdami jį, turėsime patyrimu stiprią Bendruomenę.

Tikrai aklas nepastebi, kur pasisuko evoliucijos spiralė! Ir Mes, Esantieji, siunčiame pagalbą jaunesiems dvasia.

4. Jeigu Mūsų vidurinioji Bendruomenė turi reikšmės pasauliniams sandarams, tai ir Mūsų steigiamos bendruomenės turi įtakos pasaulio evoliucijai. Panagrinėsime šitų išmėtytųjų

bendruomenių svarbiausias rūšis.

Pirmoji — nesąmoningosios bendruomenės, kurios paruošia priimtina bendro gyvenimo rūšį. Jų galima rasti tarp darbininkų, žemdirbių, moksleivių, rečiau šeimose.

Antroji bendruomenės rūšis žino apie žemės evoliucijos planą, tačiau nesuriša šito plano su tam tikru veikimu ir terminu: politinių idealistų rateliai, kai kurios okultinės organizacijos, mokslinės draugijos, rečiausia klerikalinės kongregacijos.

Trečioji bendruomenės rūšis žino ne tik evoliucijos planą, bet ir terminą ir veikimą. Žinoma, šitos bendruomenės yra retos ir gauna Mūsų Nurodymus.

Pas Mus pabuvojusis išmoksta tylėti. Taip pat sunku pažinti trečiosios Bendruomenės rūšies dalyvius. Šnekesnė yra antroji bendruomenės rūšis, jie jau daug kalba apie Visuotinę Gėrybę.

Iš tikrųjų juodasis amžius pasibaigs Bendruomenės paskelbimu! Sergijus kirto ją kirviu. Bohme kalė plaktuku. Mokytojas Buda rankomis statė. Kristus jai tiltą paruošė. Seniausiasis Mokytojas pasakė: „Nematau daiktų, kuriuos valdau!“

Dabar lieka pasiūsti pas Mus baudžiamąją ekspediciją, bet ji neateis, nes Valdome kai kurias mokslines priemones.

Apie dujas, nors į šitą knygą neįdėta, bet Aš jau esu išvardinęs keletą galingų sudėčių. Gražus, nepakartojamas ilgo sunkaus amžiaus pasikeitimo metas!

5. Galima papasakoti pamokantį atsitikimą, kaip netikėtas naudingas bendradarbis pasiekė Mūsų Bendruomenę.

Jūs jau žinote, kad prieš galutinį įstojimą pas Mus būna ypatingų fizinio silpnumo priepuolių — tatai paaiškinama banguojančių centrų stoviu; galimi apalpipimai, spazmos, ilgesys ir įvairių centrų skaudėjimas.

Vienas Mūsų Draugas be reikalo išėjo kalnų taku ir, įpratęs keliauti, nuėjo už saugojamosios ribos, kur Jisai stipriai apalpo.

Ką gi parodė Mūsų toliaregiai aparatai? Draugas guli ant labai pavojingo skardžio, prie jo skuba atsilikęs nuo vilkstinės Geografinės Draugijos ekspedicijos dalyvis, pats alkanas ir netekęs jėgų, pakelia Mūsų Draugą, kuris yra labai aukšto ūgio ir neša Jį taku.

Tiktai nervų įtempimu galima paaiškinti, kaip jis galėjo pakelti šitą naštą.

Kai Mūsų pasiūstieji priėjo, pats keliautojas dar stipriau apalpo. Pernelyg didelė našta padarė jį bendradarbiu.

Dabar jis vadovauja kelių apsaugai ir užsiima istoriniais tyrinėjimais. Jis dažnai kartoja: nebijokite pernelyg didelės Naštos, žinoma, jis ture-» jo pagrindo atsirasti Mūsų kalnuose.

Priešų buvimą reikia susieti su ypatingu liguistu stoviu, apie kurį Aš minėjau.

Žmogiškai lengva suprasti, kaip kažkam yra nemaloni Mūsų Bendruomenė. Nereikia būti burtininku, kad įsivaizdavus, kaip kažkas stengiasi užkirsti kelią; bet šitie priešai ne jūsų ir ne Mūsų, bet švietimo priešai, neišvengiami ir patvarūs. Todėl Patariame žiūrėti į dalykus, kokie jie yra ir nebijoti pernelyg didelės Naštos.

6. Kuriant naujas Bendruomenes, reikia turėti galvoje vieną įkyrų, ypatingą žmonių pasižymėjimą, — Kalbu apie pavydą. Iš lenktyniavimo laipsniškai kyla pavydo echidna, tame pačiame lizde melas ir veidmainystė.

Echidna yra mažo ūgio ir kartais jos gimimo negalima susekti, todėl kuriant Bendruomenę reikia numatyti tarp josios narių skirtumą ir parodyti, kodėl Bendruomenės nariai nepakartojami ir nepalyginami, kaip kūno nariai.

Greitai bus metas, kai Mano Mokslas nelengvai pasieks bendruomenes įvairiose šalyse.

Prieš išeisiant trečiajai knygai, reikia ne tik išmokti antrąją, bet ir pritaikyti ją gyvenime.

Jau Žinau, kaip paviršutiniškai yra daugelio perskaityta pirmoji knyga. Kažkas padarė iš jos sapnininką ir burtininkę; kažkas priėmė ją, kaip raminančius lašus. Bet mažai kas priėmė ją,

kaip neatidėtiną šaukimą į pasaulio evoliuciją.

Antroje knygoje, supratusieji pirmosios šaukimą, ras pageidaujamo darbo žymes.

Pasaulinių įvykių atėjimas padės knygą ant darbo stalo. Prie to stalo galima susitikti.

Pernelyg didelė Našta kai kada virsta sparno plunksna.

7. Bendruomenės užsiėmimuose nepasiduokite mintims apie netolimą praeitį; — arba ateitis arba amžių išmintis. Praeities lukšto nuotrupos ir dulkės per daug pripildo erdvę. Magneto pritrauktos mintys, jos pina nešvarius fantomus, kuriuos sunku išvyti. Išvytieji iš vieno kampo, jie nusibasto į kitą, kol sąmoningo valios smūgio jie bus vėl paversti į dulkes.

Praktiškiau galvoti apie ateitį — šitos mintys nukrypsta į saulės praną. Tokių minčių magnetas gali pritraukti kosminių dulkių dalis. Šitos tolimųjų pasaulių dulkės yra išganingos naujadarams.

Jeigu Astronomija — geografija, tai kosminės dulkės — Istorija. Ir kiekvienas aerolitas — archeologinis dalykas.

Istorinė žinia, kad Saliamonas garbinęs ypatingą Aerolitą, turi mokslinį pagrindą. Taip dažnai pasaka virsta mokslinio darbo puslapiu.

Juk ir Galilėjus savo laiku pasakojo pavojingas pasakas. Argi jūs norite prilygti kardinolams, Gaidėjų o priešininkams?

Reikia įprasti galvoti apie ateitį. Kai renkatės, reikia siųsti mintis apie ateitį. — Švaresni bus susirinkimai.

8. Dar keletas patarimų. Paskubėti ir pavėluoti vienodai bloga, bet jeigu pasirinkti, tai paskubėti vis dėlto geriau. Taip pat geriau praleisti, negu pridėti.

Jeigu bendruomenėje pareikštas skundas, tai bendruomenė virsta policijos nuovada.

Jeigu bendruomenėje atsiranda savimyla, tai bendruomenė tampa zoologijos sodu.

Jeigu bendruomenėje nėra vykdomas Mano Mokslas, vadinasi yra kažkas, kas prisidengia.

Kiekvienas jėjusis gali išeiti, bet išėjusis ima su savimi įsigytą tikrąją nuosavybę.

Jeigu kai kada pernelyg didelė Našta, lengva, kaip plunksna, tai dažnai neteisybės zolotnikas sunkesnis už pūdą.

Įniršimo rodymas, palyginus su bendruomenės dalyviais, sukelia baisaus parbloškimo reiškinių.

Sunkus kelias tiems, kurie, būdami pašaukti, neįėjo lengvai. Prašau savęs nesilpninti.

Įtemptame darbo tempe slypi įžymi okultinė kokybė. Jokiu valios įtempimu negalima pasiekti darbo įtempimo išdavų. Ritmo tempas ir prisotinimas gali suartėti su kosminiu įtempimu.

9. Jūs jau girdėjote apie darbo ritmo prisotinimą, kaip apie ypatingą kokybę, tikrai kartais esančią žmonėse. Jos išganingumas turi gilesnės reikšmės, negu gali atrodyti.

Dar senovės misterijos žinojo du išsireiškimus: vieną — dirbti Didžiosios Gamtos bangoje, antrą — dirbti su Pasaulio Motinos širdies plakimu.

Tyrinėjusieji gilius dalykus turėjo žinoti prisotinto ritmo darbą, niekas neturėjo jų trukdyti. Mokytojas Buda labai rūpinosi, kad pasekėjai žinotų apie ritmo kaitas. Jis patardavo prieš dideles pa-siekas ne ramybę, bet prisotinto ritmo darbą — tatau atsimekite.

Tarp busimosios evoliucijos uždavinių, po pavienio darbo, reikia imtis sudėtingesnių organizmų organizavimo.

Teko matyti prisotinto ritmo darbo pavyzdžių paskirų asmenybių arba labai mažose bendruomenėse, bet minia arba žmonių susitelkimas nemoka panaudoti šio principo naudingumo.

Senoviškai bus pasakyta — būkite atsargūs su minia, — bet taip pat senoviškai bus pasakyta — minios dvasią reikia išmokyti dirbti.

Darbo išorė gali būti labai įvairi, bet tebūnie juntamas ritmas, darbo kokybė bus visiškai

kitokia.

Jeigu šių laikų šeimų dauguma nebūtų niekingumo daigynai, tai kaip tik jos būtų galėjusios būti visuotinės dvasios darbo laidininkai. Tačiau mechaniškosios motinos ir tėvai moka tiktai vapalioti — darykite kaip visi!

Mokykite mažuosius statyti savo miestus!

10. Apie Rankraščius — Rankraščių reikšmė yra visiškai pamiršta.

Net paprasčiausias gydytojas supranta, kad infekcija gali būti perduota popieriaus skuteliu.

Dievobaimingi karaliai ir šventieji kardinolai šituo ne kartą padidindavo savo gerovę. Taip pat žinote šių laikų hipnotizuotojų bandymus, kai pagal įsakymą skaitomi uždari laiškai. Net cirkuose tai rodoma nepadidinant mokesčio.

Vadinasi išorinė ir vidinė rankraščio reikšmė didelė.

Vienu rankos trynimu galima priversti šokinėti švindrines figūrėles. Pagalvokite kiek energijos nusėda popieriaus lakšte esant centrų kooperacijai.

Galima stebėti energijos spinduliavimus iš pirštų galų. Tamsoje šitie žaibavimai gali būti regimi. Ypačiai stiprių emanacijų atveju galima net dieną matyti žydrią šviesą. Kartu su spinduliavimu nusėda į popierių nesunaikinamoji energija, panaši į žodžio ir minties poveikį.

Laiškas neša ne sutartinius raidžių ženklus, bet galingą žmogaus esmės infekciją. Šitokio supratimo požiūriu — vieną laišką skaitant geriau palaikyti rankose, o prie kito geriau neprisiliesti. Žinoma, pasaulyje lekioja daug tuščių lakštų, kuriuose nepasiliko žmogaus sąmonės kibirkščių.

Kaip gi suprasti skirtumą? — dvasios žinojimu, tuo pačiu, kuris sprendžia, kur mes galime pavartoti rankos paspaudimą.

Rankraštis tai rankos paspaudimas nuotolyje.

11. Gali paklausti — kaip prieiti ligi paskutiniųjų Vartų? — Mes žinome dėsnius ir žymes; mes negaištame laiko; mes atsimeiname, kaip saugoti Mokslą; ką gi daryti, jeigu mes rasime Vartus uždarytus?

Atsakymui kreipkimės vėl į senovės Egipto Misterijas, juk šitos Misterijos buvo moksliški gyvenimo keliai. Priimamasis narys turėdavo, nesulėtindamas ritmo, ateiti ligi Mokytojo.

Prieš jį būdavo šviečianti linija ir jis turėdavo sekti, nenukrypdamas ir nepaliesdamas linijos. Patalpos, per kurias jis eidavo, būdavo apšviestos įvairiomis spalvotomis ugnimis. Kai kada linija beveik išnykdavo. Bet, pagaliau, linija imdavo žėrėti ir, lyg akinantis spindulys, nueidavo po sunkiomis uždarytomis durimis. Durys būdavo lyg neprieinamos — be užrakto. Įvairių metalų juostos ir plokštės jas puošė ir tvirtino.

Baikštus dvasia sumišdavo ir sutrikdydavo žingsnio ritmą, bet žinojusis tikrumo reikšmę, eidavo tvirtai. Bet, kai jo kūnas atsitrenkdavo į tvirtinę, ji subyrėdavo, ir jis įeidavo į paskutinįjį Kambarį.

Šitas tikras mūsų žemės apvalkalo smūgis būtinas kopimo ritmui sukurti.

Dvasios žinojimas mums parodo, kaip tikslo dydis sukuria galimybių dydį. Ir sunkių durų subyrėjimo simbolis geriau už viską parodo, kaip reikia veikti.

Šių laikų išminčiai juokiasi iš kakta pramušamos sienos, bet senovės Egiptiečiai sukūrė gražų mūsų esmės galybės simbolį — todėl eikite spindulio linija.

Todėl mokėkite pradėti naująjį dalyką, išmokę buvusįjį.

Mokėkite nepastebėti pašaipos dėl jūsų drąsos, nes žinote kur einate.

12. Vėl užpuls su klausimu — ką daryti su kliūtėmis? — Kam šeima trukdo, kam nemėgstamas darbas, kam neturtingumas, kam priešų puolimai.

Geras raitelis mėgsta miklintis su nemokytais žirgais ir mieliau pasirenka griovio kliūtį negu lygų kelią.

Kiekviena kliūtis turi būti galimybės gimimas.

Sunkumo pasirodymas prieš kliūtį vis dėlto kyla iš baimės. Koku kyku bepasipuoštų bails, Mes turime rasti puslapį apie baimę.

Draugai! kol mums kliūtys nėra galimybių gimimas, tol mes nesuprantame Mokslo.

Sėkmė glūdi praplėstoje sąmonėje, negalima priartėti turint baimės. Drąsumo spindulys ves viršum kliūčių, nes dabar, kai pasaulis žino — kraujo sėkla auga, žinojimo sėkla auga, grožio sėkla auga!

Jeigu kelias nusėtas kaulais, galima eiti drąsiai; jeigu tautos šneka įvairiomis kalbomis, vadinasi galima atverti sielą; jeigu reikia skubėti, vadinasi kažkur paruošta nauja pastogė.

Būkite palaimintos kliūtys, per jus mes augame!

13. Gali teisingai paklausti — kaip elgtis su gyvuliais? — Arba žiaurumas jiems taikomas; arba sentimentaliai juos paverčia parazitais; arba daro aparatus mechaniškiems sukergimams.

Žinoma, elgimosi su gyvuliais matas turi būti nustatytas pagal pasaulinio ritmo vieningumą — matas visur panašus. Jeigu žmogus turi būti evoliucijos bendradarbis, tai ir gyvuliai turi atitikti šitą dėsni. Padermės, neatitinkančios evoliuciją, išmiršta. Pritaikintosios prie evoliucijos turi savo darbu palaikyti tinkamumą.

Reikia pažinti tikrąjį gyvulių naudingumą. Be reikalo galvoja, kad išsigimę pleziazaurai reikalingi ateičiai. Senelės drabužis muziejuje yra labai jaudinantis, bet gyvenime nebepritaikomas.

Pasaulių laimė gali būti pastatyta ir be begemotų bei raganosių, labai atitikusių būtybių sluoksnių raukšles. Jeigu tam tikros rūšies žmonės yra begemotų pamėgdžiojimas, tai — ta pati evoliucija.

Gyvuliai turi dirbti, turi iškovoti teisę gyventi; todėl žiaurumas ir sentimentalumas nepritaikomi. Ir negalima nemylėti visų gyvenimo darbuotojų.

14. Reikia ir gyvuliams dirbti, todėl kaip sąmoningai reikia panaudoti žmogaus darbą!

Neskirstysime darbo. Skirtumas tikrai pagal sąmoningumą ir beprasmiškumą. Taip pat reikia matyti dvasios amžiaus skirtumą. Galima pamatyti naujos dvasios veržimosi skirtumą palyginus su sena dvasia.

Nauja dvasia neturi gilių pagavų, kurios kaupiamos gyvenimų patyrimo, bet dažnai joje mažiau egoizmo ir lengviau pasiduoda evoliucijai.

Sena dvasia kartais būna panaši į vandens piltuvėlį, kuris įtraukia esybę, pakeisdamas asmeniniu Aš.

Kai susidarė tokia votis, vienintelis išgijimas gali būti per žygį.

Gražus ir ryškus žygis padeda jautriajam kūnui atsinaujinti. Kol tokia sena dvasia veržiasi į žygį, vadinasi ji yra gyvastinga.

Jeigu būna kūno apmirimas, tai turi būti ir dvasios apmirimas. Apmirusią dalį galima laiku pašalinti, bet dvasios gangrena gali būti pašalinta tikrai smūgiu.

Smūgio kibirkštis gimdo žygį. Žinoma, vertesnis žygis, išaugęs sąmoningai, kai visa būtybė žino, kad gyvena Šviesos Mokytojas.

Mes žinojome mažą mergaitę, kurioje tikrai įsiliepsnodavo šitas žinojimas ir net liga negalėjo panaikinti šito dvasios žinojimo. Formos lūždavo, bet esmė likdavo nepajudinama.

Taip tęskite esmę į Begalybę.

15. Kokia išorinė sąlyga būtina darbo kokybei? — Šviesa. Tikrai šviesa padaro darbą našų ir naudingą. Plaštakė gali skraidyti, kol josios vaivorykštinės dulkelės nėra išsekusios. Žmogus turi tą pačią vaivorykštinę jėgą ir ji pagauna fotoplazmos pagalba šviesos galią. Įvairios plazmos yra tarpininkai tarp matomo ir nematomo. Fotoplazma, būdama nervų sistemos emanacija, sudaro vaivorykštines dulkeles, priimančias šviesos spindulius ir perkeliančias juos į nervų kanalus.

Geriausiai su šviesa junginius turinio rytą, todėl neuždenkite ryto šviesos. Dirbkite šviesoje, spręskite šviesoje, teiskite šviesoje, sielvartaukite šviesoje, džiauokitės šviesoje. — Nieko negalima palyginti su šviesos banga. Net geriausia elektra, net žydriausia duoda aštuonis tūkstančius kartu mažiau, negu saulės spindulys.

Fotoplazmos tyrinėjimas greitai suteiks naują darbo būdams kryptį. Galima matyti, kaip verda fotoplazmos dulkelės ir mažais sukūreliais nusineša gautą brangenybę į odos porus.

Ne tik tai darbo patalpų erdvumas, bet ir taisyklingas šviesos naudojimas, turi būti tyrinėjami

Saulės spinduliai turi būti įvertinti, kaip pasaulinė brangenybė.

Tas pats mokslininkas lengvai susivoks kitų dangaus spinduolių spindulių tekėjime.

Kodėl žmonės turi aplenkti jiems lemtas pasaulėkūros brangenybes? Šviesos, magnetiniai sūkurai sudaro planetų ritmą. Argi jų negalima panaudoti, kaip krioklio kritimo? Neišsenkamos duotosios jėgos!

Jonai Šimtatūkstantini, pasiimk savą dalią! Greitai, kai bandymas virs užkariavimu, Visuotinės Gėrybės sėkla duos kiekvienam spindulio galią.

Taigi atsiminkime, pradėdami ryto darbą ir drąsingai pratęsdami jį į Begalybę.

16. Žmonijai ypatingai sunku suprasti darbo kokybės ir begalybės santykiavimą. Miesčionis mano, kad aukščiausia darbo kokybė veda į baigiamumą. Jam kokybė glūdi baigtume, kurį Mes vadiname apmirimu. Visiškai negalima paaiškinti miesčioniui, kad aukščiausia kokybė veržiasi į begalybę. Taigi aukščiausio įtempimo nebaigtume glūdi žinojimo radimas. Reikia turėti drąsos dirbti begalybei.

Galima išvystyti savyje nuolatinį mokslą, kuris svarbus ne faktų skaičiavimu, bet sąmonės plėtimu.

Nesvarbu kuriuo keliu priauga sąmonė, bet josios apimtis leidžia aprėpti didžiųjų įvykių dydį.

Kuris mokslas greičiausiai atveda prie sąmonės išplėtimo? Visiškai individualiai reikia leisti žmonės į šitą pievą. Kiekvienam savo žolė. Kad tik tai vidinė ugnis atitiktų žmogaus vertingumą. Mieguisti, savimanos, į įtūžę įtarinėjimu ir abejojimu neraz peno.

Pasakykite mokiniam ir draugams; tegu mokosi; tegu mokosi dvasios įtempime; tegu mokosi su atvertomis akimis; mokosi visiškai begaliniai, nes galo nėra. Šitas paprastas teigimas daugelį pripildo siaubo.

Bet Mes esame su tais, kurie pasakys – begalybėje šviesa ir ištisi amžiai spindi, kaip perlų vėrinys.

Besimokydami, nepažeminsime.

17. Rinkdami mokinius, galvokite nuo ko pradėti. Įprastinė klaida toji, kad pradeda nuo abėcėlės, nesiskaitydami su mokinio prigimtimi. Mūsų taisyklė, greta pradinių nuostatų, duoti aukštesnių galimybių fragmentus.

Taip pat nereikia pamiršti mėgstamo Budos žaidimo su mokiniais poilsio minutėje, kai Mokytojas mesdavo į erdvę vieną žodį, pagal kuri mokiniai statydavo ištisa mintį. Nėra išmintingesnio sąmonės būsenos bandymo.

Įsivaizduokite, jeigu Mokytojas pasakis – mirtis, turėdamas galvoju niekingumo mirtį, o mokinis sušuks sušuks — mirtis vargšams.

Tokie vieniši žodžiai gali, kaip gairės, išausti visą dvasios piešinį. Pagal šitus raštus galima pamatyti kokios ugnys dega.

Bus proga pasakyti — jūsų sąmonė norėjo mirties vargšams, todėl dingo į jus nukreipti turtai, ir kartu su tuo primityviu dėsniu, galima mesti kibirkštį apie tolimųjų pasaulių evoliuciją.

Pasaulių evoliucijos sugretinimas su mažute apyvoka gali duoti apšviečiantį smūgį.

Sunkiausia, kai mokinys nori išugdyti dvasią, lankydamas metodikos klasę. Jis gali atidaryti ant žvilgančio popieriaus skelbimų magaziną ir, belsdamas pieštuku, skaičiuoti jo nepritaikytus receptus.

Mes nesame laidotuvių procesijų ir zoologijos sodų rengėjai. Norintieji eiti paskui Mus, eikite taip pat prisotintai ir šviesiai, kaip nesulaikomas yra gyvenimas, ir mylėkite kiekvieną sąmonės išplėtimą, nes tatai pirmutinis tikslas.

Galima viską atleisti, bet sąmonės pelėsiai blogiau už lavono puvimą.

18. Net vaikų žurnaluose deda fotografijas su netikėtais veidais, niekam nepažįstamais.

Net mechaniškoji plokštelė paima daugiau negu akis. Gal būt ir geriau — akiai netiki, bet kupini pagarbos plokštelei.

Astraliniai svečiai, nežiūrint dėmesio jiems, stumdosi gyvenimo viduryje. Žinoma, jiems ne visada lengva prasiskverbti prie įvairių žmonių; tąsyk mūsų žemės svečiai patarnauja kaip laidininkai. Įvairūs sluoksniai sunkiai susisiečia, bet aura, palikta atėjusiųjų arba tarnų, sudaro tiltą nematomiesiems svečiams. Jų vertingumas labai įvairus, nuo plaštakės prisilytėjimo ligi tigro nasrų.

Todėl praktiškiau leisti mažiau žmonių į miegamąjį ir darbo kambarį, jeigu jūsų pačių aura jau pakankamai tvirta.

Ypatingai pavojingi vaikų auklėtojai, ateinantieji su pasibaisėtina draugija. Geriausieji siuntimai dažnai paraližuojami auklių ir slaugių buvimu.

Todėl saviveika visada naudinga.

Ir dar reikia kreipti dėmesį į sekretorius, jie tiek reikalų pražudė.

Patys, patys, patys, ir galite būti ramūs dėl savo emanacijos kokybės.

19. Kodėl jam, o ne man? — taip šnabžda pavydas po pusiaunakčio. Pašalinkite šitą šliužą iš savo sumanymų. Dvasios augimas nepakenčia prievartos. Tuo paaiškinama lėta žmonijos evoliucija. Negalima priversti dvasios augti. Net negalima raginti neprašytais patarimais. Galima tiktai atsakinėti į jautrios širdies beldimąsi.

Jeigu pasiūsite akivaizdžiausią patarimą — pavydas žudo sveikatą, tai ir jis be dvasios supratimo sukels tik naują veidmainystę.

Bet bus šviesūs pačios dvasios priaugimo keliai.

Kiekvienas vandenyno lašas duoda savo vaivorykštę, todėl, kaip gražus Kosmoso spindėjimas! Ir todėl, kaip apdairiai reikia duoti atsakymus, nes jie taikomi asmeninei dvasiai.

Mes kalbėjome prieš šių laikų bažnyčias, bet negalima bendrai pasisakyti prieš Dievo tarnus.

Mes žinojome puikų Kunigą, bet jis užuot į kardinolus, buvo perkeltas į skurdžiausią parapiją.

Mes žinojome entuziastingą Rabiną, bet jį apšaukė pamišėliu. Žinojome šviesų Šventiką, bet jo dalia buvo griežto ištrėmimo vienuolynas.

Žinau kultūringą Vyskupą Amerikoje, bet jo gyvenimas ne saldus.

Kiekviena Visuotinės Gėrybės mintis negailėstingai persekiojama, o tiktai asmeninės dvasios augimas gali pripildyti Visuotinės Gėrybės lobyną.

Šitas asmeninės dvasios atitikimas Visuotinei pasaulinei Gėrybei ir sudaro Kosmoso Grožį.

Jei kiekvienas augalas turi savo nepakeičiamą ypatybę, tai kaip gi ypatingai reikia kreiptis į kiekvieną žmogaus dvasią?

Toks jautrumo virpėjimas turi būti Mūsų mokinių ženklas, ir tąsyk net ne žodis, bet paprastas prisilytėjimas gali teikti šviesos.

Ir ne tiktai dieną, bet ir naktį galima lytėti ir teikti švietimo pagalbą.

Švieskitės plėsdami sąmonę, kaip tolimieji keleiviai renka žinojimą iš viso pasaulio vaivorykštės dulkių.

20. Švariosios mintys, kaip erdvės ozonas. Iš tiesų jomis galima pripildyti aplinkų, bet tik tam tikru akordu. Mesti švarią mintį ir padengti ją šimtimi geismų, tolygu baisiam disonansui. Akordas suprantamas per skambančių siuntinių eilę. Todėl saviveikoje mes vertinamo nuoseklių veiksmų eilę. Ne atsitiktinis geras šūktelėjimas, bet sąmoningas trūkus vyksmas teikia pirmenybę. Viena papūga mokėjo rėkti: „Geniais Mokytojau!“ bet tuo nepagerino savo galimybių. Vienas. lokys atsitiktinai paliko savo grobį prie badaujančiojo slenksčio, bet neprarado žvėriškumo. Bitė atsitiktinai pradūrė lignonio votį, bet neužsidirbo palaimos. Net gyvatė kartą savo nuodais, išgelbėjo gyvybę. Tiktai sąmoningumas ir tikrumus teikia pasėkmių. Laikykite, kad žygio šypsena lengva. Ir žygis, išaugęs iš tikrumo, spindi, kaip telkiančioji saulė. Kaip saldus vaisius nepriklauso nuo luobelės, taip tegu ir jūsų veikla vyksta anapus minios. Tik aplenkdami minias, jūs prieisite prie tautų. Galiu įsivaizduoti, kaip šių laikų ministras arba Romos Popiežius privažiuoja mašina prie Mūsų Bokštų. Ko daugiau: komizmo ar dramos? Kiekvienu atveju paprastas Mongolas susivoks pasielgti prideramiau, nes jo pagavos nervas nenutrūkęs.

Draugai! Saugokite švarų pagavos kanalą, tame žaizdre kalamos švariosios mintys. Žiūrėkite į švარიąsias mintis ne kaip į keistą Dangaus Gyventoją, nusileidžiantį švenčių dienomis, bet kaip į jūsų darbo kasdienį valgį!

21. Pirmoji knyga šaukė į grožio, paprastumo ir bebaimiškumo žygį; antroji knyga duoda kokybę ir žymes darbo, tvirtinančio sąmonės plėtimą.

Bendruomenės ir Visuotinės Gėrybės idėja yra pirmoji sąmonės plėtimo žymė. Galima suprasti, jog darbo kokybė duodama ne žinojimui, bet vykdymui.

Ne nusiramimui šioji knyga, bet sukilusios dvasios darbui. Ir veržkitės į darbą galimai geriau. Ir kiekvieną darbą apsupkite geriausia emanacija.

Džiaugsmingiausiai atlikęs nuobodžiausią darbą bus tvirtas nugalėtojas, nes jis nugalės nuobodulio sunkenybę. Juk kiekvienas kelias, net kelias į Mūsų Bendruomenę turi sunkių perėjimų. Ir sąmonės dydis matuojamas ne tarp gėlių, bet viršum bedugnės.

Begalinio tobulinimosi darbas Mūsų įsakytas. Ir sunkumo minutėje galvokite apie Mus, žinodami, kad bevielis aparatas neužtruks sujungti jūsų.

Bet mokėkite galvoti ir mokėkite atskirti tikrojo sunkumo minutę.

Dažnai žmonės laiko laimę bėda ir priešingai. Sąmonės plėtimas įtvirtins dvasios žinojimą – šitas žmogus prives prie Mūsų bendruomenės.

Ar bus Trečioji Knyga? — Žinoma bus, kai įeis į gyvenimą darbas, nurodytas Antrojoje.

Trečioji knyga turi liesti Mūsų Bendruomenę, bet ar galima kalbėti apie Mūsų Bendruomenę, jei sąmonė iš viso neaprepia bendruomenės sąvokos.

Todėl, jei norite išryškinti gyvenime Mūsų Bendruomenę, jūs turite pirmiau išryškinti jūsų pačių. Mes jums padėsime.

Stebėkite be prietarų pasaulinių įvykių eigą ir jūs pamatysite Mūsų Ranką.

Atėjo evoliucijos posūkio metas ir jėgos surinktos.

Mokėkite pritaikinti geriausią darbą ir šiame darbe priimkite sveikinimą. —

Sveikinimas visiems Visuotinėsios Gėrybės ieškotojams —

MORUOS SODO LAPAI II

Fotografuotinis leidimas

1999 10 14. Išleido Lietuvos N.Rericho draugija.